[illegible]

~ 19[illegible]

Side 1 [illegible]

Side 2 [illegible] 92

Side 3 [illegible] 138

Side 4 [illegible] 1[illegible]

[illegible] Side [illegible] 17[illegible]

[illegible] 20[illegible]

JENUFA
JEJÍ PASTORKYŇA

(IHRE ZIEHTOCHTER)

Oper aus dem mährischen Bauernleben in 3 Akten von

GABRIELE PREISS

Opera o třech jednáních dle dramatu z venkovského života moravského od

GABRIELY PREISSOVÉ

Deutsche Übersetzung von MAX BROD

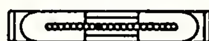
Musik von

Hudbu složil

LEOŠ JANÁČEK

Klavierauszug mit Text von
JOS. V. von WÖSS

Klavírní výtah s textem upravil
JOS. V. v. WÖSS

UNIVERSAL EDITION
WIEN ZÜRICH LONDON

Printed in Austria

30,-

Personen:		Osoby:
Die alte Buryja . . . . Ausgedingerin und Hausfrau in der Mühle	Alt	**Stařenka Buryjovka** výminkářka a hospodyně ve mlýně
Laca Klemen	Tenor	**Laca Klemeň**
Stewa Buryja . . . . Stiefbrüder, Enkel der alten Buryja	Tenor	**Števa Buryja** nevlastní bratří, vnucí Buryjovky
Die Küsterin Buryja . . . . Witwe, Schwiegertochter der alten Buryja	Sopran	**Kostelnička Buryjovka** vdova, stařenčina snacha
Jenufa . . . . Ihre Ziehtochter	Sopran	**Jenůfa** její pastorkyňa
Altgesell	Bariton	**Stárek**
Dorfrichter	Baß	**Rychtář**
Seine Frau	Mezzosopran	**Rychtářka**
Karolka . . . . Ihre Tochter	Mezzosopran	**Karolka** jejich dcera
Eine Magd	Mezzosopran	**Pastuchyňa**
Barena . . . . Dienstmagd in der Mühle	Sopran	**Barena** služka ze mlýna
Jano . . . . Schälerjunge	Sopran	**Jano** pasák
Tante	Alt	**Tetka**

Musikanten, Dorfvolk.

Der erste Akt spielt in der Mühle der Buryja, der zweite und dritte Akt in der Stube der Küsterin.

Zwischen dem ersten und zweiten Akt liegt ein halbes Jahr, zwischen dem zweiten und dritten Akt sind zwei Monate vergangen.

Muzikantí, vesnický lid.

Děj prvního jednání v Buryjově mlýně, druhého a třetího v jizbě u Kostelničky.

Mezi I. a II. jednáním uplyne doba půl roku, mezi II. a III. dva měsíce.

Erstaufführung am tschechischen Nationaltheater in Prag am 26. Mai 1916.

Prvé provedeni na Národnim divadle v Praze dne 26. května 1916.

Für die Wiener Hofoper textlich eingerichtet von Hugo Reichenberger.

ORCHESTRA:

2 Flauti, Ottavino, 2 Oboi, Corno inglese, 2 Clarinetti, Clarinetto basso, 2 Fagotti, Contrafagotto, 4 Corni, 2 Trombe, 3 Tromboni, Tuba bassa, Timpani, Batteria, Arpa, Archi

ORCHESTRINA INTERNA: Quintetto d'archi, 2 Corni, Campanelli, Trombetta da bambino

JENUFA.

JEJÍ PASTORKYŇA.

(Ihre Ziehtochter.)

1. Akt.

Spätnachmittag. Einsame Mühle im Gebirge. Rechts vor dem Haus ein Vorbau aus Holzpfählen. Berghang, Gebüsch, ein paar gefällte Baumstämme, hinten die Bachrinne.

Jenufa, einen Topf mit Rosmarin im Arm, steht beim Bach. Sie späht unter ihrer Handfläche in die Ferne hinaus.

Die alte Buryja sitzt vor dem Vorbau, nimmt Kartoffel aus einem vollgehäuften Korb, schneidet die Augen heraus und wirft die Kartoffel in einen zweiten Korb.

Links sitzt auf einem Baumstrunk der dunkelhaarige **Laca**; schält und schnitzt mit seinem Messer einen Peitschenstiel zurecht.

Jednání I.

Podvečer. Osamělý, pohorský mlýn. V pravo před domovním stavením síňka z dřevěných sloupů. Stráňka, křoviny, několik pokácených dřev, v zadu strouha.

Jenůfa, květináč rozmarije v ruce, stojí na vyvýšeném místě u struhy a z pod dlaně pohlíží do dálky.

Stařenka sedí v síňce vybírajíc brambory z vrchovatého koše, vykrajuje očka a hází do nůše.

V levo na pokáceném stromě sedí tmavovlasý **Laca**; ořezává křivákem bičiště.

1. Szene.

Die Alte, Laca, Jenufa, später der Schäferjunge **Jano.**

Výstup I.

Stařenka, Laca, Jenůfa, (později) pasák **Jano.**

Leoš Janáček.

pp

con Ped.

cresc.

mf

f

Timp.

f

sf

Vla.
Klar. Fag.

f

sf

p dolce

fp

fp *fp* *fp* *fp*

rit.

Meno mosso.

1

pp (Vorhang auf.) (*Opona vzhůru.*)

rit.

a tempo
espress.

7

pp 7

3 3

pp *pp*

2 Jenufa (für sich).
Jenůfa (k sobě).
Ach, es wird schon A - bend und Ste-wa nicht heimge-kehrt,
Už se ve-čer chý - lí a Ště-vo se ne-vra-cí
ppp dolcissimo
con Ped. sempre una corda
Jf.
und Ste-wa nicht heim-ge-kehrt!
a Ště-vo se ne-vra-cí!
pp
stringendo
cresc.
Schau - dernd durch-
Hrů-za se na - mně
cresc.
wach - te ich die gan - ze Nacht; und als es Mor - gen war, da packt' mich er-
vě - ša-la po ce-lou noc, a co jsem se rá - na do-cka-la,
neu - te Qual...
z no va!...
sf
p
a tempo
(verzweifelt)
(zoufale)
Jung - frau Ma - ri - a,
O Pan - no Ma-ri - a,
fp a tempo
Ob.
Klar.
tre corde
wenn du mich nicht er - hö - ren willst, wenn sie den Liebsten mir zu den Sol-da-ten tun
jest - lis mne os - ly - se-la, jest - li mi fra-je - ra na voj - nu se-bra-li
Vl.
fp

Jf.

und aus der Hochzeit nichts wird, wenn sie den Liebsten mir zu den Sol-da-ten tun

a svat-bu pře-ka-zi-li, jest-li mi fra-je-ra na voj-nu se-bra-li

Fl. Ob.

Jf.

und aus der Hoch-zeit nichts wird, bringt mich die Schand' noch ums ew'-ge Heil der

a svat-bu pře-ka-zi-li, han-ba mne do-že-ne k za-tra-ce-ní

pp fpp

Jf.

See-le, — 'ums ew'-ge Heil der See-le!

du-še, — k za-tra-ce-ní du-še!

pp sf

Jf.

Viol. solo.

Jung-frau Ma-ri-a,

O Pan-no Ma-ri-a,

f sf Ob. ppp

Jf.

rit.

er-barm' dich mei-ner!

bud' mi mi-lo-sti-va!

rit.

Adagio.

3 Tempo I.

Jf.

O Jungfrau Ma - ri - a!
O Pan-no Ma - ri - a!

Die Alte.
Stařenka.

sf

Je-nu - fa, Mä-del, was läufst du mir
Je-nůf - ka, po - řád tě od prá-ce

Adagio.

3 Tempo I.

p a tempo

A. Sř.

fort von der Ar-beit weg! Soll es al-lei-ne wohl schaf - fen, denkst du dir?
ší - dla ho-ně-jí! Mé ru - ce ma-jí to vše - cko po - krájet?

A. Sř.

A-ber da - sehn mei-ne al-ten Au-gen viel - zu schlecht.
Ke vše-mu to sta-ré o - či špat-ně vi - dí.

sf

4 Allegro. (♩= 116.)

Laca. (bissig) (*jízlivě*)

f

sf

Ja, Müt-ter-lein, s'ist wohl schon man - cherlei
Vy sta-řen-ko, už tak na ršc-licos —

f

pp

L.

für Euch schlecht zu seh'n, s'ist wohl schon man - cherlei für Euch
špat-ně vi-dí-te, už tak na vše-li-cos špat-ně

schlecht zu seh'n!
vi-dí-te!

5

Macht Ihr nicht aus
Ne - ro - bí - te

mir hier ei - nen Knecht, der sich rak - kern muß, der nur Trinken kriegt und
ze mne vždy-eky, vždy - eky jen člo - vě - ka, kte-ré-mu se dá-te

Es - sen, der nur Trinken kriegt und Es - sen für sein Ta - ge-werk, Essen nur,
na-jest, kte-ré-mu se dá-te na-jest za to mládkov-ství, na-jest,

Fl. Vl.

für sein Ta - ge - werk Es - sen nur!?
za to mlád-kov-ství na - jest?

6

L.

sf

Weiß wohl, Ihr liebt mich nicht, bin nicht
Však já vím ze nej-sem vás váš

pp

sf

L.

Eu-er Blut! bin nicht Eu-er Blut!
vla-stní vnuk, váš vla-stní vnuk!

f

7

L.

Das habt Ihr im-mer mich tüch-tig füh-len las-sen,
To jste mi po-kaž-dé při-pa - ma-to-va-ly,

sf

f

cresc.

f Ped.

sf

f

Meno mosso.

L.

dolce

im-mer mich tüch-tig füh-len las-sen, wenn ich ver - las - se - ner Kna - be
po-kaž-dé při-pa - ma-to-va-ly, když jsem se - chlap - cis - ko si - ré

sf

pp

Ped. Ped. Ped.

L.

rit.

Euch ein-mal küssen wollt', Euch ein-mal küs - sen wollt',
za vá-mi pri-kradl, za vá-mi pri - kra - dl,

rit. *dim.*

Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped. Ped.

8 Meno mosso.

L.

p

wenn Ihr im-mer nur den Ste - wa ver-zär-telt habt,

když jste maz-lí - va - ly Šte - vu na klí - ně,

pp

L.

wenn Ihr im-mer nur den Ste - wa ver - zär - telt habt, sein Haar ihm ge-

když jste maz-lí - va - ly Šte - vu na klí - ně a hla - di - ly

L.

strei-chelt, das „so gol - den wie Son-nen-schein!“ „Gol - den wie

je - ho vla - sy, že „žlu - té jak slu - ne - čko!“ „Žlu - té jak

pp *cresc.*

L.

rall. 9 *f* *a tempo* (♩ = ♩) *p dolce*

Son-nen-schein!“ Mich habt Ihr nie an - ge - seh’n, war doch nur so ein

slu - ne - čko!“ Mne jste si ne - všim - ly a já byl tře - ba

6 12 6 12

rall. *f a tempo* *pp*

con Ped. sempre

L.

rit. Tempo I.

ar - mer Waisen-kna - be.

ta - ké si - ro - ta.

rit. dim.

Jenufa. (am Bach kniend, wendet sich um)
Jenůfa. (klečíc od struhy se obrátí)
10
La - ca, schäm' dich, daß du so zur Groß - mut - ter
La - co, vždy tak ne - u - cti - vo k sta - řen - ce
Laca.
Schmeißt mich doch endlich ganz hin - aus,
Kdy - by - ste mi vy - ho - di - ly
gebt mir bloß mei - ne
těch dvanáct set mé - ho
10
Jf.
re - dest! Schäm' dich, daß du so zur Groß-mut-ter re - dest,
mlu - víš! Vždy tak ne - u - cti - vo k sta - řen - ce mlu - víš,
L.
zwölf hundert Gul - den! Dann geh ich ger - ne weg, je wei - ter, je bes - ser!
po - dí - lu, mohl bych jít, kam by mne o - či ne - sly!
Jenufa.
Jenůfa.
11
Meno mosso.
dolce
siehst du, dann soll man dich lie - ben! siehst du, dann soll man dich
po - tom tě ma - jí mít rá - dy! po - tom tě ma - jí mít
dim.
pp
Jf.
lie - ben!
rá - dy!
Die Alte.
Stařenka.
Frei - lich, frei - lich. Möcht mich wohl im Aus - ge - din - ge ha - ben,
Ba - že, ba - že. Jsem u ně - ho jen vý - min - kářka
m. s.

Jenufa.
Jenůfa.
Siehst du, dann soll man dich lie - ben!
Po - tom tě ma - jí mít ra - dy!

A. Sř.
frei - lich, frei - lich, will nicht wissen, daß ich hier die Her - rin bin, und die Ver - wandt - schaft gilt nichts!
ba - že, ba - že, ne - po - vu - žu - je mne za hos - po - dyň, na - tož za ro - di - nu!

Cor.

12 Moderato. (𝅗𝅥 = 63)

Laca. (zur Alten)
(k stařence)
Wie könnt' ihr denn nur Je - nu - fa stö - ren, wo doch ihr Ste - wa heut' Soldat wird?
A Je - nů - fu dnes vo - lá - te k prá - ci, když če - ká Štef - ka od as - sen - ty?

Jenufa. (für sich)
Jenůfa. *(pro sebe)*
Sieht er ei - nem nicht grad ins Herz hin - ein, mit den spähen - den Au - gen in das Herz hin - ein, - grad in das Herz, grad in das Herz?
On vi - dí člo - vě - ku až do srd - ce tě - ma pro - ná - sle - du - jí - cí - ma o - či - ma, - až do srd - ce, až do srd - ce.

L.
Jf.

13
mf
sf
Jf.
Werd' ihm garnicht ant - wor-ten, die - sem Bö-se - wicht
A - ni mu od- po - vi-dat ne-bu-du zlo-cho - vi.
sf
sf
Vl.
p
6
6
Cor.
f
(zur Alten)
(K starence)
Jf.
Müt - ter - chen, ärgert Euch nur nicht,
Ob. Sta - řen. - ko, ne-hně-vej - te se
p
3
Jf.
Müt-ter-chen, är - gert Euch nur nicht! Mach' die Ar - beit
sta-řen-ko, ne - hně - vej - te se! Já to vše - cko
sf
Jf.
schön al - lei - ne, al - les mach' ich ganz al - lei - ne.
vy - na - hra - dím, vše - cko, vše - cko vy - na - hra - dím

14

Jf.

Dach - te grad' an den
Vzpo - mně - la jsem si

p

Jf.

Ros - ma - rin - stock; der welkt mir mehr und mehr;
na roz - ma - ry - - ju, že mi u sy - chá;

Jf.

lief drum schnell, ihn zu be - gie - ßen.
šla jsem ji o - mo - čit k vo - dě.

mf

7

(seufzend)
(Spovzdechem)

15

Jf.

Wenn der Ros - ma - rin ab - stirbt,
A kdy - by mi us - - ehla,

pp

Ped. Ped.

Jf.

wißt Ihr, Müt - ter - chen, daß man sagt
vid' - te, sta - řen - ko, ři - ká se,

Ped. Ped.

Jf.

daß dann auch al - le Freu - de mit ihm ab - stirbt,
že us - chne po - tom všech - no ště - sti v svě - tě,

Jf.

daß dann auch al - le Freu - de mit ihm ab-stirbt, al - le
že us - chne po - tom vše - chno ště - sti v svě - tě, vše-chno

dim.

Jf.

Freu - de ab - stirbt!
ště - sti v svě - tě!

morendo

pp

Jano (ruft aus der Mühle)
(volá ze mlýna)

Jenufa.
Jenůfa.

War - te, war - te, Ja - no! Bis ich
Do - čkaj, do - čkaj Ja - no! Do - čkaj

Ja.

doch ein neu - es Blatt auf! Bitt' Euch, schreibt mir doch jetzt ein neu - es Blatt auf!
za - se, ji - ný li - stok! Na - ry - saj - te mi za - se ji - ný li - stok!

p

Jenufa.
Jenůfa.

wieder in die Stadt geh', bring ich dir ein Le - se - buch, und aus dem wirst du dann
až půjdu do mě - sta, při - ne - su ti či - tan - ku, a vté si bu - deš

cresc. p

Jf.

17

ler - nen! Und auch schrei - ben, schrei - ben
ří - kat! A - ji psát tě, psát tě

pp

Jf.

lehr' ich dich, daß aus dir noch - mal ein gan - zer Mensch wird. Jetzt lauf rasch zur Ar - beit,
na - u - čím, a - by zte - be byl lep - ší člo - věk. A včil si jdi po práci,

cresc.

Jf.
lauf' rasch zur Ar - beit, sonst kommt die Mut - ter und schilt uns wie - der aus,
včil si jdi po prá - ci, a - by nás sta - řen - ka ne - hu - bo - va - ly,
Jf.
sonst kommt die Mut - ter und schilt uns wie - der aus!
a by nás sta - řen - ka ne - hu - bo - va - ly!
18
Jano (läuft weg).
(odbíhá).
(von fern, aus der Mühle)
(zdálky, ve mlýně:)
Hei,
Ej,
Ja.
hei,
ej,
hei,
ej,
Ja.
hei!
ej!
Le - sen kann ich, ei,
Čí - tat u - mím, ej,

Ja.

le - sen kann ich, ei, Je - nu - fa hat's mich ge - lehrt!
čí - tat u - mim ej, Je - nů - fa mě na - u - či - ly!

f

19

sfpp

Die Alte (freundlicher)
Stařenka *(volněji).*

Daß dir das Freu - de macht!
Co to máš za ra - dost!

A. Sř.

Daß dir das, Je - nu - fa, Freu - de macht! Al - le willst du le - sen leh - ren,
Co to máš, děv - či - co, za ra - dost! Ba - re - nu jsi na - u - či - la,

A. Sř.

auch die Dienst - magd! Hast 'nen Manns - ver - stand
ta - ké čí - tat! Mužs - ký ro - zum máš

A. Sř.
nach dei-ner Zieh-mut-ter, zur Leh-re-rin, zur Leh-re-rin bist
po svo-jí pě-stounce, u-či-te-lem, u-či-te-lem

20 Jenufa (seufzt).
Jenůfa (s povzdechem).
Ach, ach,
Ba, ba,

A. Sř.
du ge-bo-ren.
být si mě-la.

20

ppp tremolando

Jf.
mein Manns-ver-stand, lieb Müt-ter-chen, der
můj roz-um, mi-lá sta-řen-ko, už

Arpa.

Bkl.

Jf.
ist längst ins Was-ser, ins Was-ser mir ge-fal-len.
dáv-no mi tu ně-kde do vo-děn-ky spa-dl.

21

Jf.

Ach, mein Ver - stand, lieb Müt - ter - chen ach, mein Ver - stand ist längst ins Was - ser, ist längst ins Was-ser mir ge - fal - len, ist längst ins Was-ser mir ge - fal - len, längst ins Was-ser mir ge - fal - len.

Ba, ten můj roz - um, sta - řen - ko, ba, ten můj roz - um už mi tu dáv - no ně - kde do vo-děn-ky spa - dl, můj roz - um do vo-děn-ky spa - dl, dáv-no do vo-děn-ky spa - dl.

marc. *sf* Cor. *fpp* *f* *p* *p* *pp* Timp. Fag. *p* *pp* Fl. *p* *rit.* *dim.*

2. Szene.
Der Altgesell und die Vorigen.

Výstup II.
Stárek a předešli.

22 Allegro. (𝅗𝅥 = 76.)

Altgesell (in städtischen mehlbestaubten Kleidern_ geht vorbei, bleibt vor **Laca** stehen).
Stárek *(v městských, moukou pobílených šatech kráčí kolem a zastaví se u Lacy).*

mf
Was wird denn da draus, La - ca?
Co to ro - bíš, mlád - ku?

mf a tempo

Ag.
Sk.
Schneidest einen Peit-schen-stiel zu - recht?
Mů - že být pěk - né bi - čiš - tě!

Laca. f
Stumpf ist mein
Mám tu - pý

a tempo
f sf

L.
Mes - ser, mit der Ar - beit komm' ich nie zu En - de!
kři - vák, a - bych se stím dvě ho - di - ny pá - ral!

f sf

L.
sf
Schleif' das Ding mir!
Na - brus mi ho!

ff trem.

Altgesell (zieht einen Wetzstein aus der Tasche und schärft das Messer).
Stárek *(vytáhne z kapsy brousek a ostří nůž).*

Her da-mit!
Na-brou-sim!

Xyl.

(Indessen streift **Laca** mit dem Ende des Peitschenstiels **Jenufa** das Tuch vom Kopf.)
(Zatím Laca koncem bičiště strhne Jenůfě šátek s hlavy.)

23

Jenufa (ohne sich umzuschauen).
Jenůfa *(neohlédnuvši se).*

La - ca, laß mich! Du, gibst du niemals
To ty, La - co, tys od-jak-ži-va

Jf. Ru-he, du Quäl-geist!... Er hätt's niemals
ta-ko-vý di-voň... On by to tak

Laca. Ja, wenn das der Stewa hätt' ge-tan, hätt' dich nicht ver-drossen?
Kdy-by ti to Števa u-či-nil, to by ne-va-di-lo?

Jf.
das ge-tan, er hätt' niemals das ge-tan!
ne-u-či-nil, on by to tak ne-u-či-nil.

L.
sf Was, hätt's dich nicht ver-dros-sen? *sf* Si-cher nur
Viď, to by ne-va-di-lo? Pro-to-že

Jf.
Was geht's denn dich an?
Co je ti po nás,

L.
dar-um, weil im-mer du so nah bei ihm stehst!
vždy se mu hod-ně po sta viš na bliz-ko!

Jf.
Gib doch end-lich Frie-den! Was, was geht's denn
o se-be se sta-rej! Co, co je ti

Cor. *espress.*

Jf.
dich an? Gib doch end-lich Frie-den!
po nás, o se-be se sta-rej,

(ab, kommt nach einer Weile zurück, setzt sich zum Korb und schneidet fleißig.)
(Odchází siňkou do jizby po chvilce vyjde, posadí se ke koši a pilně vykrajuje.)

Jf.

Gib doch end-lich Frie - den!
o se - be se sta-rej!

dim.

Laca (zum Altgesellen, indem er der Abgehenden nachschaut).
(k stárkovi, dívaje se za odcházející).

sf Das wird 'ne schö-ne Schwä-ge-rin, *sf* die gönnt mir auch schon was
To bu - dě pěk - ná šva - gri - na, vše - ho mi do - bré - ho

rit.

L.

Gu - tes!
na - chy-stá!

24 Meno mosso. (𝅗𝅥 = 72.)

Altgesell.
Stárek. *f*

Ja, ja, freilich, schön ist sie wohl,
Což, což, což, pěk - ná je,

24 Meno mosso. (𝅗𝅥 = 72.)

rit.

fp *fp* *fp*

Fag.

Ag.
Sk.

kann dir schon den Kopf ver-dre-hen; freilich, schön ist sie wohl!
až se zto-ho hla-va ma-te; což, pěk-ná — je!

Schwebt da-her, so vol-ler An-mut, ja, vol-ler An-mut,
Ne-se se jak hol-ba má-ku, jak hol-ba má-ku,

(gedämpft)
(přidušeně)
mf

und mit den grau-en Au-gen könnt' sie die Seel' aus dem Lei-be ziehn. Freilich, schön ist sie
a stě-ma si-vý-ma o-či-ma by du-ši ztě-la vy-tá-hla. Což, pěk-ná —

f *dim.* *ppp*

Ped.

wohl! Frei-lich, schön ist sie wohl, kann dir schon den Kopf ver-dre-hen!
je! Což, pěk-ná — je, až se zto-ho hla-va ma-te!

rit. *f* 25 *p*

A-ber grad' dir muß ich das nicht sa-gen, spürst ja auch, was ih-re
A-le nač to-bě to vy-klá-dám však tys je-jích o-či

rit. *dim.* *ppp*

Ped.

Laca. (höhnisch) (posměšně)

accel. f

Ich! Ich!
Já! Já!

Ag. Sk.

Au-gen kön-nen!
ta-ké zku sil!

f accel. cresc.

L.

f a tempo sf

Willst du von mir wis-sen, wie sehr ich sie lie - be,
Mo-hl jsi se pře-svěd čit, kte-rak ji lú - bím,

a tempo

pp rit. a tempo

wie ich sie lie - be!
kte-rak ji lú - bím!

rit. a tempo p

p

Neu-lich, da jam-mert' sie ü-ber den Ros-ma-rin, wußt' ja nicht, daß ich ihr Würmer hab'
Na-ří-kala si tu nad roz-ma-ry-jou. Ne-tu-ší, že jsem ji do hlí-ny

cresc.

L.

in den Topf ge-tan. Soll ihr doch, so wie die Blu - men ver -
za - hrá - bl zi - ža-ly, a - by jí zrov - na tak, zrov - na tak

mf

L.

wel - ken, ver - der - ben auch die Hoch - zeit mit Ste - wa,
po - vad - la, jak ta je - jí svat - ba se Štef - kem -

L.

sf

die sie nicht er - war - ten - kann.
ke kte - ré se chys - ta - jí.

f

26

Altgesell.
Stárek.

f

Siehst du, La - ca, ist das nicht
Vi - díš, La - co, to je mi

sf sf mp sf

Ag.
Sk.

merkwür-dig, was da her-aus-bricht wie-viel Böses
po-div-né, co z te-be ro-bí ta-ko-vé-ho,

sf 6 6 3 3 sf 6 6 3
sf cresc.

Ag.
Sk.

da aus dir her-aus-bricht? Schäm' dich
ta-ko-vé-ho zlo-cha. Však ty

27

p sf sf pp 6 3 3 3

Ag.
Sk.

p
schäm' dich, La-ca! hast
ne-za-pí-raj, ne

Ag.
Sk.

– doch nie ein har-tes Herz sonst,
– máš ta-ko-vé-ho srd-ce.

Ag.
Sk.

sanft bist du auch heut' noch,
A po - zdá - vá se mi,

Ag.
Sk.

nur vor Je - nu - fa wirst du ein And' rer.
že před Je - nů - fou mě - ní - váš bar - vu.

Laca.

mf *mf*

Dumm-kopf, du! Geh' zum Teu-fel!
Hlú - po - ty! Běž si po svém.

marcato

sf *f*

28

L.

p *f*

A - ber, hör' nur, 's ist noch lang nicht Hochzeit,
A - le, stár - ku. on ji je - ště ne - má,

sfpp

L.

sf *mf*

's ist noch lang nicht Hochzeit! Brauchen ihn doch nur heut' genommen haben, hilft kein
on ji je - ště ne - má. Je-stli ho dnes při as-sen-te od - ved-li

dim.

29 (𝅗𝅥 = 𝅗𝅥)
L.
sfz
Herr-gott ihm dann mehr,
bu - de po svat - bě,
Altgesell.
Stárek.
kein Herr-gott hilft ihm mehr!
bu - de po svat - bě.
sf
Frei - ge - kom-men!
Ne - od - ved - li!
Frei - ge - kom-men!
Ne - od - ved - li!
29
(𝅗𝅥 = 𝅗𝅥)
Ag. Sk.
Recit.
Frei-ge-kom-men! Gra - de traf ich den Bo-ten, neun sind assentiert worden, doch der
Ne - od - ved - li! Po-tkal jsem po - sc - lá - ka; je jich odvedeno všeho všudy devět a
Jenufa.
Jenůfa.
(springt freudig auf)
(vyskočí rozradostněna)
(küßt die Alte)
(líbá stařenku)
Frei-ge-kommen, Frei-ge-kommen! Lie-ber Gott, nicht ge-
Ne-od-ved-li, ne-od-ved-li! Bo-že můj, ne-od-
Laca (springt auf)
(vyskočí)
Frei-ge-kommen, Frei-gekommen! Das nennt man Ge-rech-tig-keit,
Ne-od-ved-li, ne-od-ved-li! To je po-tom spra-ve-dl-nost,
sf a tempo
Ag. Sk.
Ste-wa nicht, Ste-wa nicht! Frei-ge-kommen!
Što-va-ne, Šte-va-ne! Ne-od-ved-li!
a tempo sff
mf
f
Ped.

Jenufa.
Jenůfa.

nom-men! Ach, du mein Mütter-lein!
ved - li! Sta-řen-ko mo-ja!

Die Alte.
Stařenka.

Nicht ge-nom-men,
Ne - od - ved - li,

Frei-ge-kommen?
Ne-od-ved-li?

Laca.

Herr im Him-mel! Das nennt man Ge-rech-tig-keit! Frei - ge - kom-men!
spra-ve-dl - nost! To je po-tom spra-ve-dl-nost! Ne - od - ved - li!

Altgesell. Stárek.

Frei-ge-kommen!
Ne-od-ved-li!

Jf.
ach, du mein Müt-ter-lein
sta-řen-ko mo - ja!

A. Sř.
Glück von
Už mu

L.
Das nennt man Ge - rech-tig-keit!
To je po - tom spra-ve - dl - nost!

Ag. Sk.
Glück, ja Glück von Kind-heit an, ja
Už mu ště - stí od-jak-ži-va

(Jenufa küßt die Alte)
(Jenůfa líbá stařenku)
Jf.
Nicht ge - nom - men! Ach, du mein Müt-ter - lein!
Ne - od - ved - li! Sta - řen - ko mo - ja!
(Die Küsterin tritt ein)
(Kostelnička vstoupí)
A. Sř.
je - her, Glück hat er in al - lem!
ště - stí od - jak - ži - va pře - je!
L.
Ist doch wie ein Baum stark, wie ein Baum stark!
Šo - haj ja - ko ská - la, ja - ko ská - la!
Ag. Sk.
Glück hat er in al - lem.
od - jak - ži - va pře - je.
sf
Jf.
Nicht ge - nom - men,
Ne - od - ved - li,
A. Sř.
Frei - ge - kom-men?
Ne - od - ved - li?
L.
sf
Das nennt man Ge - rech - tig - keit! Nicht ge - nom - men!
To je po - tom spra - ve - dl - nost! Ne - od - ved - li!
Ag. Sk.
Frei - ge - kom-men!
Ne - od - ved - li!
sf

Jf.
Ach, du mein Müt-ter-lein!
sta - řen - ko mo - ja!

Küsterin.
Kostelnička
Ste - wa frei - ge - kom - men?
Šte - vu ne - od - ved - li?

L.
Herr im Him-mel!
Spra - vě - dl - nost!

(Jenufa eilt ihrer Ziehmutter entgegen und küßt ihr die Hand)
(Jenůfa spěchá políbit pěstounce ruku)

K.
Ste - wa frei - ge - kom - men?
Šte - vu ne - od - ved - li?

L.
Das soll dann ge - recht und gut sein! Das soll dann ge-recht und gut sein!
To je po - tom spra - ve - dl - nost! to je po - tom spra - ve - dl - nost!

Jenufa.
Jenůfa.
Mut - ter! Mut-ter, Gott grüße Euch!
Ví - ta-jte! Ví - ta-jte, ma-mi-čko!

Altgesell.
Stárek.
Das Mes-ser, scheint mir, wird nim-mer scharf, nicht zu schleifen.
Na, kři-vák; zdá se mi, že se ne-dá do - bře brousit.

(Küsterin tritt in die Mühle ein)
(Kostelnička vejde do stavení)

(Laca nimmt still den Hut ab und befaßt sich weiter mit seinem Peitschenstiel)
(Laca mlčky sejme klobouk a zabývá se dál bičištěm)

f *ff* *sf* *rf* *pp cresc.* *p* *dim.*

3. Szene.
Jenufa, die Alte u. Chor.
Výstup III.
Jenůfa, Stařenka a sbor.

30 Con moto. (𝅗𝅥 = 63.)
(Der Altgeselle grüßt, ins Gebäude ab.)
(Stárek pozdraví a odejde do stavení)

Cor.

Die Alte (will hinter der **Küsterin** hineingehen)
Stařenka *(chysta se za Kostelničkou)*

Komm doch, Je-nu - fa, willst nicht dei-ne Mut-ter sehn?
Co ty, Je-nů - fo, za ma-mičkou ne - vej-deš?

a tempo

Jenufa.
Jenůfa.
espressivo

Laßt mich, um Him-mels-wil-len
Pro Bo - ha, sta - řen - ko,

Ob.

Jf.

laßt mich doch ru-hig hier war - - - ten,
ne - po - sí - lej - te mne za ní,

Fl.

Jf.
laßt mich doch ru - hig hier war - ten! Laßt mich doch, Müt - ter - chen,
ne - po - si - lej - te mne za ní! Pro Bo - ha, sta - řen - ko, _

Klar.
fp fp

Jf.
dolciss.
laßt mich um Him - mels - wil - len, laßt mich doch ru - hig hier war - ten!
pro Bo - ha, sta - řen - ko, _ ne - po - sí - lej - te mne za ní!

fp fp f fp

Jf.
Laßt mich hier war - ten!
Ne - po - sí - lej - te!

Die Alte.
Stařenka.
rit.
Mä - del, was soll das hel - ßen? Wie bist du wun - der - lich!
Div - nás, děv - či - co, div - nás, div - nás _ jak - si!

Rekruten (hinter der Szene.)
Rekruti (za jevištěm)
Bass. I.
f
'swill je - der hoch - zei - ten, kei - ner will in den Krieg!
Vše - ci sa že - ni - ja, voj - ny sa bo - ji - ja!

p rit.

4. Szene.

Jenufa, die alte Buryja, Laca, Stewa, Altgesell, (später) **Küsterin u. Chor.**

Výstup IV.

Jenůfa, Stařenka, Laca, Števa, Stárek, (později) **Kostelnička a sbor.**

31 Più mosso. (𝅗𝅥 = 76.)

Tenor I. II.

(Man hört den Gesang der Rekruten und das Spiel der Musikanten hinter der Szene.)
(V pozadí slyšet zpěv rekrutů a hru muzikantů)

Rekruten. 's will je-der hoch-zei-ten, kei-ner will in den Krieg,
Rekruti. *Vše-ci sa že-ni-ja, voj-ny sa bo-ji-ja,*

's will je-der hoch-zei-ten,
Vše-ci sa že-ni-ja,

Bass I. II.

's will je-der hoch-zei-ten,
Vše-ci sa že-ni-ja,

31 Più mosso. (𝅗𝅥 = 76.)

f a tempo

simile

kei-ner in Krieg rei-ten, nur ich, ich hoch-zei-te nicht,
voj-ny sa bo-ji-ja, a já sa ne-že-ním,

kei-ner in Krieg rei-ten,
voj-ny sa bo-ji-ja,

tr (tr)

sf

fürcht' mich vorm Krie-ge nicht! Will man nicht ein-rük-ken,
voj-ny sa ne-bo-jím! Ke-rý je bo-ha-ty,

f *sf* *f*

kann man Er - satz schik-ken, doch ach ich ar - mer Wicht
zvoj - ny sa vy - pla - tí, a já ne - bo - ra - ček

tr (tr)

simile

sf

Stewa (im Hintergrund.)
Števa *(V pozadí.)* *f*

Ja, ein Sol -
A já tím

zahl' den Er- satz - mann nicht.
mu - sím byt vo - já - ček.

f

f marcato *rf*

Jenufa (späht den Rekruten entgegen und erkennt Stewa.)
Jenůfa *(Vyhlídá rekruty a poznává Števu.)* *f*

Ste - wa!
Šte - va!

St.
Št.

sf *sf*

dat muß ich jetzt sein, ja, ein Sol - dat muß ich jetzt sein!
vo - já-kem mu-sím být, a já tím vo - já - kem mu-sím být!

rf *rf* *rf*

Jf.
Lieb - ster mein!
Šte - vu - ška!

St.
Št.
Aus ist's mit Lieb' und Hei-rat, aus ist's mit Lieb' und Hei-rat,
A ko-nec mi-lo-vá-ní, a ko-nec mi-lo-vá-ní,

Ten.
Rekruten.
Rekruti.
Aus ist's mit Lieb' und Hei-rat,
A ko-nec mi-lo-vá-ní,
Bass.

Cor.

St.
Št.
aus ist's mit Lieb' und Hei - - - - - rat!
a ko-nec mi-lo-vá - - - - - ní!

aus ist's mit Lieb' und Hei-rat! Heis - sa! Heis - sa!
a ko-nec mi-lo-vá-ní! Ju - chej! Ju - chej!
Heis - sa! Heis - sa!
Ju - chej! Ju - chej!

Der Altgesell (tritt auf)
Vyjde stárek.

(Die Rekruten treten von links auf.)
(*Rekruti vystupují s levé strany.*)

sf

Ste - wa kommt mit Mu-
Šte-va se ne - chá

(Müllerburschen und Gesinde.)
(*Mlečí a chasa mlynářská vybíhají.*)

sf

Heis - sa!
Ju - chej!

sf

ff

Ped.

Ped.

f

32

Ag.
Sk.

sik - be - glei - tung!
do - pro - vá - zet!

3

Seht nur, man
Po - znat to

(Dorfjungen, einer mit einer Kindertrompete.)
(*Kluci ze vsi, jeden s dětskou trubkou.*)

Ob.

f

Ag.
Sk.

marcato

merkt es, er ist frei-ge-kom-men!
na něm, že ho ne-od-ved-li!

cresc.

Ag.
Sk.
Seht nur, man merkt es, er ist frei-ge-kom-men!
po znat to na něm, že ho ne-od-ved-li!
(Links erscheint Stewa mit den Rekruten und 4 Musikanten, Geigern, Jenufa ihm entgegen.)
(S levé strany objeví se Števa s rekruty a čtyřmi muzikanty, houslisty, Jenůfa mu běží v ústrety.)
Ten. I. II.
Rekruten. Juch-heis-sa! Juch-heis-sa!
Rekruti. Ej ju-chej! Ej ju-chej!
Bass I. II.
Sopr. Alt.
Gesinde. Juchheis-sa! Juchheis-sa!
Chasa. Ej ju-chej! Ej ju-chej!
Ten. Bass.
Ten. I. II.
Rekruten. Juchheis-sa! Juchheis-sa! 's will je-der hoch-zei-ten, kei-ner in Krieg rei-ten,
Rekruti. Ej ju-chej! Ej ju-chej! Vše-ci sa že-ni-ja, voj-ny sa bo-ji-ja,
Bass I. II.

nur ich, ich hoch - zei - te nicht, fürcht' mich vorm Krie - ge
a já sa ne - že - ním, voj - ny sa ne - bo -

tr

Vl. in 8va

Gesinde. Juch - heis - sa! Juch - heis - sa! Juch - heis - - - sa!
Chasa. *Ej ju - chej! Ej ju - chej! Ej ju - - - chej!*

nicht. Will man nicht ein - rük - ken, kann man Er - satz schicken,
jím. Ke - rý je bo - ha - tý, z voj - ny sa vy - pla - tí,

Laca.
Er-satz gibt's wohl, hat man den Beutel voll, hat man den Beu - tel voll.
A bo - ha - tý z voj - ny sa vy-pla-tí, z voj - ny sa vy - pla tí.
Gesinde. Er-satz gibt's wohl, hat man den Beutel voll, hat man den Beu - tel voll.
Chasa. A bo - ha - tý z voj - ny sa vy-pla-tí, z voj - ny sa vy - pla - tí.
Sopr.
Alt.
Juch-heissa, Juch-heis-sa
Ej ju-chej! Ej ju-chej!
Ten.
Er-satz gibt's wohl, hat man den Beutel voll, hat man den Beu - tel voll.
Bass. A bo - ha - tý z voj - ny sa vy-pla-tí, z voj - ny sa vy - pla - tí.
Juch-heissa, Juch-heis-sa
Ej ju-chej! Ej ju-chej!
doch ach ich ar - mer Wicht, zahl' den Ersatz - mann nicht.
a já ne - bo - rá - ček mu - sím byt vo - já - ček.
tr.
Vl. in 8va
(Stewa, blond, eine Haarlocke ins Gesicht gekämmt, betrunken, – hält sich unsicher auf den Beinen, schwingt seinen blumengeschmückten Hut hoch empor.)
(Števa rusovlasý se kštici do čela, napilý, drží se nejistě na nohou, klobouk plný kvítí zdvíhá vysoko nad hlavu.)
33
rf
rf
rf
Stewa.
Števa.
f
Ja, ein Sol - dat muß ich jetzt sein,
A já tím vo - já - kem mu - sím být,
rf
rf

34

St.
Št.

aus ist's mit Lieb' und Hei-rat, aus ist's mit
a ko-nec mi-lo-vá-ní, a ko-nec

Ten. I. II.

Rekruten.
Rekruti.

aus ist's mit Lieb' und Hei-rat,
a ko-nec mi-lo-vá-ní,

Bass I. II.

aus ist's mit Lieb' und Hei-rat,
a ko-nec mi-lo-va-ní,

34

(Die Küsterin erscheint auf der Schwelle der Mühle.) Jenufa.
(Kostelnička se objeví na prahu staveni.) Jenůfa.

Ste-
Ště-

St.
Št.

Lieb' und Hei-rat, aus ist's mit Lieb' und Hei-rat!
mi-lo-vá-ní, a ko-nec mi-lo-vá-ní!

aus ist's mit Lieb' und Hei-rat!
a ko-nec mi-lo-vá-ní!

aus ist's mit Lieb' und Hei-rat!
a ko-nec mi-lo-vá-ní!

Jf.

-wa! Ste-wa, mein Ste-wa!
-vo! Ště-vu-ško, Ště-vo!

5. Szene.
Jenufa, Küsterin, die Alte, Laca, Stewa, Altgesell u. Chor.

Výstup V.
Jenufa, Kostelnička, Stařenka, Laca, Števa, Stárek a sbor.

Meno mosso.

35 (vorwurfsvoll). (vyčítavě). *dolce*

Jf.

Ste - wa, mein Ste - wa, ach Ste - wa, du!

Du - ša mo - ja, Ště - vo, Ště - vu - - ško!

pp *dim.*

rit.

p

Schon wie-der be-trinkst du dich!

Tys za-se už na-pi ly!

36

Stewa.

Števa.

a tempo *sf* *sf*

Ich, ich!

Já, já!

f a tempo *sf* *sf*

St.

Št.

Ich, ich! Bin ich - be - trun - ken, bin ich - be - trun - ken?

Já, já! Já na - pi - lý? Já na - pi - lý?

sf *f*

p

Das sagst du mir,

To ty mně,

ff *pp*

St.
Št.

Je - nu - fa? Das sagst du mir?
Je - nůf - ka? To ty mně?

Cor.

St.
Št.

Das sagst du mir, Je - nu - fa? Das sagst du mir?
To ty mně, Je - nůf - ka? To ty mně?

St.
Št.

cresc.

37 *sfp*

St.
Št.

Mir, der ich mich nen - ne Ste - fan
Víš, že já se vo - lám Šte - fan

St.
Št.

sf

Bu - ry - ja?
Bu - ry - ja?

ff

Dem die
Že mám

sf

Müh-le hier ge-hört?
půl - lá - no - vý mlýn?

37½

sf

Drum lau - fen al - le
Pro - to se na mě

pp

Ob.

f

pp

Mä - del mir nach, drum lau - fen al - le Mä - del mir nach!
děv - ča - ta smě - jú, pro - to se na mě děv - ča - ta smě - jú!

sf

(zeigt den Blumenstrauß)
(ukazuje kytičku)

mf

p

Hier den Strauß hab' ich be-kom-men von der
Tuh - le vo - ni - čku jsem do - stal od tej

dim.

38

(zu den Musikanten)
(obrací se k muzikantům)

St. Št.

ei - nen! Was spielt ihr nicht? Ver - hun-ger - tes Lumpen - pack!
jed-nej! Co ne-hra-je-te? Vy hla-do-ví za-jí - ci!

Ver - hun - ger - tes Lumpen - pack!
Vy hla - do - ví za-jí - ci!

marc.

(Wirft mit beiden Händen Geld unter die Musikanten.)
(Rozhazuje oběma rukama z kazajky peníze, jež muzikanti sbírají.)

Da habt ihr! Da habt ihr! Spielt mir a - ber
Tu má - te! Tu má - te! Za - hrejte tu

Je - nu-fas Lied: „Hin-term Dorf weit steht ein Schlös-se - lein fein“...
Je - nůf-či - nu: „Da - le - ko ši - ro - ko do těch No - vých Zám - ků....“

39 Con moto. (♩= 152.)

Sopr. Alt.

Chor.
Sbor.

1. Hin-term Dorf weit steht ein Schlös-se-lein fein, mit-ten-drein ein Turm,
1. Da-le-ko ši-ro-ko do těch No-vých Zám-ků; sta-vi-ja

Tenor.

Bass I. II.

1. Hin-term Dorf weit steht ein Schlös-se-lein fein, mit-ten-drein ein Turm,
1. Da-le-ko ši-ro-ko do těch No-vých Zám-ků; sta-vi-ja

39 Con moto. (♩= 152.)

Vl.

Stewa.
Števa.

1. Hin-term Dorf weit steht ein
1. Da-le-ko ši-ro-ko

hoch-auf-ge-baut aus schö-nen Bu-ben. Hin-term Dorf weit steht ein
tam ve-žu ze sa-mých šo-háj-ků. Da-le-ko ši-ro-ko

1. Hin-term Dorf weit steht ein
1. Da-le-ko ši-ro-ko

hoch-auf-ge-baut aus schö-nen Bu-ben. Hin-term Dorf weit steht ein
tam ve-žu ze sa-mých šo-háj-ků. Da-le-ko ši-ro-ko

St.
St.

Schlös-se-lein fein, mit-ten-drein ein Turm, hoch-auf-ge-baut aus schö-nen Bu-ben!
do těch No-vých Zám-ků; sta-vi-ja tam ve-žu ze sa-mých šo-háj-ků!

Schlös-se-lein fein, mit-ten-drein ein Turm, hoch-auf-ge-baut aus schö-nen Bu-ben!
do těch No-vých Zám-ků; sta-vi-ja tam ve-žu ze sa-mých šo-háj-ků!

Schlös-se-lein fein, mit-ten-drein ein Turm, hoch-auf-ge-baut aus schö-nen Bu-ben!
do těch No-vých Zám-ků; sta-vi-ja tam ve-žu ze sa-mých šo-háj-ků!

Schlös-se-lein fein, mit-ten-drein ein Turm, hoch-auf-ge-baut aus schö-nen Bu-ben!
do těch No-vých Zám-ků; sta-vi-ja tam ve-žu ze sa-mých šo-háj-ků!

tr tr

(Der Tanz geht weiter.)
(v tanci se pokračuje)

f sf

Sopr. Alt.

2.Tät uns mein Lieb - ster grad auf den Turm drauf - pas-sen, mußt er den

2. Mo - je - ho mi - lé - ho na sám vr̂ - šek da - li, zla - tú ma -

Tenor.

Bass I. II.

2.Tät uns mein Lieb - ster grad auf den Turm drauf - pas-sen, mußt er den

2. Mo - je - ho mi - lé - ho na sám vr̂ - šek da - li, zla - tú ma -

Vl.

Stewa.

Števa.

2.Tät uns mein Lieb - ster grad

2. Mo - je - ho mi - lé - ho

Turm - knauf gar aus sich ma - chen las - sen. Tät uns mein Lieb - ster grad

ko - vén - ku zně - ho u - dě - la - li. Mo - je - ho mi - lé - ho

2.Tät uns mein Lieb - ster grad

2. Mo - je - ho mi - lé - ho

Turm - knauf gar aus sich ma - chen las - sen. Tät uns mein Lieb - ster grad

ko - vén - ku zně - ho u - dě - la - li. Mo - je - ho mi - lé - ho

St.
St.
auf den Turm drauf-pas-sen, mußt er den Turm-knauf gar aus sich ma-chen las - sen.
na sám vŕ - šek da-li, zla-tú ma - ko-věn-ku z ně-ho u-dě-la - li.
auf den Turm drauf-pas-sen, mußt er den Turm-knauf gar aus sich ma-chen las - sen.
na sám vŕ - šek da-li, zla-tú ma - ko-věn-ku z ně-ho u-dě-la - li.
auf den Turm drauf-pas-sen, mußt er den Turm-knauf gar aus sich ma-chen las - sen.
na sám vŕ - šek da-li, zla-tú ma - ko-věn-ku z ně-ho u-dě-la - li.
auf den Turm drauf-pas-sen, mußt er den Turm-knauf gar aus sich ma-chen las - sen.
na sám vŕ - šek da-li, zla-tú ma - ko-věn-ku z ně-ho u-dě-la - li.
(Der Tanz geht weiter.)
(v tanci se pokračuje)

Sopr. Alt.

mf

3. Gold - ner Knauf hoch o - ben tät vom Turm ab - fal - len, nimmt ihn mein

3. Zla - tá ma - ko - věn - ka dů - le z ve - že spad - la, mo - ja ga -

Tenor.

Bass I. II.

mf

3. Gold - ner Knauf hoch o - ben tät vom Turm ab - fal - len, nimmt ihn mein

3. Zla - tá ma - ko - věn - ka dů - le z ve - že spad - la, mo - ja ga -

Vl.

mf

tr

mf

Stewa.

Števa.

f

3. Gold - ner Knauf hoch o - ben

3. Zla - tá ma - ko - věn - ka

Schät - ze - lein in den Schoß vor al - len. Gold - ner Knauf hoch o - ben

la - ne - čka do klí - na ju vza - la. Zla - tá ma - ko - věn - ka

f

3. Gold - ner Knauf hoch o - ben

3. Zla - tá ma - ko - věn - ka

f

Schät - ze - lein in den Schoß vor al - len. Gold - ner Knauf hoch o - ben

la - ne - čka do klí - na ju vza - la. Zla - tá ma - ko - věn - ka

f

tr

f

St.
St.

tät vom Turm ab - fal - len, nimmt ihn mein Schät - ze - lein in den Schoß vor al - len.
dů - le z ve - že spad - la, mo - ja ga - la - ne - čka do klí - na ju vza - la.

tät vom Turm ab - fal - len, nimmt ihn mein Schät - ze - lein in den Schoß vor al - len.
dů - le z ve - že spad - la, mo - ja ga - la - ne - čka do klí - na ju vza - la.

tät vom Turm ab - fal - len, nimmt ihn mein Schät - ze - lein in den Schoß vor al - len.
dů - le z ve - že spad - la, mo - ja ga - la - ne - čka do klí - na ju vza - la.

tät vom Turm ab - fal - len, nimmt ihn mein Schät - ze - lein in den Schoß vor al - len.
dů - le z ve - že spad - la, mo - ja ga - la - ne - čka do klí - na ju vza - la.

(Der Tanz geht weiter.)
(v tanci se pokračuje)

(Pause im Tanz.)
(Ustanou v tanci.)
40
Tenor. ff stringendo
Hat die Al-ler-lieb-ste gleich den gold-nen Knauf in
Moja ga-la-neč-ka zla-tú ma-ko-věn-ku
Bass I. II.
ff
Hat die Al-ler-lieb-ste gleich den gold-nen Knauf in ih-ren Schoß ge-
Moja ga-la-neč-ka zla-tú ma-ko-věn-ku do klí-na ju
40
ff
stringendo
Stewa.
Števa.
f
Her da! Je-nu-fa!
Pojď sem, Je-nůf-ka!
ih-ren Schoß ge-nom-men!
do klí-na ju vza-la!
Hat die
Moja
nom-men!
vza-la!
Hat die Al-ler-lieb-ste
Moja ga-la-neč-ka
ff
(Stewa nimmt Jenufa um die Mitte.)
(Števa vezme Jenůfu kolem pasu.)
Al-ler-lieb-ste gleich den gold-nen Knauf in ih-ren Schoß ge-nom-men!
ga-la-neč-ka zla-tú ma-ko-věn-ku, do klí-na ju vza-la!
gleich den gold-nen Knauf in ih-ren Schoß ge-nom-men!
zla-tú ma-ko-věn-ku, do klí-na ju vza-la!

Stewa.
Števa.
So geht's zur Hoch - zeit mit Tanz-mu-sik!
Tak pů - jdem na zdav - ky s mu-zi-kou!
sf
ff
41
(Wilder Tanz.)
(v divokém tanci)
Vivace.
ff
sf
tr
accel.
(Die Küsterin gebietet durch eine Handbewegung den Musikanten Einhalt.)
(Kostelnička zarazí kývnutím ruky muzikanty.)
ff cresc.

42 L'istesso tempo. (♪. = ♩)

Moderato. (♩ = 66.)

43 Küsterin.
p Kostelnička.

Was, so ging's bei euch wohl je - den Tag zu, wohl je - den Tag zu, und du Je - nu - - - fa, du Je - nu - fa holst dir von der Stra - ße dann das Geld wie - der zu - sam - men, holst dir's zu - sammen! Al - le seid ihr so, ihr

A tak by - chom šli ce - lým ži - vo - tem, ce - lým ži - vo - tem, a ty Je - nů - - - fa, a ty Je - nů - fa moh - la bys ty roz - ha - zo - va - né pe - ni - ze sbí - rat, pe - ni - ze sbí - rat! Věr - ná jste si ro - di

ff sf trem. pp sfp espressivo p 44 f espressivo

45

K.

Bu-ry-ja! Sag ihm jetzt, sag ihm, daß ich dir's ver - bie - te, an-ders ihn zu
na! Po-víš mu, že já ne-do-vo-lím, a - by-ste se pro

Vl.

poco string.

hei-ra - ten, ich ver-biet' es, merk' dir's wohl, an-ders ihn zu hei-ra - ten,
se-bra - li, že já ne-do-vo-lím, a - by-ste se pro se-bra - li,

poco string.

46

als nach ei-nem Jahr der Prü - fung, nur wenn er nicht wei-ter säuft!
až po zkoušce je-dno - ho ro - ku, když se Šte-vo ne - o - pi - je.

Più mosso.

Tenor I. II.

Rekruten.
Rekruti.

Herr-gott, ist das ei-ne Stren-ge, Herr-gott, ist das ei-ne
A-le je to přís-ná žen-ská, a-le je to přís-ná

Bass I. II.

Herr-gott, ist das ei-ne Stren-ge,
A-le je to přís-ná žen-ská,

Più mosso.

Stren-ge, Stren-ge, ist sie
žen-ská, žen-ská, přís-ná

dim.

Herr-gott, ist das ei-ne Stren-ge, Herr-gott, ist das ei-ne
a-le je to přís-ná žen-ská a-le je to přís-ná

dim.

Herr-gott, ist das ei-ne Stren-ge,
a-le je to přís-ná žen-ská

stren-ge!
žen-ská!

Stren-ge! Stren-ge!
žen-ská, žen-ská!

Herr-gott, ist das ei-ne Stren-ge!
a-le je to přís-ná žen-ská!

rit.

47 a tempo

Küsterin.
Kostelnička.

Wenn du nicht fol-gen wirst,
Ne-u-pos-lech-neš-li,

p dolce

sf dim.

trem.

K.
Je-nu-fa, wenn du auf ihn mehr hörst als auf mich, dann treff' dich Gottes Stra-fe!
Je-nů-fo, dáš-li je-ho slovům před-nost před mý - ma, Bůh tě tvrdě ztre-stá,
f
Bist du mir un-ge-hor-sam, dann treff' dich Got-tes Stra-fe!
když mne ne-po-sle-chneš, Bůh tě tvr-dě ztre-stá!
Die Alte.
Stařenka.
Halt ein! Toch - ter!
O dce-ra mo-ja, dce-ra mo-ja
sf
(Stewa, betroffen, lehnt den Kopf an den Pfeiler.)
(Števa zaražen si položí hlavu na sloup.)
48
A. Sř.
Herr - gott, bist du stren-ge, Herr-gott, bist du strenge!
Je to přís - ná žen-ská, je to přís-ná ženská!
Trbe.
fp
f
Küsterin.
Kostelnička.
Mor-gen aber kommst du nach Hau - se, nie-mand soll dir sa - gen kön - nen,
Zi - tra ra - no puj - deš z do - mu d - by li-dé ne - ří - ka li,
Ste-wa ist wirk - lich
Vždyť on ten šo - há - jek
pp

Küsterin.
Kostelnička.
daß du dei-nem Glück hier nach-läufst!
zc se za-tim šte-stím de-rcš.
A.
Sř.
nicht so schlecht!
ne-ní tak zlý!
Laca (spöttisch, für sich)
(ksobě, výsměšně)
Lobt nur den Mu-ster-sohn, lobt ihn nur!
Poh-laď-te so-haj-ka, po-hlaď-te!
fpp
49
Laca (laut)
(vděčně)
Küst'-rin, Eu-er Tüchlein habt Ihr verlo-ren!
Kos-tel-nič-ko, u-pa-dl vám sa-tek
Laßt mich auch
a já bych Vám
Tenor.
Herr-gott, ist die stren-ge, stren-ge!
A-le je to při-sná žen-ská!
Herrgott, ist die stren-ge, stren-ge!
a-le je to přís-ná žen-ská!
Bass.
Herr-gott, ist die stren-ge, stren-ge!
A-le je to přís-ná žen-ská!
49
pp
L.
dank-bar, dank-bar Eu-re Hand küs-sen.
ta-ké, ta-ké ru-ku po-lí-bil.

50 Poco più.

Küsterin. (im Abgehen)
Kostelnička. (odchází)

Laßt es euch hier wohl-er-ge-hen!
Mi-va-jte se ta-dy do-bře!

pp

Die Alte
Stařenka.

51 Presto. (♪)

f

Und ihr Mu-si-kan-ten,
A vy mu-zi-kan-ti

f

cresc.

A. Sř.

marsch mit euch, fort nach Haus, schaut nur, daß ihr wei-ter kommt!
jdě-te dom, jdě-te dom, jdě-te dom, jdě-te dom!

rf

Las-set uns-re Bur-schen!
Ne-svá-děj-te chlap-ců!

rf

A. Sř.

sf

marsch mit euch, fort nach Haus!
jdě-te dom, jdě-te dom!

52

Marsch mit euch, fort nach Haus! Und ihr Mu-si-kan-ten, marsch mit euch, fort nach Haus,
Jdě-te dom, jdě-te dom! A vy mu-zi-kan-ti, jdě-te dom jdě-te dom

Sopr. sf

rf

Alt. rf

Und ihr Mu-si-kan-ten, marsch mit euch,
A vy mu-zi-kan-ti, jdě-te dom

52

sf

f

tr

tr

Altgesell.
Stárek.

f

Marsch mit euch, fort nach Haus!
Jdě - te dom, jdě - te dom!

schaut nur, daß ihr wei-ter kommt, las - set sie, las - set sie, las-set uns-re Bur - schen,
ne - svá - děj - te chlap - ců, ne - svá - děj - te chlap - ců, ne-svá-děj - te chlap - ců,

Sopr.

Alt.

rf

fort nach Haus, marsch mit euch, schaut nur, daß ihr wei - ter kommt! las-set uns-re,
jdě - te dom ne-svá-děj - te, ne - svá - děj - te chlap - ců, ne-svá-děj - te,

Ten.

Bass.

f

Marsch mit euch, fort nach Hau - se! Marsch!
Jdě - te dom, jdě - te, jdě - te dom!

tr *sf* *tr* *tr*

53 Meno mosso.

Die Alte.
Stařenka.

Geh jetzt schla-fen, Ste - wa,
Jdi se vy-spat, Šte - vu - ško

Ag.
Sk.

marsch mit euch, fort nach Haus!
jdě - te dom, jdě - te dom!

las - set sie, las - set sie!
ne - svá - děj - te chlap - ců!

las - set uns-re Bur - schen!
ne - svá - děj - te chlap - ců!

Marsch mit euch, fort nach Hau - se!
Jdě - te dom, jdě - te, jdě - te!

53 Meno mosso.

mf *tr* *pp*

(Die Musikanten gehen langsam ab) *(Muzikanti odcházejí)*

A.
Sř.

geh! Bist ein Kind noch, schuld sind dei - ne Freun - de,
jdi! Jseš mla - dý, ka - ma - rá - di tě svá - dí

cresc.

A. Sř.

54

Tempo I. (*Presto.*)

jung bist du, hast dich ver - ges - sen!
za - po-mněl za - po-mněl jsi se!

Rekruten.
Rekruti.

Tenor I.II.

Schuld sind dei - ne Freun - de?
Ka - ma - rá - di tě svá - dí?

Bass I.II.

Tempo I. (*Presto.*)

54

Schuld sind dei - ne Freun - de? Schuld sind dei - ne Freun - de? Schuld sind dei - ne
Ka - ma - rá - di tě svá - dí? Ka - ma - rá - di tě svá - dí? Ka - ma - rá - di tě

Die Alte.
Stařenka.

Meno.

riten.

Und du, Je - nu - fa, wein' nicht, wein' nicht!
A ty Je - nů - fo, ne - plač, ne - plač!

Freun - de?
svá - dí?

(Rekruten ab)
(*Rekruti odcházejí*)

Meno.

riten.

55 Meno mosso. (♩ = 80.)

A. Sř.
Je - des Paar muß im Lei-den sei-ne Zeit ü-ber-ste-hen,
Kaž - dý pá-rek si mu-sí svo-je trá-pe-ní přestát,

pp

ach, ü-ber-ste-hen im Lei-den;
trá-pe-ní pře-stát, ach, pře-stát;

Altgesell.
Stárek.
mf
Je - des Paar muß im Lei - den
Kaž - dý pá - rek si mu - sí

Laca.
Er muß tra - gen, muß der Lei - den
Svo-je trá-pe-ní, svo-je trá-pe-ní

Ag. Sk.
cresc.
sei-ne Zeit ü-ber-ste - hen, sei-ne Zeit ü-ber - ste - hen;
svo-je trá - pe-ní pře - stát, svo-je trá-pe-ní pře-stát;

Sopran.
mf
Alt.
Je-des
Ka-ždý
Tenor.
Bass.
Je - des Paar muß im
Ka - ždý pá - rek si

marc.

L.
Zeit ü - ber - ste - hen;
pře - stát, ach pře - stát;

Paar muß im Lei - den be - ste - hen;
mu - sí to svo - je si pře - stát;

Lei - den sei - ne Zeit ü - ber - ste - hen, sei - ne Zeit ü - ber-
mu - sí svo - je trá - pe - ní pře - stát, svo - je trá - pe - ní

Jenufa.
Jenůfa.
muß die Zeit sei - ner Lei - den er - tra - gen, ach, sei - ne Lei - dens - zeit
Svo - je trá - pe - ní pře - stát, ach, pře - stát, ach, svo - je trá - pe - ní

Die Alte.
Stařenka.
muß die Zeit sei - ner Lei - den tra - gen, sei - ne Lei - dens - zeit
svo - je trá - pe - ní pře - stát, pře - stát, svo - je trá - pe - ní

Laca.
muß die Zeit sei - ner Lei - den tra - gen,
svo - je trá - pe - ní pře - stát, pře - stát,

Altgesell.
Stárek.
Je - des Paar muß sei - ne Lei - dens - zeit
pře - stát, pře - stát, svo - je trá - pe - ní

muß im Lei - den sei - ne Zeit ü - ber - ste - hen,
svo - je trá - pe - ní, svo - je trá - pe - ní pře - stát,

Je - des Paar muß be - ste - hen, sei - ne Lei - dens - zeit
Ka - ždý pá - rek si mu - sí svo - je trá - pe - ní

ste - hen, muß im Lei - den sei - ne Zeit ü - ber - ste - hen,
pře - stát, svo - je trá - pe - ní, svo - je trá - pe - ní pře - stát,

cresc.

56

sf *sf* *pp* rit. a tempo

Jf.

tra - gen, ach, die Zeit der Lei - den

pře - stát, ach, pře-stát; ka - ždý,

sf *sf* *pp*

A. Sř.

tra - gen, die Zeit der Lei - den

pře - stát, ach, pře-stát; ka - ždý,

f *pp*

L.

muß die Zeit er-tra-gen, die Zeit der Lei - - den ü - ber -

svo-je trá-pe-ní, ach, svo-je trá - pe - ní, svo - je

sf *sf* *pp*

Ag. Sk.

tra - gen, die Zeit der Lei - - den

pře - stát, ach, pře-stát; ka - - ždý,

56

f rit. *pp* a tempo

sei-ne Lei-dens-zeit! Je - - des

svo-je trá-pe-ní! Ka - - ždý,

sf *sf* *pp*

tra - gen. Je-des Paar muß Leiden ü-ber-

pře - stát. Svo-je trá-pe-ní si mu-sí

(Das Gesinde entfernt sich langsam.)
(*Chasa se rozchází.*)

f *pp*

sei-ne Lei-dens-zeit! Je-des Paar muß Leiden ü-ber-ste - hen,

svo-je trá-pe-ní! Svo-je trá-pe-ní si mu-sí ka - ždý,

56

rit. a tempo

ppp

6 6

Jf.
tra - gen,
ka - ždý,
A. Sř.
tra - gen,
ka - ždý,
L.
ste - hen, muß die Zeit sei - ner Lei - den
trá - pe - ní, svo - je trá - pe - ní pře - stát,
Ag. Sk.
tra - - gen,
ka - - ždý,
Paar, ach, muß muß die Zeit ü - ber-
ka - - ždý, sí svo-je trá-pe-ní
ste - hen, jedes Paar muß Leiden ü - ber- ste - hen, muß die Zeit ü - ber-
ka - ždý, ka-ždý pá-rek, ka-ždý pá-rek pře - stát, svo-je trá-pe-ní
jedes Paar muß Leiden ü - ber- ste - hen, jedes Paar muß Leiden ü - ber - ste - hen,
ka-ždý pá-rek, ka-ždý pá-rek pře - stát, ka-ždý pá-rek, ka-ždý pá-rek pře - stát,
6
6
6
3
3

57

Jf.
Lei - den tra - gen,
ka - ždý mu - sí

A. Sř.
Lei - den tra - gen,
ka - ždý mu - sí

L.
ü - ber - ste - - hen, muß die Zeit sei - ner
svo - je trá - pe - ní, svo - je trá - pe - ní

Ag. Sk.
Je - - des Paar
ka - - ždý mu - -

57

ste - hen, je - - des Paar
mu - sí, pře - - stát, mu - -

ste - hen, jedes Paar muß Leiden ü - ber- ste - hen, jedes Paar muß Leiden ü - ber-
mu - sí, svo-je trá-pe-ní si mu-sí ka - ždý, ka-ždý pá-rek, ka-ždý pá-rek

je-des Paar muß Leiden ü - ber- ste - hen, je des Paar muß Leiden ü - ber- ste - hen,
svo-je trá-pe-ní si mu-sí ka - ždý, ka-ždý pá-rek, ka-ždý pá-rek pře - stát,

57

3 3 6 6 6

Jf.
muß die Zeit ü - ber - ste - - hen!
soo - je trá - pe - ní pře - - stát!

A. Sř.
muß die Zeit ü - ber - ste - - hen!
svo - je trá - pe - ní pře - - stát!

L.
Lei - den, muß die Zeit ü - ber - ste - - hen!
pře - stát, svo - je trá - pe - ní pře - - stát!

(ab.)
(odchází)

Ag. Sk.
muß Lei - den tra - - gen!
sí svo - je pře - - stát!

muß, muß er - tra - gen die Lei - - den!
sí svo - je trá - pe - ní pře - - stát!

ste - hen, muß er - tra - gen die Lei - - den!
pře - stát, svo - je trá - pe - ní pře - - stát!

jedes Paar muß Lei - den ü - ber - ste - hen, Lei - - den!
ka - ždý pá - rek, ka - ždý pá - rek pře - stát, pře - - stát!

dim.

(alle ab außer Jenufa und Stewa.)
(všichni odcházejí kromě Jenůfy a Števy.)

pp Xylophon.

dim.

dim.

6. Szene.
Jenufa, Stewa, später **die Alte.**

Výstup VI.
Jenůfa, Števa, později **Stařenka.**

Recit.
Jenufa (ruhig zu Stewa).
Jenůfa (*tiše k Števovi*).

58

p *ppp*

Ste - wa, Ste - wa, ich weiß, — hast dich heut' doch nur aus
Šte - vo, Šte - vo, já vím, žes to u - ro - bil

Jf.

Freu - de so be - trun - ken.
ztě ra - do - sti dnes.

Allegro. (♩ = 144.)

Doch ich bitt' dich Ste - wusch - ka,
A - te jin - da, Šte - vuš - ko,

f *cresc.*

f espress.

daß du die Mut - ter mir nicht er - zürnst! Kennst
ne - hně - vej ma - mi - čku; víš, jak jsem běd-ná, víš,

f *f* *sf*

rit. *a tempo*

ja mein E - lend! Ban - ge, ja bang schlägt das
jak jsem běd - ná! Sr - dce mi úz - - ko - st'ú

a tempo *rit. dim.* *sfp* *p* *sfz*

Jf.
Herz mir im Lei - be. Wenn die Leut' o - der gar die
v tě - le se tře - se, že by ma - mi - čka aj
sf sfp sfp
Mut - ter mir was an - mer - ken tä - ten! Ach,
li - dé moh - li po - znat mo - ji vi - nu. Bo -
cresc.
f sf sf
espress.
wie mich Angst und Ver - zweif - lung quä - len! Schlaf schon kei - ne
jím se, že na mne pa - dne kdy - si trest; ce - lé no - ci
sf f sf
59 Presto.
Nacht mehr. Du be - den - ke all mein Lei - den du be - den - ke
ne - spím. Pa - ma - tuj se, du - ša mo - ja, pa - ma - tuj se
p
Adagio.
ff
Tempo I. Quasi recitativo.
p
all mein Lei - den, wenn uns Gott schon dies ei - ne Mal ge - hol - fen hat,
du - ša mo - ja, když nám Pán - bůh s tím od - vo - dem včil po - mohl,
sf p

a tempo 60 (hastig) (schvatem) Tempo I. Andante.

Jf.

daß aus uns nun doch ein Paar wird, daß aus uns nun
a - by-chom se moh - li se - brat, a - by-chom se

a tempo

p

Jf.

rit.

doch ein Paar wird!
moh-li se - brat!

mf rit. p

61 Andante. (♩= 66.)

mf espress.

Jf.

Wird doch die Mut-ter oh-ne-dies mich heut' aus-zan-ken, tüchtig zan-ken!
Bez-to-ho bu-de od ma-mi-čky těch vý-či-tek dost, dost!

pp

Jf.

rf

Weißt ja wie stolz sie auf mich ist, weißt auch, wie viel Sorg' sie sich um mich macht.
Víš, jak si na mně za-klá-dá, včil, vcils ju měl sly-šct, včils měl sly-šct!

cresc. dim.

Jf.

Ach, ich weiß nicht, ach, ich weiß nicht, was mit mir ge-schehen soll-te, wenn du
Ne-vím, ne-vím, ne-vím, ne-vím, co bych u-dě-la-la, kdy-bys ty mne

mich nicht nähmest! Ach, ich weiß nicht, ach, ich weiß nicht, was ge-sche-hen soll-te,
včas ne-se-bral ne-vím, ne-vím, ne-vím, ne-vím, co bych u-dě-la-la

käm' es an-ders, käm' es an-ders, ach, was ge-schä-he, wenn du
ta-ké já, ta-ké já, ne-vím, co bych u-dě-la-la

mich nicht nimmst!
ta-ké já!

Stewa.
Števa.

Grein' doch nicht!
Ne-škleb se!

62 Allegro. (♩= 176.)

St.
Št.

f

Du sichst doch, wie mich die Tan-te Küst'-rin dei - net - we-gen auf - ge-bracht hat

Vždyť vi - díš, tet - ka Ko-stel - ni - čka mne pro te - be do - pa - lu - je

f

63 Allegro.

St.
Št.

Al - les nur weil ich dich so lie - be, nur weil ich dich so lie - be. Hät - test heut' nur seh'n soll'n,

a - to pro mo - ji lás - ku k to - bě, pro mo - ji lás - ku k to - bě. Moh - ly by - ste se dí - vat,

tr

mf

p

St.
Št.

rf

hät - test wirklich seh'n soll'n, wie die Mä - del um mich 'rum - steh'n!
moh - ly ste se dí - vat, jak o mne vše - chna děv - ča - ta sto - jí!

tr

mf

Più.

64

Jenufa. (gereizt)
Jenůfa. *(podrážděna)*

f

A - ber du darfst sie nicht an - schau'n, du darfst
A - le věil na ně hle - dět ne - máš, věil na ně

fp

Jf.

espress.

65

sie nicht an - schau'n, du ge - hörst nur mir al - lein, müßt' mir ja
hle - dět ne - máš! Jen já mám vel - ké prá - vo k to - bě, smrt bych si

sf

sfz

Jf.

3

sonst et - was an - tun!
mu - se - la u - ro - biť!

(Packt ihn bei den Schultern.)
(Chopí jej rukama za ramena.)

cresc. sf f accel.

66 Presto. accel.

Jf.

Nein, so lä-cherlich darfst du mir nie mehr sein! Ver-stehst du, Ste-wa?
Ty mi ta-ko-vý ne-smíš být, Bo-že můj, Bo-že můj,

ff mf f cresc. e accel.

sf rf

Jf.

nein, so lä-cherlich darfst du mir nie mehr sein! so schwach und kin-disch,
ty mi ta-ko-vý ne smíš být, Bo-že můj sla-bý, směš-ný,

67 68 (Rüttelt ihn.) *(lomcuje jím.)*

Jf.

nim-mermehr darfst du so lä-cher-lich schwach sein!
ta-ko-vý, ta-ko-vý, ta-ko-vý směš-ný!

ff p cresc. sff ff tr

Meno mosso.

Stewa. (besänftigend zu Jenufa.)
Števa. *(chlácholivě k Jenůfě.)*

mf

Meinst viel-leicht, daß ich dich auf-geb'?
Však tě snad ne-ne-chám tak!

sff tr ff mf

Fag.

69

dolce

St.
Št.

Dich, mit dei - nen schö - nen, glat - ten Wan - gen
Už pro tvo - je ja - blú - čko - vý lí - ce,

Je - nu - - - - fa?
*Je - nů - - - - fo_*

Bist ja doch die Al - ler - al - ler - schön - ste,
ty jsi vě - ru ze všech nej - pěk - něj - ší,

bist ja doch das al - ler- al - ler - schön - ste Mäd - chen!
ty jsi ze všech nej - pěk - něj - ší, nej - pěk - něj - ší!

70

Jenufa.
Jenůfa.

Mein Tod wär's, wenn ich dich lassen müßt!
Smrt bych si mu-se-la u-ro-biť!

Mein Tod wär's, wenn ich dich
Smrt bych si mu-se-la

Die Alte. (kommt aus dem Haus.)
Stařenka. *(vyjde s domu.)*

Laßt jetzt das Reden sein!
O nech-te ho-vo-rů!

St.
Št.

dolce

O Je-nu - - fa!
O Je-nů - - fa!

O Je-nu - -
O Je-nů - -

70

Arpa.

pp

p

Cor. *espress.*

Jf.

lassen müßt!
u-ro-biť!

A.
Sř.

accel.

Laßt jetzt das Re-den sein, bis mor-gen, bis er ei-nen kla-ren Kopf hat!
O nech-te ho-vo-rů, až zít-ra, až bu-de mít čis-tou hla-vu!

St.
Št.

espressivo

fa! O Je-nu - - fa, Je-nu - -
fa! O Je-nů - - fa, Je-nů - -

f *mf* *accel.*

sf

Cor.

A.
Sř.

Geh, Jun-ge, leg dich schla-fen!
Běž, chlap-če, běž si leh-nout!

St.
Št.

fa, Je-nu - - fa, Je-nu - - fa,
fa, Je-nů - - fa, Je-nů - - fa,

mf

sf

rit. a tempo (im Abgehen.) (odchází.)

St.
Št.

du bist doch die Al - ler,- Al - ler-schön - ste!
ty jsi ze všech, ze všech nej - krás - něj - ší_

rit. a tempo

rit.

71

Allegro.

St.
Št.

Al - ler - schön - ste!
nej - krás - něj - ší!

rit.

8

f

(Die Alte geht. Jenufa setzt sich wieder zum Korb und beginnt gesenkten Hauptes zu arbeiten.)
(Stařenka a stárek odcházejí. Jenůfa se znovu béře ke koši a počne se sklopenou hlavou vykrajovati.)

8

Xyl.

dim.

fp

fp

fp

p

7. Szene.

Laca, Jenufa; (später,) **Barena, Altgesell, die Alte.**

Výstup VII.

Laca, Jenůfa; (později,) **Barena, Stárek, Stařenka.**

72

Allegro. (♩= 184.)

sfp

Laca (kommt; die Peitsche hat er hingeworfen, das Messer hält er in der Hand).
(povstane; bičiště pohodil, křivák podrží v ruce).

Sonst war der
Jak rá - zem

L. Ste - wa ein Mordskerl, doch heu-te stand er kläg - lich da und
vše - cko to Stef - ko - vo vy - pí - ná - ní schlíp - lo, schlíp - lo

L. ließ ___ die Na - se hän - gen!
před Kos - tel - ni - čkou u - ši!

73

74

Jenufa.
Jenůfa.

Des - halb ist er mir doch hundertmal, hundertmal
Přes to zu - sta - ne on sto - krát, sto - krát

Jf.
lie - ber als du.
lep - ší než ty!

75

f

Des - halb ist er mir
Přes to zů - sta - ne

Jf.
doch hundertmal lie - ber als du!
on sto - krát lep - ší než ty!

Laca.
sf
Ist er dir lie - ber als ich?
Zů - sta - ne! Zu - sta - ne!

sf mf sf

Laca (bebend vor Leidenschaft; hebt den weggeworfenen Blumenstrauß auf).
(chvějně, horečně; shýbne se pro pohozenou kytičku).

pp
Je - nu - fa, hier auf der
Je - nů - fa tu - hte mu

f p f

76

L.

Er-de liegt der Blu-men-strauß, den ihm so ein
u-pad-la ta vo-ni-čka, co do-stal od

sf

Mä-del ge-schenkt hat, ja,
ně-kte-ré z těch, z těch,

sf *p*

77 Allegro.

ei-ne von de-nen, die gern mit ihm tan-zen,
co prý se na ně-ho všu-de smě-jú,

pp *p* *f sf*

78 Presto.

die mit ihm fürs Le-ben ger-ne tan-zen!
co prý se na ně-ho všu-de smě-jú!

f

L.

Schau' mal,
O - kaž-

L.

willst dir ihn wohl in das Mie-der stek-ken...
já ti ji za - str - čím za kor-dul - ku...

(Barena, die Dienstmagd, zeigt sich auf der Schwelle.)
(Děvečka Barena vyjde na práh.)

Cor.

Jenufa (erhebt sich trotzig).
Jenůfa *(povstane hrdě).*

Gib ihn mir!
Dej ji sem!

G.-P.

79 Tempo I.

Jf.

Solch ei-nen Blu - men-strauß, wie ihn mein Schät-zel in
Ta-ko-vou kyt - - kou, kte - rou do-stal můj

Vl.-Solo.

pp

Ehren be - kom-men hat, der macht mir Freu - de, macht mir Freu - de,
fra - jer na po - čest, mo - hu se py - šit, mo - hu, mo - hu,

f *sf* *rit.*

cresc. *sfz* *tr* *f* *sfz rit.*

(breit)
(*široce*)

der macht mir Freu - de!
mo - hu se py - šit!

80 Allegro.

ff

Laca (für sich).
(*k sobě*).

p

Sie freut sich wirk - lich.
Bu-deš se jí py - - šit.

81 Presto.

ff *tr* *f* *sf*

accel. *a tempo*

sf *sf* *sf*

82 Andante. (♩ = 96.)

Laca. (laut) (hlasitě)

p string.

Er sieht an dir nur ei - nes, nur ei - nes sieht er, er
a on na to - bě ne - vi - dí nic ji - né - ho, a

pp p string.

rit. a tempo, meno

sieht an dir nur ei - nes, nur ei - nes sieht er, sieht nur dei - ne schö-nen, glat - ten Wan - gen,
on na to - bě ne - vi - dí nic ji - né - ho, jen ty tvo - je ja - bluč - ko - vé li - ca,

rit. mf a tempo, meno

rit. string. Con moto.

sieht nur dei - ne schö-nen, glat - ten Wan - gen. Und
jen ty tvo je ja - bluč - ko - vé li - ca. A

rit. string. p sfz fp espress.

doch ist er dir hun - dert - mal lie - ber noch als ich, doch ist er dir hun - dert - mal
přes to zů - sta - ne sto - krát lep - ší než - li já, přes to zů - sta - ne sto - krát

sf

rit. ff (mit einem Blick auf das Messer.) (podívá se na nůž.)

lie - ber noch als ich,
lep - ší než - li já.

rit. ff p f

83 Recit. Allegro.

L. Die-ses Mes-ser könnt' dir die Wangen ver-schan-deln.
Ten-hle kři-vák by ti je mo-hl po-ka-zit.

Xylophon.

(Nähert sich, in der Rechten hält er den Blumenstrauß und das Messer_ fieberhaft erregt.)
(Blíží se k Jenůfě, v pravici drží voničku a křivák zimničně rozčilen.)

Poco allegro.

84 (Will sie umarmen.)
(Chce ji obejmouti.)

L. Sag', Je-nu-fa, was be-komm' ich für den Strauß da?
A-le za-dar-mo ti tu vo-nič-ku ne-dám.

Jenufa (wehrt sich).
Jenůfa *(brání se).*

accel.

La-ca, hü-te dich!
La-co, u-ho-dim-tě!

(schreit auf.)
(vykřikne.)

Je-sus Ma-ri-a!
Je-žíš, Ma-ri-a!

(Während sie sich wehrt, fährt er ihr mit dem Messer über die Wange. Dabei ruft er:)
(V jejím bránění, jak se k ní shýbá, přejede ji křivákem tvář při slovech.)

Laca.

Wehr' dich, wenn du kannst!
Co máš pro-ti mně?

accel.

85 Moderato. (𝅗𝅥 = 69.)

Jf. Du zer-reißt mir die Wan-ge!
Tys mi pro-bo-dl li-co!

(Barena ringt die Hände.)
(Barena lomí rukama.)

(Drückt ihr Tuch an die Wange und läuft weg.)
(Přitiskne si fěrtušek na tvář.)

Laca (auf den Knien).
(Klesá u ní na jedno koleno obestíraje ji náručí.)

f

Gott, was tat ich da? Je - nu - fa!
Co jsem to u - ro - bil! Je - nůf - ka!

f
espress.
f

L.

Gott, was tat ich da? Je - nu - fa!
Co jsem to u - ro - bil, Je - nůf - ka!

(Jenufa läuft in die Stube.)
(Jenůfa utíká do jizby.)

L.

accel.

Lieb - te dich als Kind schon, lieb - te dich als
Já ťa lú - bil, já ťa lú - bil od - ma -

p
sf

p cresc. e accel.
sf

Die Alte (eilt herbei).
Stařenka (*Přiběhne*).
Was denn? Was ist ge - sche - hen?
Co to? Co se to dě - je?
L.
Kind schon, lieb - te dich als
lič - ka, od ma - lič - ka
Altgesell (eilt herbei).
Stárek (*Přiběhne*).
Was denn? Was denn? Was ist ge - sche - hen?
Co to? Co to? Co se to dě - je?
mf
mf
86
A. Sř.
Was denn, was ist denn ge - sche - hen?
Co se to, co se to dě - je?
L.
Kind schon, lieb - te dich als
lú - bil, od ma - lič - ka
Ag. Sk.
Was denn, was ist denn ge - sche - hen?
Co se to, co se to dě - je?
86
ff sf
p
pp

Barena (hastig). (s chvatem).

Ein Un-glück ist ge-schehn, ein Un-glück ist geschehn.
Ne-ště-stí se sta-lo, ne-ště-stí se sta-lo,

L.

Kind - - - - - - - schon, lieb-te dich als
lů - - - - - - - bil, od ma-lič-ka

87

Ba.

La-ca scherzte, wollt' sie küs-sen, wollt' sie küs-sen,
la-ško-va-li o hu-bič-ku, o hu-bič-ku,

L.

Kind - - - - - - - schon.
lů - - - - - - - bil.

87

stacc.

stacc.

Barena.

er hielt das Mes-ser vor sich hin und
on si po-dr-žel kři-vák v ru-ce a tak,

p

Ba.

kratz-te ihr beim Küs-sen die Wan-ge auf, oh-ne Ab - - sicht!
ne-chtě-ja, ne-chtě-ja, jí poš-krá-bl ně-jak lí - - co.

cresc.

88

(Der Altgesell läuft hinter Jenufa in die Stube.)
(Stárek běží za Jenůfou do jizby.)

Die Alte.
Stařenka.

f Nichts als Kummer,
Sa - mou žalost,

Ba. Gott sei Dank, ach, Gott sei Dank, das Aug' ist verschont ge - blie - ben,
Za - plať Pán-bůh, za - plat Pán-bůh, že ji ne-tre-fil do o - ka!

88

mf *p* *fp* *cresc.*

A. Sř. nichts als Kummer, nichts als Kummer hat man von den Bu - ben!
sa - mou žalost, vy - vá-dí - te, vy-vá-dí - te chlap-ci!

Ba. Herr im Him - mel!
Za - plať Pán Bůh!

Altgesell (kommt zurück).
Stárek *(vrací se).*

f Mütterchen, kommt zu Je-nu-fa,
Stařen-ko, Pojď - te k Je-nů-fě,

sf

Ag. Sk. *accel.* sie ist drin-nen um-ge-fal-len! Schnell! laßt ih - re
o - na mů - že zto-ho zamdlit! Po - šle - te pro

p *cresc. accel.*

(Die Alte in die Stube.)
(Stařenka pospíchá do jizby.)
Ag.
Sk.
Mut-ter kommen, soll ihr hel-fen, fort zur Mut-ter!
Ko-stel-nič-ku, ať jde ho-jit, ho-nem ho-jit!
3
3
(Laca rafft sich aus seiner Betäubung auf und läuft davon.)
(Zdrcený Laca vzchopí se a utíká.)
(Der Altgeselle ruft ihm nach.)
(Stárek volá za ním.)
89
ff
sf
Fort zur Mut-ter! La - ca, du hast's ge - tan,
Ho-nem ho-jit! La - co, ne - u - tí - kej,
8
3
sfp
f
3
3
Presto.
du hast es zu-fleiß ge - tan, du Toll - kopf! Toll - kopf!
tys jí to u - ro - bil na - schvál! na - schvál!
(Vorhang.)
(Opona spadne.)
8
8
ff
ff
ff
3
4

2. Akt.

Slowakische Bauernstube. Die Wände mit Heiligenbildern und Statuetten bedeckt; bei der Türe ein kleiner Weihkessel. Ofen, Bett mit hoch aufgeschichteten Federbetten, Truhe, Geschirrschrank, einige Sessel. Beim Fenster ein Muttergottesbild.

Jednání II.

Slovenská jizba. Stěny pokryty obrázky a soškami u dveří kropenka. Kamna, ustlaná postel, truhla, bidélko na šaty. Polička s nádobím, několik židlic. U okna zavěšen obraz Bohorodičky.

Allegro. (♩. = 69.)

sfp

con Ped.

Fag.

p

sfp

Klar.

sfp

mf

Timp.

1

ff

rf

rf

rf

rf

rf

(Vorhang.) (Opona vzhůru.)

1. Szene.
Jenufa, die Küsterin.
Výstup I.
Jenůfa, Kostelnička.

(Jenufa im Hauskleid, bleich, die Schramme im Gesicht noch bemerkbar. Sie sitzt beim Tisch und näht, das Haupt gesenkt.
(Jenůfa v domácím obleku s pobledlou tváří, na níž je zřejmá jizva, sedí na židli u stolku a se skloněnou hlavou šije.)

sfp

pp

pp

(Die Küsterin nähert sich der Seitentüre zur Kammer, öffnet sie.)
(Kostelnička blíží se k postranním dveřím komory a otevře je.)

pp

2 **Küsterin.**
Kostelnička.

mf

Mußt doch dei-ne Tü - re, of - fen hal - ten,
Ne - chám je -ště dvé - re o - te - vře - ny,

pp

Küsterin.
Kostelnička.

daß dir die Kam - mer schön warm bleibt
a - by ti na - šlo dost tep - ta.

Fag.

3 Küsterin.
Kostelnička.

War-um be - test du stets so voll ban-ger In - brunst,
A co cho - díš se k té o - ke-nič-ce mo - dlit

pp

K.

wie ei-ne ver-lor' - ne See - le.
ja - ko blud - ná du - še?

Jenufa.
Jenůfa.

dolce

Kann nichts da - ge - gen,
Ne - mo - hu za to,

mf

Jf.

kann nicht ru - hig sein,
ne - mám po - ko - je

Jf.

kann nicht.
v hla - vě.

Küsterin. (seufzend)
Kostelnička. *(s povzdechem)*

Glaub' dir's ger - - ne,
To ti vě - - řím—

K.

glaub' dir's ger - - ne,
to ti vě - - řím—

4

K.

hab' ja selbst auch kei - ne Ruh'!
aj já ne - mám po - ko - je!

f f

5 Meno mosso.

K.

Ja ich weiß, vom Tag— an, da ich so streng zu ihm
Už od té chví - le, co jsem tě do - ved - la

Vl.
Klar.

K.

war, fiel mir schon dein Kla - - gen, da schon fiel mir dein Unglück auf.
dom, na-pad-lo mně z tvé - - ho na - ří - ká - ní ne-ště-stí.

p p p

K.

Und als du mir ge stan-den hast, daß du von ihn ein Kind krie - gen sollst,
A když jsi se mi po - tom při - zna-la se svým po - kles - kem—

f

6

K.

glaub-te ich, ich könnt's nicht ü - ber-le - ben, es müßt' mein En-de sein,
my-sle-la jsem, že i mne to mu - sí do hro - bu spro-vo-dit,

p

K.
es müßt' mein Ende sein!
do hrobu sprovodit!
Hab' dich hier versteckt, sollt
Schovávala jsem tě
niemand die Schande sehen,
s úzkosťou v tvojí hanbě
deine Schande,
v tvojí hanbě
bis hier dein Kind auf die
až do té chvíle, co
Welt kam, Unglücksmädel;
chlapčok uviděl svět;
7
Con moto. (♩ = 92.)
indes sein braver Vater
a jeho hodný otec
nicht mal im Traume
se ani ve snu
Cor.
fp
poco cresc.
Jenufa (eilt zur Tür des Kämmerchens).
Jenůfa (spěchajíc ke dveřím komory, nahlíží do nich).
Wart' nur, mir scheint, der Kleine ist wach geworden!
Tuším, že se bou Stevuška zahýbl!
sich drum kümmert!
o to nestará!
rit.

8 Meno mosso. (♩= 63.)

pp tremolando

dolce con espressione

Vla. Kl.

Küsterin.
Kostelnička.

Im - mer die-se Zärt-lich-kei-ten,
Po - řád se s tím dě-ckem ma - žeš,

K.

soll-test auf den Knie-en un-sern Herr-gott lie-ber bit - ten,
mí-sto a-bys Pá - na - bo - ha, Pá - na - bo - ha pro-si - la,

K.

daß er dir das Kind bald neh-me,
by ti u-leh-čil od ně-ho!

9

daß er dir das Kind bald neh-me!
by ti u-leh-čil od ně-ho!

Ob.

Fl.

p

Jenufa (zur Arbeit zurückkehrend).
Jenůfa *(vrací se zase ke stolku k práci).*

Nein, nein... ru - hig schläft er jetzt...
A ne... spí - - ti šč...

Küsterin.
Kostelnička.

Soll-test un-sern
Mí - sto a - bys

pp

dolce espress.

Kl.

Vla.

Jf.
Er ist so süß, er ist so
On je tak mi - lý, on je tak

K.
Herr-gott lie-ber bit - ten, soll-test un-sern Herr-gott lie-ber bit - ten,
Pá - na - bo - ha pro - si - la, mí - sto a - bys Pá - na - bo - ha pro - si - la,

Jf.
süß, süß, so lieb ist er;
mi - ly, mi - lý a ti - chúč - ký;

rit.

K.
daß er dir das Kind bald neh-me, daß er dir das Kind bald neh-me!
by ti u leh-čil od ně - ho, by ti u leh-čil od ně - ho!

Ob.

rit.

10 a tempo

Jenufa.
Jenůfa.

Seit er lebt, hat er noch nie ge - weint, niemals, nie-mals, nie-mals weint er!
Co je těch o-sm dní na své - tě, ni-kdy, ni - kdy ne - za - pla - kal!

a tempo pp dolce

rit.

Küsterin.
Kostelnička.

A-ber plär-ren wird er; wird schon kom - men, plär-ren wird er, nur Ge-duld!
A - le bu - de be - čat, bu - de do-mr - zat, bu - de be - čat, do-mr - zat!

11 Con moto. (♪ = 132.)

f marcato

f

Wird mich si-cher zu Tod noch quä - len!
Kr - ve, roz-u - mu mně to u - pí - jí!

Cor.

f ff

12
Tempo I. (♩. = 69.)
Vla.
Ped.
pp
Küsterin.
Kostelnička.
Ich war so stolz, Mädchen, wie stolz war ich auf
A já si na to - - - bě tak za - klá - da -
Fl. Kl.
K.
dich, ich war so stolz, Mädchen, wie
la, a já si na to - - - bě
K.
stolz war ich auf dich! Ach Gott, o Gott!
tak za - klá - da - la! Bo - že můj!

Jenufa (legt die Arbeit weg, steht auf).
Jenůfa *(odloží šití, povstane).*

13

Küsterin. (seufzt)
Kostelnička. *(povzdychne si).*

Ach, mir ist so
Tak je mi až

lie-ber Gott!
Bo-že můj!

13

Jf.
schwach, Müt-ter-lein,
mdlo, ma-mi-čko!

K.
Ich war so stolz, Mäd-chen, stolz war ich auf
A já si na to-bě tak za-klá-da-

Jf.
Ach, mir ist so schwach, Müt-ter-lein,
Tak je mi až mdlo, ma-mi-čko.

K.
dich! Ich war so stolz, Mäd-chen,
la! A já si na to-bě

m.s.

14

Jf.

Schwach ist mir,
Ma - tič - ko,

K.

stolz war ich auf dich!
tak za - klá - da - la!

m.d.

dim.

14

pp

tr

Jf.

Mut-ter, so schwach! Schwach ist mir, ach, ich will schla - fen!
tak je mi mdlo! Ma - tič - ko, pů-jdo si leh - nout!

(Küsterin nimmt einen kleinen Topf vom Ofen und reicht ihn Jenufa).
(Kostelnička béře z kamen hrneček a podává Jenůfě).

K.

Nimm doch von dem Tränklein ei - nen Schluck nur, dann wird dir im Schla - fe bes-ser wer-den.
A - le pr - ve si to vše-cko vy - pij, a - by se ti v spán - ku u - leh - či - to.

K.

rit. *molto rit.*

Nimm einen Schluck nur! drinnen ist auch schon auf - ge-bet-tet!
U - sttáno již máš, ka-há-nekjsem ti ta-ké roz-žeh-la!

rit.

molto rit.

15

Arpa.

pp

a tempo

Cor.

dolce espress.

Trbni.

Jenufa.
Jenůfa.

Gu - - - te Nacht, Müt - ter - lein!

Dob - - - rou noc, ma - mi - čko

(Jenufa trinkt aus und geht langsam in die Kammer.)

(Jenůfa vypije odchází.)

Jenufa.
Jenůfa.

Mut ter, Mut ter, ach,

Dob - - - - rou, dob - - - - rou noc,

16

Jf.

gu- - - te Nacht!

ma - - - mič - - - ko!

m.s.

Arpa.

pp

dim.

pp

2. Szene.

Küsterin (allein.)

Výstup II.

Kostelnička (sama.)

17

Küsterin (schließt die Türe hinter Jenufa.)
Kostelnička (zavirajic za Jenůfou dvěře.)

Larghetto (♩ = 69)

19 Moderato. (♪ = 69) espress.

K.: heut' muß er kom - men, heu - te noch. Und das Klei - ne, das
roz - hod - ne se to, roz - hod - ne. A to dě - cko, to

Klei - ne, 's ist der gan - ze Ste - wa,
dě - cko, ce - lý ble - d'och Šte - va,

kann es grad so nicht lei - den, kann es grad so nicht lei - den.
zrov - na se mi tak pro - ti - ví, zrov - na se mi tak pro - ti - ví.

(Verzweifelt)
(Zoufale)

Hab' ja so - viel ge - be - tet, viel ge - be - tet,
Co jsem se na - mo - dli - la, na - mo - dli - la,

K.

hab ja so-viel ge-fa-stet, viel ge-fa-stet,
co jsem se na-po-sti-la, na-po-sti-la,

daß sie das Kind ver-lie-ren möch-te,
a-by to svě-ta ne-poz-na-lo,

accel.

cresc.

f

hat doch al-les nichts ge-hol-fen, nichts ge-hol-fen!
a-le vše-cko, vše-cko mar-no! vše-cko mar-no!

rall.

f

a tempo p

(gedrückt)
(tísnivě)

Heu-te sind's acht Ta-ge, vom Sterben ist es weit entfernt.
Dý-chá to už tý-den a k smr-ti se to ne-po-do-bá.

a tempo

p Fag. Cor.

K.
molto riten. pp legato
Bleibt nichts and - res mehr, als sie dem
Ne - zbý - vá mi než Je - nů - fu
m. s.
pp
molto riten.
20
a tempo
K.
schlechten Kerl zur Frau zu ge-ben,
dát Štef-ko-vi ku-trá-pe-ní;
und muß ihm gar da-bei noch
a je - ště se mu mu-sím
pp
a tempo
mf
f
f
m.d.
m.s.
(Geräusch vor der Tür.)
(U dveří šramocení.)
K.
rf
freundlich tun.
po - ko - řit.
Er ist's!
Už jde!
rf
sf
rf
(Sie versperrt die Kammer mit dem Schlüssel und öffnet die Stubentür. Stewa tritt ein.)
(Závírá komoru na klíč a jde otevřít dvéře od jizby; vstoupí Števa.)
accel.

3. Szene.
Stewa, Küsterin.

Výstup III.
Števa, Kostelnička.

21

Larghetto. (♩= 69.)

Stewa (gedrückt).
Števa (*stísněně*).

St.
Št.

p

Lie - be Tan-te Küst' - rin, ihr schickt mir da ein Zet-telchen, ich müß-te heut' kom-men, sonst ge - schäh' ein Un - glück!

Tet - ko Ko-stel - nič - ko, po-sla - la jste ce-dul-ku, když ne-při - jdu, že se sta - ne hroz - né ne-š tě - stí!

ffp

22

mf

molto cresc.

Al - so sagt, was soll ich hier?

Co mi chce - te po - vě - dět?

fp

sf

Küsterin. (zeigt auf die Kammertüre)
Kostelnička. (ukáže na dvéře komory)
(Stewa zögert)
(Števa váhá.)
Da hin-ein...
Ve - jdi dál...
mf
sfz
cresc.
K.
Was stehst du?
Co vá - háš?
23
Stewa.
Števa.
f
Ach, mir ist ban - ge... Steht's viel-leicht schlecht mit Je-nu - fa?
Mně je tak úz - ko... Sta-lo se ně - co Je-nů - fě?
f
Küsterin.
Kostelnička.
mf
Bes-ser geht's heu-te und das Kind ist ge-sund.
O - na už o-křá-la a dí-tě je zdrá - vo.
p

24

Stewa.
Števa.

Ist das Kind schon da?
Už je na svě - tě?

cresc. *f* Cor. *p*

Cor. *p*

Küsterin (mit tiefem Vorwurf).
Kostelnička (*s hlubokou výčitkou*).

Und du hast die gan-ze Zeit nicht nach - ge-schaut,
A tys ne - do-šel se a - ni po - dí - vat,

mf

K.

nie - mals nach - ge-fragt.
a - ni po - ze - ptat.

pp

25

Stewa.
Števa.

O ich mußt' gar oft, so oft dran den - ken,
Já si na to mno - ho - krát vzpo - mněl

pp

Viol.
Cor. *pp*

St.
Št.

und ver - dros - sen hat's mich recht.
a mr - ze - lo mne to dost.

mf *espress.* *f* *mf*

Kl. *f*

St.
Št.

Und wie Ihr mich da - mals ge-schol-ten habt,
A kdyžjste se na mne tak o - sáp - la,—

f

f

St.
Št.

cresc.

und wie Ihr mich da - mals ge-schol-ten habt,
a kdyžjste se na mne tak o - sáp - la,—

cresc.

St.
Št.

rf

standet da vor mir, schreck - lich bö - se.
pro-nás-le-do-vat jste mne chtě - la

26

p dolce

Damals hat auch Je-nu-fa ih - re Schön-heit ver-lo - ren, bin ja nicht,
a zrov-na se Je-nů-fě krá - sa po - ka - zi - la, ne - mo - hl

12

f sf — *mf*

Cor.

ppp

Trbni.

Küsterin.
Kostelnička.

mf

Komm end-lich wei-ter!
Tož je-nom ve-jdi!

bin ja gar nicht schuld dran.
ne - mo - hl jsem za to.

ten.

f p

27 L'istesso tempo. (♩. = 69.)

K.: Je-nu-fa / *Je-nů-fa*

St. Št.: *mf* Ach, ich fürcht' mich. / *Já se bo-jím.* War-tet sie drin-nen? / *O-na tu če-ká?*

27 L'istesso tempo. (♩. = 69.)

Cor. Vla. *p*

(öffnet die Kammertür)
(otevře dvéře u komory)

K.: schläft. / *spí.* Ach, sie war nicht in Wien. / *Tu se scho-vá-va-la.*

St. Št.: Ist sie schon aus Wien zu-rück? / *Do-je-la už z Víd-ně?*

K.: Schau' doch, dort liegt dein ei-ge-nes Kind-lein, / *Tam se po-dí-vej na svo-je dí-tě,*

Ob. *p*

K.: ein Bub' ist's und heißt: Ste-wa; selbst hab' ich ihn / *chlap-čok, ta-ké Šte-va; sa-majsem ho*

28

K.

tau - fen müs-sen. **Stewa.** Bah, ar - mer Wurm!
o - křti - la. **Števa.** *Ba, chu - d'át - - - ko!*

ff f

O ar - mer Wurm...
O, chu - d'át - - ko...

28

ff f

K.

(leidenschaftlich)
(*vášnivě*)

A - ber hun-dert-mal
A - le sto - krát

St.
Št.

quasi triole (3) (3)

Gern will ich für ihn zah - len, Doch nie-mand darf es wis - sen,
Já bu - du na ně pla - tit. Jen ne - roz - hla - šuj - te to,

p p

K.

accel.

är-mer ist doch Je - nu - fa.
běd-něj-ší je Je - nů - fa.

St.
Št.

daß es von mir ist!
že je to mo - je!

p f mf

accel.

f

Allegro. (♪ = 100.)

29

Küsterin (ergreift ihn heftig bei der Hand und zieht ihn zur Kammertür).
Kostelnička *(chytí ho křečovitě za ruku a táhne ke dveřím).*

Schau' nur wei - ter, schau auf Je - nu - fa!
Po - dí - vej se ta - ké na ni

ff sf mf

K. Sag', hat die ar - me Seel' dir was zu - leid' ge - tan,
na Je - nů - fu! Čím ti bĕd - ná du - ša u - blí - ži - la,

30

p

rit. Meno.

K. daß du sie so in Schan - de ge - bracht hast,
žes ji u - vrh - nul do té han - by,

p rit. p

K. so in Schan - de,
do té han - by,

poco cresc.

31

K.

rit. mf

daß du die Ehr' ihr wei-gern willst? Komm her doch,
a včil ji ne-chceš po-mo-ci? Vždyť přece

p sfp pp rit.

32 Quasi adagio. (♪ = 144.) rit.

schau nur, wie schön dieses Kind ist, sieht dir doch wirk-lich ähn-lich!
vi-díš, že chtapčok zi-je, je ce lý po to-bě!

pp rit.

Tempo I.

(fällt auf die Knie)
(padne na kolena)

33 dolciss.

Komm doch, Ste-wa! Bitt' dich, schau dein Kind an! Hier knie ich vor
Pojď se Šte-vo přece naň po-dí-vat! Na ko-le-nou

pp

rit. molto rit.

dir und fleh' dich an für Je-nu-fa:
to-ho se mu-sím do-ža-do-vat.

molto rit. e dim.

rit.

(Stewa bedeckt das Gesicht mit den Händen.)
(Števa zakryje si rakama tváře.)

a tempo

K. Ste - wa, gib ihr doch vor Gott und der Welt ih - re Ehr' zu - rück,
Šte - vo, se - ber si o - ba sva - tým zá - ko - nem

a tempo dolce

34

K. laß mir nur mein Kind nicht un - ter - gehn, mein Kind nicht ster - ben, mein Sor-genkind.
ne - o - pu - sti mo - ji pa - stor - ky - ňu, mo - ji dce - ru ra - dost - nou

pp

rit.

a tempo cresc.

35

K. Kommst du ins Un - glück, wird sie dir zur Sei - te stehn, al - le Sor - gen
ať si již ste - bou sná - ší vše - chno ne - ště - stí je - nom ať v té

cresc.

p

K. mit dir tei - len, nur die Schand er - spar' un - serm Na - men... Du
han - bě ne - zů - sta - ne, o - na a mo - je jmé - no... Ty

mf

(Steht auf und nimmt ihn bei der Hand.)
(Vstane, berouc ho za ruku.)

K.
weinst ja?
plá - češ?

Fl. pp pp Cor.

rit.

K.
Du weinst ja?
Ty plá - - češ?

rit. pp Timp. Kl.

a tempo

K.
Komm doch, Ste - wa, nimm dir dein
Pojď k nim, Šte - vo, vez - mi si

a tempo

6

36

rit.

K.
Büb - lein, nimm's doch in dei - ne Ar - me, trö - ste Je - nu - fa!
své - ho chlap - čo - ka na ru - ce, po - těš Je - nů - fu!

Kl. f 5 3 rit. 6 Arpa. 5

Presto. (♪ = 200.)

Stewa. (reißt sich von ihr los)
Števa. *(vyvine se jí z ruky)*

s'könnt' ei - nen Stein er - wei - chen, Kü - ste - rin, doch ich
Te - tuš - ko, ka - meň by se u - str - nul, a - le

f Cor. p

St. / Št.

kann sie nicht hei - ra - ten, bei - de wä - ren wir un - glück - lich,
vzít si jí ne - mo - hu, by - lo by to ne - ště - stí

mf p

37

Küsterin.
Kostelnička.

f
Bei - de, war - um denn?
Proč ta - ké tvo - je?

un - glück - lich. Weil ich
nás o - bou. Pro - to,

ff mf p marc.

mich vor ihr fürch - te, ja, vor ihr fürch - te. Sie war im - mer so ein lie - bes
že se jí bo - jím, že se jí bo - jím. O - na bý - va - la ta - ko - vá

mf Cor. mf f p

38

St.
St.

Mäd - chen, im - mer lu - stig, doch mit ei - nem Mal
mi - lá, tak ve - se - lá, a - le na - jed - nou

f *p*

St.
St.

wur-de sie ganz an - ders, von Grund auf an-ders, wur-de plötz - lich
po - ča - la se mě - nit mně před o - či - ma, by - la na vás

mp *f* *p*

39

St.
St.

ganz so wie Ihr. ernst und weh - mü - tig.
po - dob - ná - prud - ká a ža - lost - ná.

Ob.

p

St.
St.

f *cresc.*

Als ich sie wie - der - sah nach je - nem Un - - - glück, mit auf-ge -
Když jsem ji rá - no po od - vo - dě u - hlí - dal, jak mě - la lo

cresc. poco a poco

mf

St.
St.

f

riss' - nem An - ge - sicht, war im Nu auch mei - ne
lí - co roz - ťa - té, vše - cka lá - ska k ní mi

f

40

St.
Št.

Lie-be weg. Sag's wie's ist, hal-tet es mir zu-
o-de-šla. A vás tet-ko_ uch-ně-vej-te se

gut, Kü-ste-rin_ daß auch Ihr sel-ber mir Angst macht,
za u-přím nost_ ta-ké se bo-jím, vy mi

41

seid für mich so ganz ei-gen, furcht-bar, kommt mir wie ei-ne
při-pa-dá-te tak div-ná, straš-ná ja-ko ně-ja-ká

rf sf p

He-xe vor, die im-mer hin-ter mir her-geht
bo-sor-ka, kte-rá by za mnou cho-di-la

sf mf cresc.

St.
Št.

und mir tük-kisch was an-tun will! Hab'mich auch ver-
a mne pro-ná - sle - do-va - ta! Po - temjsemuž

42

lobt seit kur - zem, ver-
zno - - va za - slí - ben s tou

sf *fp* *molto cresc.* *ff*

Jenufa (in der Kammer, aus dem Schlaf).
Jenůfa (v komoře ze spaní).

Müt - - -
Ma - - -

Küsterin.
Kostelnička.

Ste - wa!
Šte - vo!

(läuft weg)

lobt mit Rich-ters Ka-rol - ka! so! jetzt wißt Ihr's! Mei-ne Ant-wort!
rych-tá - řo-vou Ka-rol-kou! Už je vše-mu, vše-mu ko - nec!

43 Meno mosso.

Jf.

- - ter-lein, ach, ein Stein, ein Stein fällt,
- - - mi-čko, ká - men na mě pa - dá!

p

Bkl.

dolce

Jenufa.
Jenůfa.
fällt auf mich her-un-ter!
Ká-men na mě pa-dá!
44
Küsterin.
Kostelnička.
Spricht sie aus dem Schlaf?
O - bu-di-la se?
Cor.
K.
Hat sie die Zu-kunft vor-aus-ge-sehn?
To se jen ze spa-ní na-zved-la
Un-glück-li-che Ah-nung...
a Šte-va to vi-děl...
dolce
(Sie schließt die Kammertüre wieder zu.)
(Zavírá zase dvěře u komory na klič.)
(Mit zischender Stimme.)
(Sipavým hlasem.)
Nein, sie schläft ru-hig.
Už zno-vu spí.
Fort-ge-rannt,
U - te-kl,
so ein Schurke!
du-ša bid-ná!
m.s.
Fag. Timp.
45
Nichts, nicht ei-nen Blick fürs Kind,
A ki di-tě-ti se nepři-bli-žil
und's ist doch sein ei-gen Blut!
a vlast-ní to je-ho krev!
cresc. poco a poco
Fag.

(in höchster Empörung.)
(v nejvyšším rozčilení.)

K. Brächt'es wirklich fer - tig, die-ses Kind zu er-würgen, und ihm's hin zuschmeißen: „Nimm's dir, da hast du es, nimm es dir, nimm es dir, dei-ne Schuld ist's"
Och, by-la bych s to — to - ho čer-vi-ka zni-čit a ho-dit mu - ho k no - hám: „Na, ty to máš, ty to máš, ty to máš na svě-do - mí!

Ob. Kl. f

cresc. poco a poco

mf

f Cor. f

cresc.

ff

(Laca tritt ein.)
(U jizby se otvírají dvéře. Vstupuje Laca.)

K. A - ber was jetzt? Wer wird sie nun ret - ten?
A - le co včil? Kdo ji zach-rá - ní?

Ob.

Kl.

p

Laca. Das bin ich, Tan-te! Wißt, wie gern jederzeit, wie gern ich euch be-
To jsem já, tet - ko! Ví - te, jak rád k vám chodím s vá - mi se

4. Szene.
Laca, Küsterin.

Výstup IV.
Laca, Kostelnička.

Allegro. (♪ = 152.)

46

L.: suchen kom-me! / po - tě - šit!
A-ber heu-te war schon ein and-rer da, / A - le vi-děl jsem vchá-zet šo - ha - je.

sf *pp*

das war Ste-wa, hab' ihn gleich erkannt. Sagt, was sucht er, sagt, was wollt' er? / Byl to Šte-vo_ poz-nal jsem ho. Co tu hle-dal, co tu hle-dal?

Cor.

47

Küsterin. / Kostelnička.: Ja, mein Sohn! / Vrá - ti - la.

L.: Ist viel-leicht Je-nu - fa heim - gekehrt? / Vrá - ti - la se snad___ Je - nu - fa?

Kl. *pp*

Laca.: Und wird sie Ste - was Frau jetzt, und wird sie Ste - was / A bu-de pře - ce je - ho, a bu-de pře - ce

48 Küsterin.
Kostelnička.

Nein... nicht ein-mal ge - se-hen hat sie ihn.
Ne... O - na s ním ne-ho - vo-ři-la.

L.

Frau jetzt?
je - ho?

48

Laca.

So gebt sie mir doch end - lich, so gebt sie
A mně ji dá - te, a mně ji

p p

L.

cresc. f

mir doch end - lich! Wollt ihr wie - der mich ver -
dá - te, jak jste mně vždy - cky, vždy - cky

Ob.

pp

L.

49

trö - sten heu - te, wie Ihr es sonst ge - tan!
tě - ši - va - ly, že se to mů - že stát!

Cor.

p cresc.

L.
rf
Ach, ich will sie nie ver - las - sen,, nie ver - las - sen,
Och, ne - po - pu - stím od ni, ne - po - pu - stím,

p *cresc.*

Larghetto. (♩ = 72.)

50

Küsterin.
Kostelnička. *mf*

La - ca, sollst jetzt al - les hö - ren,
La - co, ty máš vše - cko zvě - dět,

rit.

L.
was auch kom - men mag!
za nic na svě - tě!

50 Larghetto. (♩ = 72.)

rit.

fp *a tempo*

pp

K.
und dann prü - fe dei - ne Lie - be!
po - tom zkou - šej svo - ji lás - ku!

51

K.
mf
Je - nu - fa,
Je - nů - fa,

Ob.

dolciss.

p

K.

f

die Unglückse - li - ge, ist doch nie-mals fort-ge - we - sen, hab' sie doch die

běd-ná děv-či - ca, ne - by - la jak ži - va ve Víd - ni, já ji po ten

K.

gan - ze Zeit, bis die Stun - de kam, hier versteckt.

ce - lý čas, ce - lý čas tu scho - va - - va-la.

K.

mf

Vor acht Ta-gen dann, hat sie ge-bo-ren, Stewas Kind ist es.

O - na před týd-nem do - sta-la chlap-ca, s ním, se Štef-kem.

f

mf *ppp* *f*

52

Laca.

Più mosso.

mf

Tan-te, was muß ich da hö - ren? Wollt Ihr mich prü-fen?

Tet-ko, to že by se sta - lo!? Vy mne jen zkou-ši-te!

Cor.

sf *sf* *ff* *p*

sff

53 Tempo I.

Küsterin.
Kostelnička.

Gott ist mein Zeu-ge, daß ich die Wahrheit sag! Hab jetzt viel
Jak Bůh nad ná-mi, či-stou ti prav-du v té těž-ko-sti

pp

K. Küm-mer-nis; Gott ist mein Zeu-ge,
po-vi-dám: jak Bůh nad ná-mi,

Laca (dumpf) *(temně)*

f

Ach, das tut weh, lie-be Tan-te, Ihr be-
Och, tet-ko och, tet-ko těž-kost jste mi

mf cresc.

K. Gott ist mein Zeu-ge, daß ich die Wahrheit ge-spro-chen hab.
čis-tou ti pra-vdu v té těž-ko-sti po-vi-dám.

54

L. schwert mein ar-mes Herz, ach, wie trag ich die Zent-ner-last? Und
u-ro-bi-la, jak by mi ka-me-nem, ka-me-nem... A

mf

f mf

Ped.

Con moto. (♩= 92.) (Küsterin geht in der Stube auf und ab, greift sich an den Kopf.)
(Kostelnička vzrušené přejde jizbu a chopí hlavu do rukou.)

ff

L. nun soll ich's wohl nehmen, das Kind von Ste-wa?
já bych si měl se-brat, to Štef-ko-vo dě-cko?

p p f

Küsterin.
Kostelnička.

La - ca, wahrhaf - tig, glaub' mir's, wahr-haf - tig, ja, das Kind ist ja ge-stor - ben.
La - co, o vé - ru, vě-ru, o vé - ru, vé - ru, už ten chlapčok ne-ži-je...

Fl. Ob. Kl. — Picc. — *quasi trillo* — *fp cresc.*

55 L'istesso tempo. (♩. = 80.)

K.: Tot ist's... Frei - lich. Nein, nichts von ihm hö - ren! Ich
Zem - řel... Vě - děl. No, já už ho ne-znám, jen

Laca.

Weiß es Ste - wa auch schon?
On to Šte - va vě - děl?

Cor.

K.: will nicht! Nur beten will ich, daß ihn Gott fürs gan-ze Le - ben zeich - ne! Jetzt
po - mstu bych na ně - ho svo-ta-la, na je - ho ce - lý ži - vot! Teď

(immer fieberhafter.)
(Se stupňující se horečnosti.)

trillo

K.

geh, jetzt geh, zu Ka - rol - ka geh, du mußt es er - fah - ren,
běž, jen běž_ a do - zvěď se tam, kdy chy - sta - jí svat - bu!

K.

wann die Hoch - zeit sein wird... jetzt geh!
Já to mu - sím vě - dět_ jen běž!

Laca.

f

Mit Freu - den, mit Freu - den.
Tož a - no, tož a - no.

sfp

L.

Werd' auch gleich wie - der da sein, im Au - gen - blick,
Co chví - la bu - du ta - dy, co chví - la,

L.

(ab).
(odejde).

werd' auch gleich wie - der da sein, im Au - gen - blick.
co chví - la bu - du ta - dy, co chví - la!

pp

5. Szene.

Küsterin (allein.)

Výstup V.

Kostelnička (sama.)

Largo. (♩. = 69.)

Küsterin.
Kostelnička.

p

Im
Co

pp

una corda

56 (♩. = 69.)

K.

Au - - gen-blick... im Au - - gen-blick..
chví - - la... co chví - - la...

pp dolcissimo

Und in - des - sen___ muß ich ver-lie - ren
a já si mám___ za-tím pře - jít

in al - le E - wig - keit, mein See - len - heil?...
ce - lou věč - nost, ce - lé spa - se - ní?...

cresc.

K.
Ach, wenn ich's doch nur ir - gend-wo ver-stek-ken könnt?...
Což kdy-bych ra - děj dí - tě někam za-vez - la?...
p f p f
tr tr
sfp sfp
pp
Küsterin.
Kostelnička.
f
57
Nein... nein... auch so wird man's schließ - lich er - fah - ren.
Ne... ne... Jen o - no je na pře - káž - ku.
f p f
f
tr tr
sfp sfp
K.
Ihr gan - zes Le - ben muß sie's tra - gen!
a han bou pro ce - lý ži - vot!...
K.
mf
Tu' ich's, dann ist
Já bych tím ji
ff
tr tr
sfp sfp

K.

Je - nu - fa ge - ret - - tet...
ži - vot vy - kou - pi_ la...

pp *cresc.*

58

espress.

und Gott selbst,
a Pán - - bůh

Arpa. *ff* Cor. *f* *espress.*

Gott weiß daß es ge - sche - - hen muß, es geht nicht an - ders, und
on to nej - lé - pe ví, jak to vše - cko sto - jí, a

p *cresc.*

Gott selbst, Gott weiß, daß es ge - scheh'n muß,
Pán - - bůh_ on to nej - lé - pe ví,

accel.
K.
denn es geht nicht an - ders, denn es geht nicht an - ders.
jak to vše - cko sto - jí, jak to vše cko sto - jí.
Ob.
p cresc. ed accel.
(Sie nimmt ein Wolltuch um).
(Sebere se závěsky vlňák a zaobalí se da něho).
59
Con moto. (♩. = ♩ = 84.)
Küsterin.
Kostelnička.
So trag ich jetzt das Kind - lein heim zu Gott...
Já Pá - nu-bo - hu chlap - ce za - ne - su...
ff p f p
K.
so ist es kür - zer und bes - ser!
Bu - dc to krat - ší a leh - čí!
f p f p

K.

Wenn dann im Früh - ling das Eis weg - schmilzt,
Do ja - ra než le - dy o - de - jdou,

fp

K.

wird kei - ne Spur mehr da sein.
pa - mát - ky ne - bu - de.

marc.

Trbe.

K.

ff

Eh — es ei - nen Schmerz fühlt, ist es beim Va - ter im Him - mel, — ja,
K Pá - nu bo - hu do - jde, do - kud to ni - če - ho ne - ví, — a

fff *m.s.* *p*

K.

eh — es ei - nen Schmerz fühlt, ist es beim Va - ter im Him - mel.
k Pá - nu bo - hu do - jde, do - kud to ni - če - ho ne - ví. —

ff *m.s.* *p* *f*

(In höchster Aufregung verwirren sich ihre Sinne.)
(Vnejvyšším rozčilení pomíjejíc se smysly.)

K.

Wüßten's die Leute, o die würden Au-gen machen!
To by se na mne, na Je-nů-fu se-sy-pa-li!

mf *cresc.*

K.

Wüßtens die Leute, o die würden Au-gen machen!
To by se na mne, na Je-nů-fu se-sy-pa-li!

60

(sie krümmt sich, weist mit dem Finger)
(krčíc se okazuje pronásledovaná prstem.)

K.

Seht ihr sie dort
Vi-dí-te ji

ff *fp* *sf* *cresc.*

K.

seht ihr sie dort
vi-dí-te ji

ff

seht ihr sie dort, seht die Küst'-rin!
vi-dí-te ji, Ko-stel-nič-ku!

fp *sf* *pp*

(Sie eilt geduckt in die Kammer und kommt mit dem Kinde, das sie in das Tuch eingewickelt hat, zurück)
(plíživě chvátá do komory a vrátí se s dítětem a zaobalí je do šátku)

ff 3 3

ff 3 3

f ff marc. tr

f ff marc. tr

Küsterin.
Kostelnička.

rf 3 3 2 2

Sün - dig stirbt es, ist es doch auch aus der Sünd' ge-bo-ren!
Z hří - chu vze-šel_ vě-ru i Ště-vo-va bíd-ná du-ša!

ff

6. Szene.

Jenufa (allein).

Výstup VI.

Jenůfa (sama).

(Die **Küsterin** eilt weg, sperrt die Türe mit dem Schlüssel ab.)
(Kostelnička vyběhne ze dveří zavrouc je na klíč.)

(**Jenufa** tritt in die Stube ein.)
*(**Jenůfa** vejde do světnice.)*

61 Moderato. (♩= 69.) Viol. Solo.

ff

Jenufa.
Jenůfa.

f

Mut - ter, mir ist mein Kopf schwer, ganz
Ma-mič-ko, mám těž-kou hla - vu, mám,

Jf.

mf

accel.

als wä - ren schwe - re Stei - ne drin - nen;
mám, ja - ko sa - mý, sa - mý ká - men;

62 Più mosso.

f

mf

ff

accel.

helft mir doch! Ach, wo seid Ihr denn? So
po - moz-te! Kde jste, ma-mič-ko? Kde jste,

(Leicht um sich blickend.)
(Rozhlíží se zvolna.)

rit.

63 Meno mosso.

Jf.

helft mir doch! — Das ist ihre Stube.... (Reibt sich die Stirne.) Ich muß ja drinnen in meiner Kammer mich verbergen, (Ängstlich.) weil mich niemand sehen darf, weil mich niemand sehen darf! Mutter ist so streng und schilt mich immer, spitzig wie Dornen sticht es mich, spitzig wie Dornen sticht es mich!

mamičko? — To je její jizba.... (Mne si čelo.) Já zůstávám v komoře, musím se tam stále skrývat, (Strachuplné.) ať mne nikdo nespatří, ať mne nikdo nespatří. Mamička mi pořád vyčítají, trním to bodá do duše, trním to bodá do duše!

Arpa.

f mf p cresc. poco a poco cresc. accel.

Viol. Solo.

Larghetto. (♩)

64

f

m.d.

m.s.

mf

Arpa.

Jenufa.
Jenůfa.

Schon ist's A - bend,
Už je ve - čer,

p

Jf.

nun darf ich die Lä-den öff-nen.
smím od - bed-nit o - ke - nič - ky.

pp

65

Jenufa.
Jenůfa.

Stil - le Nacht, stil - le Nacht,
Všu - de tma, všu - de tma,

Arpa.

mf

Cor.

pp

Fag.

Jf.

nur der Mond scheint den ar - men, trau - ri-gen Menschen,
je - nom mě - sí - ček běd - ným li - dem zá - ří

Picc. *mf* Viol. Solo.

66 Moderato. (𝅗𝅥 = 58.)

Jf.

und Ster-ne und Ster-ne ge - nug...
a pl - nič-ko, pl - nič - ko hvězd...

mf

und Ste-wa ist nicht ge-kommen
a Šte - va je - ště ne-jde,

p E.H. *espress.* m.s.

Jf.

und Ste - wa ist nicht gekommen,
a Šte - va je-ště ne-jde,

m.s.

Jf.

er kommt wohl nim-mer-mehr,
a za - se ne-do-jde,

er kommt wohl nimmermehr!
a za - se ne-do-jde!

m.s.

67

Jf.

Wenn er den Kna-ben nur sä-he, was er für blau-e Au-gen hat...

Kdy - by tak chlap-čo-ka vi-děl, jak mo-dré o-či o-tví-rá...

sfp sf tr mf sf

poco a poco accel.

mf

Wo ist denn mein Kind nur hin? Wo mein kleiner Ste - wa?

A kde je můj Šte-vuš-ka? Kamjste mi ho da - ly?

sf tr

fp cresc. e poco a poco accel.

(Läuft in die Kammer und kehrt wieder zurück.)

(Běží do komory a zase přiběhne zpět.)

(Wirft die Betten auseinander.)

(Převrací peřiny.)

68

Wo ist denn mein Kind hin? Wo ist mein Ste - wa hin?

Kamjste mi ho da-ly? Kde je můj Šte - vuš-ka?

f fp p

Un - ten, vom Flus-se her, hör' ich sei-nen Jam-mer-schrei!

Plá - če a na-ří-ká, já ho pře-ce sly - šim.—

cresc.

69 Accelerando.

Jf.

Quält mir das Kind nicht, ihr lie - ben Leu - te, bin an al-lem nur al - lein schuld,
Ne - u - bli-žuj - te mu, dob - ří li - dé, já to vše-chno za - vi - ni - ta,

f mf p f mf p

ich und Ste - wa. Wo habt ihr ihn hin - ge - tra - gen?
já a Šte - va. Kamjste mi ho po - lo - ži - li,

f fp cresc.

Ach, das kal - te Was - ser! Frie-ren wird's, ach, das
spad - ne tam, ach, spad - ne. Zi - ma mu bu - de,

fp fp

Kind er - friert mir ja! Wart,' ich komm' zu Hil - fe! Wart,' ich komm' zu Hil - fe!
zi - ma u - krut - ná! Ne - o - púš - těj - te ho, ne - o - púš - těj - te ho!

70 Più mosso.

(Schreit.) (Vykřikne.)

(Geschrien.) (Vykřikne.)

(Läuft zur Türe, die geschlossen ist, tappt nach ihr, fällt zu Boden.) (Ubíhá ke dveřím, jež jsou zamknuty; tápajíc po nich: upadá ma zem.)

Jf.

Hal-tet ein! Ich muß es ret-ten.
Do-čkaj-te! Já ho při-jdu brá-nit.

ff Trbe. con sord.

G.-P.

71 Moderato. (𝅗𝅥 = 58.)

(ruhig.) (klidně.)

mf

Wo bin ich?
Kde to jsem?

pp

In der Stu-be mei-ner Mut-ter?..
To je ma-min-či-na jiz-ba.

dim.

Die Tür' ist fest ver-sperrt,
dvé-ře za-mknu-ty,

Ja, ist fest ver-sperrt.
dvé-ře za-mknu-ty.

(Fröhlich.)
(Potěšeně.)

Jł.

Ach die Mutter trug das Kind si-cher zu Ste-wa! So ist's! Ja, ge-wiß ist's so:
Že ho šly ma-mi-čka u-ká-zat do mlý-na! A-ha– a-ha, do mlý-na

Ob. mf

Viol. Solo.

p

accel.

Jł.

zeigt ihm sein Söhn-chen, zeigt ihm sein Söhn---chen!
Ště-vo-va syn-ka, Ště-vo-va syn---ka!

f

cresc. accel.

f

72 Andante.

(Besorgt.)
(Starostlivě.)

(Nimmt das Bild von der Wand, stellt es auf den Tisch und kniet nieder.)
(Sundá si obrázek na stolek a poklekne.)

Jł. mf

rit.

Doch nun muß ich für's Kind-chen be-ten, daß es glücklich nach-hau-se kommt.
A-le mod-lit se mu-sím za ně-ho ta u ma-ri-án-ské-ho o-bráz-ku.

sf

p

rit.

73 Moderato. (♩ = 72.)

Jł. mf

Ge-grüßet seist du Ma-ri-a, Mut-ter vol-ler Gna-den,
Zdrá-vas královno, mat-ko mi-lo-sr-den-ství,

pp

pp

Ped. Ped. Ped. Ped.

74
a tempo
Jf.
der Herr ist mit dir, du bist ge-bene-deit, bist ge-seg - net, ge -
ži-vo-te slad-ko-sti, tys na-dě-je na-še! Buď zdrá - va, buď
rit.
Ob.
a tempo
dolcissimo
Ped. simile
seg - net; wir ru-fen zu dir, wir e - len-den Men - schen -
zdrá - va, my kto - bě vo-lá-me, vy-hna-ní sy-no-vé
75
kin - der, zu
E - vy, my
Ped.
dir nur seuf-zen wir, un - ter Trä - nen kla-gen wir:
kto - bě vzdy-chá-me, lka - jí - cí, a pla-čí-cí

Jf.

76

rit. a tempo

O du Mutter aller Schmerzen, wende auf uns die barm-
v tom-to slzavém údolí. Ach, obrat'k nám své milo-

rit. a tempo

con Ped.

cresc.

herzigen Augen, o neige uns gnädig dein Haupt, zeige uns deinen
srdné oči, ach, o brat'k nám své milosrdné oči a

cresc. poco a poco

Ob.

un poco accel.

dolcissimo

Sohn Jesum Christum, die gebenedeite Frucht deines
Ježíše, který jest plod života

un poco accel.

p

p

Leibes, zeig uns Jesum am Ende unsrer Leiden. Er-
tvého, nám po tomto putování ukaž, o

dim.

77

Jf.

bar - me dich un - ser, er - hö - re uns, Mut - ter O Ma - ri - a,
mi - lo - sti - vá, o pří - vě - ti - vá, o pře - slad - ká

cresc. pp Ped.

sü - ße Kö - ni - gin, o sü - ße - ste Him - mels - kö - ni - gin! (fieberhaft) *(zimničnou řečí)* Und
Pan - no Ma - ri - a, o pře - slad - ká Pan - no Ma - ri - a! A

accel. Cor. p Ped. Ped. f

(Geräusch bei der Tür.) *(Sramot u dveří.)*
bring' mir bald mein Kind zurück, und schütz' es mir, ach bring' mir bald mein Kind zurück, du
Šte - vu - ška mi o - chraňuj, a Šte - vu - ška, a Šte - vu - ška mi o - chraňuj, a

mf cresc. con Ped.

(Es wird ans Fenster gepocht.) *(Zabušení na okno.)*
darfst es nicht ver - las - sen, darfst es nicht ver - las - sen, teu - re Mut - ter der Gna - den!
ne - o - pú - šťaj mi ho, ne - o - pú - šťaj mi ho, mat - ko mi - lo - sr - den - ství!

sff sff ff

7. Szene.
Jenufa, die Küsterin.

Výstup VII.
Jenůfa, Kostelnička.

78 Con moto. (𝅗𝅥 = 76.)
(Jenufa springt auf.)
(Jenůfa vyskočí.)

mf fp fp

Jenufa.
Jenůfa.

f

Wer da?
Kdo to je?

Küsterin (verstört, keuchend, bebend).
Kostelnička *(Ustrašeně, těžce oddychajíc a tetelíc se).*

Je - nu - fa_
*Je - nůf - ko_*

f f

K.

bist du denn schon auf - ge-wacht?!
ty jsi je-ště vzhů - - ru?!

mf f p sfp sf

K.

Mach' doch das Fen - ster auf!
*O - te - vři ok - no_*

Jenufa (öffnet das Fenster).
Jenůfa *(pootvírá okno).*

Bringt ihr das
Ne - se - te

p sf fp sf

Jf.

Kind zu - rück?
Šte - vu - ška?

Küsterin (am Fenster entsetzt)
Kostelnička *(u okna, uleknutě)*

Da ist der
Tu máš klíč,

sf f sf

K.

Schlüs - sel, so sperr' doch die Tür auf!
o - te - vři, o - te - vři dvé - - ře.

p p

79

K.

Mei - ne Hän - de zit - tern, kalt ist's...
ru - ce se mi tře - sou zi - mou...

cresc.

p

(Jenufa schließt das Fenster, nicht vollständig, eilt zur Tür und sperrt auf.)
(Jenůfa přivřela okno, ne na celo; jde ke dveřím a odemkne.)

K.

kalt ist's...
zi - mou...

Ob.

f mf cresc. sf f sf p f

80

Jenufa.
Jenůfa.

Wo ist mein Kind? Habt ihr's zu Ste - wa ge - tra - gen?
Kde je Števuška? Vy jste ho ne - cha - ly ve mlý - ně?

Fag.

Jf.

Muß-tet ihr's ihm gar dort las-sen?
Vy jste ho ne - cha - ly ve mlý - ně?

(Freudig.)
(Radostně.)

Kommt er dann morgen und wird es uns sel-ber bringen?
Snad k nám s ním do - jde sám Šte - va na be - se - du,

Jf.

ritard. a tempo

Ja, jetzt kommt er schon! s'ist ein gar zu schöner Jun - ge.
vid' - te, ma - mi - čko, pro to roz - to - mi - lé děc - ko?

a tempo
Vl.
ritard.

81 Küsterin
Kostelnička.

(Jenufa sinkt vor der Küsterin auf die Knie, stützt den Kopf auf ihren Schoß.)
(Jenůfa klesá u Kostelničky na kolena opírajíc si hlavu o její klín.)

82

Moderato. (♩=88)

Jenufa.
Jenůfa.

f

Ge - stor-ben, ge - stor - ben, mein süßes Herzens-kind, mein süßes Herzens-kind,
Tož u-mřel tož u - mřel můj chlap-čok ra-dost-ný, můj chlap-čok ra-dost-ný,

rit.

Viola.

pp

una corda

Jf.

(Schluchzt.)
(Zajíkne se.)

ge - stor-ben!
tož um-řel!

sf

marc.

83

pp

Mut-ter, mein Herz ist mir zer - ris-sen, a-ber Ihr habt im-mer, im-mer-fort ge-
Ma-mič-ko, srd-ce mi bo-lí, a-le vy jste vždy-cky ří-ká-va-ly,

Jf.

sagt, es wär' ihm nur zu wün-schen, ja, es wär' ihm nur zu wün-schen, daß er zu
že by mu to by - lo k přá - ní, že by mu to by - lo k přá - ní_ že co mu

fp fp fp fp

Fag.

Jf.

Gott ge - ru - fen würd',_ denn bei ihm nur fänd' er Ruh'!_
Pán - bůh na - chy - stá___ já bych běd - ná ne - moh-la!___

sf

Fag.

Jf.

f

So ist er ge - stor - ben, ist schon ein Eng-lein im
Tož už mi u - mřel_ tož je už an - dě - lí -

f pp

84

Jf.

Him-mel und ich bin ganz al - lein hier oh - ne ihn,
čkem,— a - le já jsem tak si - rá bez ně - ho,

Küsterin
Kostelnička.

mf

Kannst dich bei Gott be - dan - ken!
Po - dě - kuj Pá - nu - bo - hu!

84

pp sfp dim. pp

Jf.
wie ist mir ein - sam,
tak je mi těž - - - ko_
ein - sam
k plá - či_
K.
Kannst dich bei Gott be - dan - ken!
Po - dě - kuj Pá - nu_ bo - hu!
Hast dei - ne
Jsi za - se
sfp
dim.
Jf.
ein - sam...
k plá - či...
rit.
K.
Frei-heit wie - der,
svo - bod - ná,
hast dei - ne Frei-heit wie - der!
jsi za - se svo-bod - ná!
pp
Timp.
rit.
ppp
Larghetto. (♩=80.)
85
Jenufa (fest).
Jenůfa (odhodlaně, pevně).
f
Nun, und Ste - wa?
A což Šte - va?
Müt-ter-chen,
Ma - mi - čko,
habt mir doch ver - spro-chen,
sli - bo - va - li jste mi,
daß Ihr ihn heut'
že pro ně - ho
Jf.
3
ho-len wollt!
po - šle - te.
cresc.
Er muß al - les jetzt er - fah - ren._
Ten to mu - sí ta - ké vě - dět_
86
sf
Küsterin.
Kostelnička.
f
Denk' nicht mehr an ihn_
Nev - zpo - mí - nej ho,
Nur dein Fluch soll ihm fol - gen.
le - da klet-bu mu přej!
86
mf
tre corde

K.

cresc.

Als du im Fie-ber lagst war er hier im Zim-mer, hat das Kind gesehn; bat ihn auf den
Byl ta-dy, když jsi le-že-la v tom spán-ku, dí-tě vi-děl, já před ně-ho

cresc.

cresc.

87

K.

Knie'n dei-ne Ehr' zu ret-ten, doch er hätt' gern al-les mit Geld be-zahlt,
na-ko-le-na pad-la, a-le on to všech-no chtěl za-pla-tit

p cresc.

p

Jenufa.
Jenůfa.

mf espressivo

Gott soll's ihm ver-
Och, Pán-bůh mu

K.

f

al-les mit Geld be-zahlt, al-les mit Geld be-zahlt!
všech-no chtěl za-pla-tit, všech-no chtěl za-pla-tit!

f

Weil er vor dir Angst hat,
Te-be že se bo-jí,

p f

p cresc.

Jf.

zei-hen, Gott soll's ihm ver-zei-hen,
od pusť och, Pán-bůh mu od-pusť

K.

seit du den gro-ßen Riß im Ge-sicht hast. Wie 'ne He-xe, sagt er,
že máš to lí-co poš-ra-mo-ce-né, mně se ta-ké bo-jí,

p

Jf. K.

cresc.

Gott soll's ihm ver-zei - - hen,
och, Pán - bůh mu od - - pusť,

komm' ich selbst ihm vor, selbst ihm vor!
že jsem bo-sor-ka, bo-sor-ka!

fp cresc.

(weinend)
(s pláčem)
rit.

88

pp a tempo

Gott soll's ihm ver - zei - - - - - hen.
och, Pán-bůh mu od - - - - - pusť.

fp pp rit. f a tempo

Küsterin.
Kostelnička.

f

Und ver-lobt ist er mit Rich-ters Ka-rol-ka. Wirst doch um den Trun-kenbold wahr-haf-ti-gen Gott's nicht
A s tou rych-tá-řo-vou už je za-stí-ben. Ne-lá-mej si pro tu slo-tu o-pí-ja-vé-ho

mf

89

Meno mosso.
(breit)
(široce)

f

trau-ern! Nimm dir doch lie-ber den La-ca! Ist das nicht ein zu-ver-läß-ger Bur-sche?!
hla-vu! A važ si ra-dě-ji La-ci! To máš pra-vou spo-leh-li-vou lás-ku!

mf

8. Szene.

Laca, die Vorigen.

Výstup VIII.

Laca. Předešlé.

Küsterin.
Kostelnička.

mf
Da kommt er grad!...
Toť zrov - na jde!...

(zu Jenufa, eilig.)
(k Jenůfě, s chvatem.)
p
Al-les, al-les weiß er schon,
On o to-bě vše-chno ví,

Laca.
(zur Küsterin.)
(ke Kostelničce.)
f
Tan - te Kü - ste - rin,
Te-tuš-ko, te - tuš - ko,

Klar.
Cor.
p trem.

90 Quasi andante. (♩ = 112.)

K. ich hab es ihm an-ver-traut und er ver - zeiht es dir, ver -
já mu všechno po-vě-dě-la a on ti od - pu-stil,

L. niemand ist beim Rich - ter zu Hau - se.
ne - by-li u rych-tá-řů do - ma.

90 Quasi andante. (♩ = 112.)

K. zeiht es dir.
od - pu-stil.

(erblickt Jenufa.)
(spatří Jenůfu.)

f (nähert sich ihr und reicht ihr die Hand.)
(blíží se k ní podávaje jí ruku.)

L. Je - nu - fa!
Je - nůf - ka!

mf
Trö-ste dich Gott im
Po-těš tě Pán - bůh.

Cor.
mf
Trbni. Timp.

L.

Him - mel! Gibst du mir die Hand nicht?
Je-nůf - ka! Ne - po-dáš mi ru - ky?

91 Moderato (♩ = 72)

Jenufa.
Jenůfa.

mf

Dank dir La - ca, für al - les Gu - te,
Dě - ku - ji ti, La - co, za vše - cko dob - ré,

p Ob.

Jf.

das du mir ge - wünscht hast, die gan - ze Zeit, die du mich
co jsi se o mne na-smý-šlet po ten čas, co jsem ti

Jf.

nicht ge-sehn hast! Ich hab' dir
by - la s o - čí! Já jsem tě

cresc. *p*

Jf.
manches-mal da drin-nen zu-ge-hört, dir und dem Müt-ter-lein,
mno-ho-krát z ko-můr-ky sly-šc-la, jak jste tu s ma-mič-kou
p
wie ihr von mir ge-re-det. Schau, wie mir e-lend ist!
vždy o mně ho-vo-ři-li. O vi-díš, jak jsem běd-ná!
f
Laca.
Nein, du er-
Však za-se
Kl.
Ob.
mf
cresc.
Cor.
holst dich noch, wirst wie-der glück-lich sein!
o-kře-ješ, své dí-tě o-že-líš!
92
mf
Hab' ge-
Já jsem
L.
Ob.
Fag.
p
pp
Bkl. marc.
dacht, mein Le-ben wür-de an-ders-sein,
si ten zi-vot ji-nak my-sli-la

93

Jf.

ganz an - ders sein... und doch bin ich schon am
ji - nak my - sli - la_ a - le včil už jak bych

dim.

Fl. dolciss.

pp

Jf.

En - de an - ge - langt!
stá - la u kon - ce!

94 Meno mosso.

Küsterin.
Kostelnička.

mf (fieberhaft.) (*zimničně.*)

Frei - lich nimmt sie dich,
Pů - jde za te - be,

Laca.

p (traurig.) (*smutně.*)

Willst du mich auch jetzt nicht neh - men, Je - nu - fa?
A za mne bys ne - šla, za mne, Je - nů - fka?

94 Meno mosso.

mf

K.

accel. cresc.

frei - lich, La - ca, frei - lich...
pů - jde, La - co, pů - jde...

L.

Willst du mich auch jetzt nicht neh - men,
A za mne bys ne - šla, za mne,

accel.

Cor.

cresc.

K.

Frei - lich nimmt sie dich, frei - lich... La - ca, frei - lich!
Pů - jde, za - te - be, pů - jde... La - co, pů - jde!

L.

Je-nu - fa, auch jetzt nicht, Je-nu - - fa?
Je-nů - fo za mne Je-nů - - fo?

p cresc. *mf*

Küsterin.
Kostelnička.

(Sinkt auf einen Sessel.)
(Klesne na židli.)

Heu-te ist sie endlich zu Ver-stand ge - kommen, muß da-bei sich
O - na včil už ztra-ce-ný roz - um na-šla, a mu-sí být

p cresc. *mf cresc.*

Adagio. (♪= 85.)

95

Jenufa.
Jenůfa.

Mut-ter, du bist manchesmal wunderlich! Ist das ein
Ma-mi-čka tak dě-tin-sky ho-vo-ří! Jak by sis

K.

glück - lich schätzen.
je - ště šťast-ná.

95 Adagio. (♪= 85.)

Vl. Solo.

p *f* *pp*

96

Jf.

Mann für mich? O ü-ber-leg's dir, La-ca! Bin ja nicht
mne to vzal? O roz-važ si to dob-ře! Ma-je-tku,

E.H.

reich und bin nicht ehr-bar, und auch die Lie-be,
po-čest-no-sti ne-mám a lá-sky té pěk-né

die gro-ße er-ste Lie-be,
pro vše-cko na svě-tě

Ob.

ist nun schon vor-ü-ber. Willst du solch ein Weib?
té už ta-ké ne-mám. Chceš mne ta-ko-vou?

p rit. Ob. *pp*

Allegro. (♩ = 126.)

97

Laca (umarmt und küßt sie).
(Schváti ji do náručí a políbí ji na tvář).

f
Ich will nur dich, — Je - nu - fa,
Je - nůf - ka, chci — Je - nůf - ka,

rit.

f Cor. *cresc.* *mf* *rit.*

98

Jenufa (freundlich, leicht).
Jenůfa *(přitulně, lehce).*

a tempo
Dann will ich al - les — ger - ne — al - les — tra - gen, —
Pak bu - du ste - bou, — ste - bou — sná - šet — vše - chno —

Küsterin (rafft sich mit Anstrengung auf und tritt zu ihnen).
Kostelnička *(namáhavě se vzchopí a běře se k nim).*

f
Seht ihr nun,
Vi - dí - te,

Laca.
a tempo
espress.
wenn du nur jetzt — mein bist, mein, — wenn du
jen když bu - deš, — bu - deš má, — jen když

98

p *a tempo*

99

Jf.
Freu - de — und — auch — Miß - ge - schick!
dob - ré — vše - chno, — vše - chno zlé!

K.
hab' ich das nicht gut ge - macht, hab' euch's gut ge - macht,
že jsem to pře - ce dob - ře u - či - ni - la, dob - ře

L.
nur jetzt — mein bist, mein! —
bu - deš, — bu - deš má! —

99

f

Küsterin.
Kostelnička.

hab' euch's gut ge - macht!
u - či - ni - la, do - bře!

Geb euch nun den Se - gen
A já vám včil žehnám

f

K.

dim.

aus be - dräng - tem Her - zen:
zto - ho těž - ké - ho srd - ce:

ten.

f

fp

sfp

100

Moderato. (♩ = 92.)

(schwer)
(těžce)

K.

Gott be - schütz' euch, mög' euch gnä - dig sein, je - de Ge -
at' vás Pán - bůh vždy vy - trh - ne zkaž - dé - ho

fpp sfp fpp fpp sfp

K.

fahr, je - des Un - glück euch ab - wen - den, mög' Ge - sund - heit,
trá - pe - ní, z kaž dé - ho trá - pe - ní, at' vám že - hná

fpp fpp sfp

lan - ge Le-bens-zeit, Wohl-stand euch ge-ben, Zu-frie-den-heit...
vždy na zdra-ví, spo-ko-je-no-sti i ma-jet-ku...

fpp *fpp* *sfp*

101

K.

cresc.

doch dem Ste-wa, ihm der sie im Un-glück ver-lassen hat,
a-le je-mu té pří-či-ně vše-ho ne-ště-sti

p *cresc. poco a poco*

K.

sf *sf*

fluch' ich jetzt, fluch' ich jetzt,
klet - bu-ju, klet - bu-ju,

K.

ihn soll kei-ne je-mals, kei-ne, die ein Herz hat, soll ihn
a - by je-ho že-na, kte-rá si ho s ta-kým srd-cem

p *cresc.*

K.

neh - men, ein-sam soll er blei - ben, die - ser grund - schlech - te

vez - me, spi - še ro - zu - mu po - zby - la, než pře - kro - čí

102 (Sinkt auf einen Sessel.)
(Klesne na židli.)

K.

Bö - se - wicht! We - he ihm, weh mir! We - he

je - ho prúh! Bě - da je - mu i mně! Bě - da

ff mf cresc.

(Zugluft öffnet das Fenster.)
(Průvan otevře okno.)

K.

ihm, weh mir!

je - mu i mně!

f sf

Küsterin.
Kostelnička.

Habt ihr nicht den

Co to ven - ku

Laca.

Mut - ter sagt, ist euch was?

Co je vám, te - tuš - ko?

fp fp p cresc.

103

(Schreit.)
(Vykřikne.)

K.

Weh-ruf, vom Fluß her ge-hört?
hu-čí, na-ři-ká?

mf f sf

(Laca faßt sie mitleidig bei der Schulter.)
(Laca soucitně jí obmyká rameno.)

sf

K.

Hal-tet mich!
Drž-te mne!

Kommt zu mir her!
Stůj-te při mně!

fp sfp mf fp mf

104

(Schaut verstört um sich.)
(Rozhlíží se ustrašeně.)

K.

Bleibt doch hier!
La-co, zů-staň!

Laca.

f

Tan-te, was ist Euch denn?
Co je vám, te-tuš-ko?

104

fsff

Küsterin.
Kostelnička.

f

(Jenufa schließt das Fenster.)
(Jenůfa jde zavírat okno.)

Zu das Fen-ster!
Za-vřte o-kno!

Jenufa.
Jenůfa.

Ha, was für ein ei - - si-ger Wind!
Ha, ja-ký to ví - - tr a mráz!

Recit.
Küsterin.
Kostelnička.

Grad als wenn der Tod möcht'her-ein-kom-men!
Ja-ko by sem smrt' na-ču-ho-va-la!

in tempo

105

Maestoso. (♩ = 60.)

(Der Vorhang fällt schnell.)
(Opona rychle spadne.)

3. Akt.

Die Stube der Küsterin wie im 2. Akt. Weißes Tischtuch auf dem Tische, ein Rosmarinstrauß, einige Rosmarinbüschel mit Bändern auf einem Teller. Eine Flasche Wein, Gläser, auf einem Teller Kuchen (Kolatschen).

1. Szene.

Küsterin, Jenufa, Laca, die Alte Buryja, eine Magd.

Jenufa sitzt am Tisch, sie ist festlich gekleidet, hat Gebetbuch und Taschentuch in der Hand. Die Magd bindet ihr das Kopftuch. Bei Jenufa steht Laca. Auf einem Sessel beim Tisch sitzt die Alte Buryja. Die Küsterin geht in fieberhafter Erregung auf und ab. Man merkt ihr die Seelenqual an. Jenufa sieht blühender aus als im 2. Akt, aber ernst.

Jednání III.

Jizba Kostelničina z druhého jednání. Na stole bílé prostěradlo a květináč s rozmaryjí, několik proutků opentlené rozmaryje na talíři. Láhev vína, několik sklínek a talíř koláčů.

Výstup I.

Kostelnička, Jenůfa, Laca, Stařenka, Pastuchyňa.

Jenůfa sedí na židli, svátečně ustrojená, modlitby a šátek v ruce. Pastuchyňa jí pozadu uvazuje šátek na hlavě. U Jenůfy stojí Laca. U stolu na židli sedí Stařenka ze mlýna. Kostelnička přechází jevíc horečný nepokoj a vnitřní muka; jest velmi přepadlá a schvácená. Jenůfa vyhlíží svěžeji než v jednání II., ale vážně.

sfp

cresc.

sfp

sfp

sf

1

tr

mf

tr

tr

ff

sf

tr

sf

tr

2
tr
fp
tr
tr
Fl.
tr
p
tr
cresc.
ff
Cor.
dim.
p dim.
pp
p rit. dim.

3
Ob. a tempo
tr
mf
ff
sf
(tr)
sfp
(Vorhang auf!)
(Opona vzhůru!)
4
Meno mosso.
p

Magd.
mf Pastuchyňa.
Ist dir nicht ban - ge, Je - nu - fa?
Ne - ní ti tesk - no, Je - nůf - ko?
Jenufa.
sf Jenůfa.
Gar nicht.
Ne - ní.
mf Laca.
Ja, war-um sollt' ihr ban - ge sein?
Proč by jí by - lo te - skli - vo,
5
Magd.
Pastuchyňa.
So war's im-mer schon, daß die Mädchen um
To už tak a - le bý - vá, že je děv - či - cí
L.
Will ihr ja nie-mals was Bö-ses an-tun!
však já jí jak - živ ne - u - blí - žím!
5
p
M. P.
ih - re Freiheit fürchten
lí - to svo-bo-dy.
Gott, wie dumm bin ich ge - we-sen, hab' ge-weint, ge -
Bo - že, co já by-la hlú-pá, já se na-pla -

M. P.

marcato

trau-ert, hab' ge-weint, ge - trau-ert, und da-bei kriegt' ich da-mals,
ka - la_ já se na-pla - ka - la_ a za-tím do-sta-la jsem

p

so - ei-nen bra-ven und arbeit-sa-men Men - schen!
dob - ré-ho, hod - né-ho, řád - né-ho člo-vě - ka!

cresc.

Küsterin (erschreckt).
Kostelnička *(uleknutě).*

sf

Horcht doch,wie's an der Tü-re scharr'n?
Co to šra - mo - ce za dveř mi?

Magd (öffnet die Türe).
Pastuchyňa *(otvírá dvéře novým příchozím).*

Kommt her-ein!
Ví - taj-te!

f

sfp

K.

Wer ist da?
Kdo to jde?!

M. P.

Fürchtet euch doch nicht, 's ist ja nur der Rich - ter da.
Ne-lc-kej-te se, to je rych-tář s rych - tář - kou.

2. Szene.

Richter, seine Frau, die Vorigen.

Výstup II.

Rychtář, Rychtářka, předešlí.

Moderato. (♩ = 54.)

6 **Richter** (reicht der Küsterin die Hand). **Rychtář** (*podává Kostelničce ruku*).

(breit) (*Široce.*) *f*

Gott zum Gru - ße!
Dej Bůh ště - stí....

sf *pp* Timp.

a tempo

Magd. Pastuchyňa. *sf*

Das ist ih-re Krankheit,
To je je-jí ne - moc,

R. Seid ihr vor uns so erschrocken?
Což jste se nás po-le-ka-la?

a tempo *mf* Fag. *p* *mf* *p*

con Ped. sempre

M. P. *sf*

das geschieht ihr im-mer uns'rer ar-men Her-rin! Seid will - kom-men!
to je je - jí ne-moc, to je je-ji ne - moc! Ví - taj - te!

R. Wie? so erschrocken? La - ca lud uns ein zu Euch;
Nás po - le - ka - la? Do - šli jsme na po - zva - nou,

M. P.
Seid will - kom - men!
Ví - taj - te!

R.
Ka-rol-ka wird dann gleich mit ih - rem Ste - wa kom - men.
Ka-rol-ka jen co se do - čká Šte - vy, při - jdou spo - lu.

Jenufa (erhebt sich).
Jenůfa *(povstane)*. *f*
Will-kom - men!
Ví - taj - te!

Laca. *f*
Hoch die Gä - ste!
Zdrá-vi do - šli!

sf *sf* *sf* *pp*

Magd (für sich, leicht).
Pastuchyňa *(lehce, u stolu)*.
Seit ih-rer Krankheit ist die Kü-ste-rin im Kop-fe so schwach!
Ko-stet-ni-čka je po-řád po ne-mo-ci sla-bé-ho du-cha.
(Schenkt ein und verteilt die Rosmarinsträußchen.)
(Podává na zavdanou a potom rozmaryju.)

cresc.

Richter.
Rychtář. *f*
Frei - lich, das sieht doch je - der, daß Ihr krank seid.
Vi - dét to po ní, hy - ne, hy - ne jak - si!

mf

R.

Habt doch wahrhaftig was Tüch-ti - ges vor-ge-stellt,
Co jste vy bý-va-la za žen-skou sta-teč-nou,

f *fp* *cresc.*

R.

al - les an euch war Le - ben!
jen na vás vše - cko hrá - lo!

f *fp*

7 L'istesso tempo.

(trinkt ihr zu)
(Připíjí si.)

R.

f

Laßt den Kopf nur nicht sin - ken, s'wird noch al-les gut wer-den!
Ať už ne - na - ří - ká - te, ať je všecko v po-řád-ku!

ff

Larghetto. (♪. = 76.)

Küsterin.
Kostelnička.

mf

Heu-te rich-te ich Je - nu-fas Hoch - zeit, 's ist mein Eh-ren-tag, da ist mir
Vy-pra-vu-ju dnes Je - nů-fě svat - bu s hod-ným člo-vě-kem, mně ne-ní

p dolce *fp* *fp*

K.

nicht zum Wei-nen. Trotz-dem geht's mit mir zu En-de, zu En-de.
do ná-řku. A-te cí-tím to, hy-nu, hy-nu,

cresc. fp

(Greift sich an den Kopf.)
(Chopí se za hlavu.)

K. f Ach, fürch-ter-li-che Qua-len!
Och bý-va-jí to mu-ka!

Ob. mf Fl. p pp

K. Schla-fen, schlafen kann ich nim-mer, muß gan-ze Näch-te
Spá-nek ni-kdy ne-od-leh-čí mu-sím být vzhů-ru,

Ob. mf Fl. p pp

8

Jenufa.
Jenůfa.

mf Hört, Mut-ter,
Ma-mi-čko,

K. wach sein, daß mir auch nichts er-spart blei-be!
mu-sím a-bych to vše-chno za-ži-ta.

Ob. Fl. 8 mf pp

Jf.
Gott wird's ge-ben, daß Ihr wie-der ganz ge-sun - - det! Ja, Mut-ter, Gott wird's ge - ben,
však dá Pán-bůh, že se je - ště u-zdra-ví - - te! Ma-mi-čko, však dá Pán - bůh.
Küsterin.
Kostelnička.
Möcht nicht ge-
Ne-chci se
p
p cresc.
Jf.
daß Ihr wie-der ganz gesun - det!
že se ješ - tě u-zdra-ví - te!
K.
sund werden nie-mals, ach, nur das nicht... Schreck - lich wär ein.
u-zdra-vit, ne-chci, ne-chci, ne-chci.... Dlou - hý ži-vot
ff
sempre cresc. poco a poco
K.
lan-ges Le-ben schrecklich wär das...
byl by hrů-zou byl by hrů - zou
9
ff
K.
und was dann?
a jak tam?
pp
pp
pp
2/4

10 Con moto. (♩= 69.)

(sich aufraffend.)
(Vzpamatuje se.)

K.

Heut ist dein Hochzeitstag, Je-nu - fa — mit dir freu ich mich.
Dnes je tvá ve-sel-ka, Je-nůf - ko — já se z ní těším.

mf Ob. tr p

cresc.

11 Richterin (zur Küsterin).
Rychtářka (ke Kostelničce).

f
Sagt, was hat sich Je-nu-fa in den Kopf ge-setzt, daß sie wie ei-ne
Co si to jen Je-nů-fa vza-la do hla-vy, že jde ke vdavkám

sf

Küsterin.
Kostelnička.

War-um soll sie's nicht?
O - na, Je - nů - fa?

Rn.
Ra.

ern-ste Wit-we in die Kir-che gehn will?
ja - ko můd-rá vdo-va na-stro-je - na?

mf

K.

Gehn doch die al-ler-fein-sten Herr-schaf-ten zum Trau-al-tar ganz ein - fach ge-klei - det!
Zrov-na tak je-dno-du-cho cho-dí - va-jí ku ol-tá-ři nej - větší pá - ni.

Fl. Vl. Ob. p

Richterin.
Rychtářka.

12

Herrschaft her, Herrschaft hin, laßt sie mo-disch sein, a - ber wir sind and-re Men-schen,
Pá - ni si dě - la - jí vše - cko po mo - dách, a - le my ta - dy na dě - di - ně,

Rn.
Ra.

wir auf dem Land sind and-re Men-schen! Nein, ich wär' nie-mals oh-ne Band und Kranz zum
a - le my ta - dy na dě - di - ně! No, já bych ku ol - tá - ři by - la ne - šla

Trau-al-tar ge - gan-gen, ich wär' nie - mals so ge - gan-gen, nicht um die
bez věn-ce a pan-tlí, ne - šla, ne - šla, ne - šla, ne - šla, a - ni za

Welt so in die Kir - che, nie-mals!
ti - síc rýns kých, ne - šla, ne - šla!

f p f ff p trem.

Meno mosso.

13 **Küsterin.**
Kostelnička.

mf

Wollt ihr nicht die Aus - stat - tung von Je - nu - fa an - seh'n?
Po - jdte se po - dí - vat na je - jí vý - bav - ku!

Magd (zur Richterin).
Pastuchyňa *(k rychtářce).*

f

Ist sie auch nur schlicht ge - klei - det, gibt es wahr - lich doch kein schön'res Bräutchen!
Pro - to o - na přec zů - stu - ne spo - řá - da - ná aj ši - koo - ná žen - ská!

13 Meno mosso.

Vl.

p

mf

Küsterin.
Kostelnička.

14

Al - les hab' ich sel - ber ganz al - lein ge - macht.
Sa - ma jsem já vše - chno, vše - chno spo - řá - da - la:

p *cresc.*

K.

So et - was sieht man nicht al - le Wo - chen - tag'!...
ta - ko - vou vý - bav - ku hned tak ne - vi - dět!...

(Alle in die Kammer ab, nur Jenufa und Laca bleiben.)
(Všichni odejdou do komory, zůstane jen Jenůfa s Lacou.)

ff

Vlc.

p

3. Szene.
Laca, Jenufa.

Výstup III.
Laca, Jenůfa.

15

Moderato. (♪ = 69.)

Jenufa.
Jenůfa.

mf

Siehst du, La - ca, hab ich's nicht ge-wußt,
Vi - diš, La - co, já to tu - ši - la,

dolce mf p

Jf.

daß das je - der gleich se-hen muß, wenn ich oh - ne Schmuck zur Kir-che ge - he.
že to kaž - dé - mu na-pad-ne, jakjsem to na zdav - ky na-stro-je - na.

Laca (zieht einen Blumenstrauß hervor).
(vytahuje z kapsy kazajky kytičku).

mf

Je - nu - fa, sieh nur die-sen Strauß, den ich mit-ge-bracht... Bis nach Be-lo-wec
Je - nůf - ka, já ti pře - ce ky - ti - čku do - ne - sl... Je až z Be-lov-ce

16

mf p

Jenufa.
Jenůfa.

mf

Vie - len Dank, mein La - ca!
Dě - ku - ji ti, La - co!

L.

lief ich zum Gärt-ner.
od za-hrad-ni - ka.

Laca.

Und du nimmst ihn nicht?
Tu bys ne - vza-la

p

(heftet den Strauß an ihr Mieder.)
(*Připne si kytičku na kordulku.*)

dolce

Jf.
Ach, La - ca, solch ei - ne Braut hast du wahr - lich nicht verdient!
Och La - co! ta-ko-vé ne - vě-sty tys si ne - za-sloužil!

L.
wie, du nimmst ihn nicht? Je - nu - fa!
tu bys ne - vza-la, Je - nůf - ka!

p

Timp.
Bassi pizz.

pp

Laca.

17

ff

Kin - disch bist du, a - ber nun kein Wort mehr!
O dě - ti - no, už mi o tom ne - mluv!

pp

L.

f

Mich hat es wie ein Schlag ge - trof - fen, im er - sten Au - gen-
Mne jen to ra - nou u - dě - ři - lo v tu prv - ní chví - li,

f

f

L.

p

ritard.

blick, wie's die Tan - te ge - sagt hat, im näch-sten a - ber schon ver - zieh ich dir!
jak mi to te - ti - čka řek - ly, a - le po - tom hned jsem ti to od - pu - stil!

ritard.

18 Adagio. *volněji*

L.
Denn ich hab' mich schwer an dir versün - digt,
Však se já na to - - - bě tak mno - ho pro - ví - nit,

mf dolce

all mein Le - - ben hätt' ich da - für nur Ab - bit - te zu tun,
ce - lý ži - - vot - to - bě to mu - sím vy - na - hra - zo - vat,

f

Jenufa.
Jenůfa.

19 *mf*

La - ca, ach, wie du gut bist,
Tak mi je lí - to te - be,

L.
mein gan - zes Le - - ben müß - te ich's bü - ßen,
ce - lý svůj ži - - vot, ce - lý svůj ži - vot,

19 *p*

Ped.

Jf.
La - ca, ach, wie du gut bist! Du hast in Treu - en
tak mi je lí - to te - be! Tys při mně stál v ne - ště - stí

L.
müß - te ich's bü - - ßen!
ce - lý svůj ži - - vot!

cresc. Cor.

Jf.
auf mich ge - war - tet, hast all mein Lei - den
ty, mí - sto Šte - va. Tys při mně stál vne - ště - stí,

L.
Ja, du hast Ste - wa lieb ge - habt!
Já vím, žes Šte - va lú - bi - la,

Jf.
mit mir ge - tra - gen!
ty, mí - sto Šte - va!

L.
Wenn du nur jetzt ihn ver - ges - sen willst.
je - nom když včil už naň ne - mys - líš.

f
Wie ich den Ste - wa da - mals ge -
Já no - sil v srd - ci zášť na

p *sf*

L.
accel.
haßt hab', hätt' ihn mit kal - tem Blut um - brin - gen
Šte - va a o všech - no bych ho byl nej - ra - dě - ji

accel. *cresc.*

20

L.
kön - nen.
při - pra - vil.

a tempo *espress.*
Da hast du noch für ihn ge - be - ten,
A - le tys mi na - ká - za - la,

f a tempo

L. daß ich mit ihm gut sein soll.
a - bych se s nim u - dob - řil.

accel.

accel.

f molto cresc.

L. Da — hab' ich das Bö - se
já — už jsem to všech-no zlé

ff *p* cresc.

L. von mir ab - ge - tan, ja — weil du mit - mir bist, weil du mit
v so - bě pře - ko - nal, vše - chno, že tys — se mnou, že tys —

sf 21 *ff*

Cor. *f* Trbe. Trbni.

L. mir bist!
se mnou!

ff dim.

22

Vlc. *dolce*

p Timp. *pp*

Laca. *mf*

Hab' ihn nach Freun-des-sit - te einge-la - den, und er kommt nun zu uns-rer

Šte - va jsem, jak se pat - ří, po - zval na na - ši svat - bu, na na - ši

Klar. *p*

L. Hoch - zeit, zu uns - rer Hoch - - - zeit,

svat - bu, na na - ši svat - - - bu;

rit. 23

cresc. *rit.* *p*

L. sagt' ihm, er soll als Bru-der kom-men, mit Ka-rol - ka;

slí - bil, že do - jde ja - ko bra - tr i s Ka-rol - kou.

cresc.

4. Szene.
Stewa, Karolka, die Vorigen.

Výstup IV.
Števa, Karolka, předešlí.

Ka.
Soll euch im - mer gut er - ge - hen, Glück, Ge - sund - heit, Got - tes Se - gen,
a - by vám dal Pán - bůh ště - stí a bo - ží - ho po - že - hná - ní
p
Ka.
und da - zu ein lan - ges Le - ben!
a bo - ží - ho po - že - hná - ní!
26
Ka.
Ach, die Hoch-zeit wird mich heu - te ganz be - trübt noch ma - chen,
Já se bu - du dnes na te - be zkor - mou - ce - ně dí - vat.
mfp
Ka.
weil auch ich die gold'-ne Frei - heit bald ver - lie - ren wer - de.
že to ta - ké na mne do - jde jít ku ol - tá - ri.
p

Ka.

Nur scha - de, nur scha - de, daß ihr es so ein-fach hal-tet, nicht Mu-sik und
Jen ško - da, jen ško - da, že si to tak ja - ko mú - dří bez mu - zi - ky

p cresc. p

27

Ka. (zu Stewa) f

Tanz da - bei habt! Gra - tu - lie - re jetzt auch du!
od - bý - vá - te! A věil, Ště - vo, vin - šuj ty!

Stewa (verlegen).
Števa (*V rozpacích*).

f

Ach, ich kann's
Já to tak

27

mf

Jenufa.
Jenůfa.

rit.

Das scha - det nichts, als Brü - der reicht euch nun die Hän - de!
No ne - ško - dí, tu po - dej - te si sbratrem ru - ce!

Ka.

Gra - tu - lie - re jetzt auch du!
A věil Ště - vo, vin - šuj, ty!

St.
Št.

nicht so gut wie die Ka - rol - ka!
ne - u - mím ja - ko Ka - rol - ka!

rit.

Meno mosso.

28

Jenufa
Jenůfa

Je - der von euch hat ja köst - li - che Vor - zü - ge,
Ka - ždý z vás má ně - co pěk - né - ho na so - bě.

pp

Jf.

Ste - wa die Schön - heit und La - ca die gü - ti - ge
Ty, Šte - vo, svou tvář - nost a La - ca tu dob - rou

Ob.

p

Fag.

Jf.

Got - tes - see - le!
bo - ží du - ši!

f Karolka.

Daß du dem Ste - wa a - ber auch so was sagst, wo er sich doch
Je - nom ty je - ště Šte - vo - vi na - po - věz, že je pěk - ný;

Jenufa.
Jenůfa. mf

Ist er im-mer noch so ein Un-ver-stand?
Ta - ký dě - ti - na on by je - ště byl?

Ka.

oh-ne-hin weiß Gott was ein - bil - det!
bez to - ho ne - ví co vy - vá - dět!

29 Tempo I. Andante. (♪=116.)

Karolka. (im Scherz) (žertovně) f

Laca. mf

Doch sagt, wann fei - ert ihr denn Hochzeit?
Kdy vy bu-de - te mít ve - se - lí?

Stewa. Števa. f

Grad heut in vierzehn Ta-gen.
Zrov-na za čtr-náct dní.

29 Tempo I. Andante. (♪=116.)

Ka.

Ja, ja, wenn ich dich noch neh - men will! Mög - lich ich ü - ber - leg's mir noch.
I - ha, bu - du - li já je - nom chtít! Tře - ba té je - ště od - pra - vím.

f p

Ka.

Al - le Spatzen im Kirch-spiel war-nen mich vor dir!
Bez to - ho mne li - dé stra - šc - jí s te-bou!

30

Stewa. Števa f

Nie darf das ge-sche - hen,
Ty bys to do - pra - vi - la

30

f

Jenufa. Jenůfa.

31 Adagio. (♪=63.)

mf

Siehst du, Ste - wa,
Vi - díš, Ště - vo,

rall.

St. Št.

lie - ber sterb ich heu - te noch!
ži - vot bych si mu-sel vzít!

31 Adagio. (♪=63.)

Ob.

rall.

ff f p Cor.

5. Szene.

Richter, Küsterin, Richterin und die Vorigen.

Výstup V.

Rychtář, Kostelnička, ostatní.

K.

a - ber ich ver - zeih' ihm nie - - - - mals!
a - le ne - mo - hu ho vi - - - - dět!

Richter.
Rychtář.

Mei - ne Zi - gar - re hat mich ge - ret - tet,
Kdy - bych si ne - byl za - pá - lil ci - gár - ku,

poco a poco cresc.

Laca (zur Küsterin).
(*ke Kostelničce*).

Je - nu - fa selbst hat ihm doch al - les ver - zieh'n!
Když Je - nů - fa to - ho se do - ža - do - va - la!

R.

wär' bei dem Rum - wüh - len sonst aus der
už by to hra - bá - ní mne by - lo

Richterin.
Rychtářka.

Gut habt Ihr sie aus - ge - stat - tet, wirk - lich al - ler
Rád - ně jste ji vy - ba - vi - la, ta čest se vám,

R.

Haut ge - fah - ren!
do - pá - li - lo!

6. Szene.

Die Vorigen, Barena und die Dorfmädchen.

(Sie bringen einen Rosmarinbuschen und einen mit Bändern geschmückten Blumenstrauß.)

Výstup VI.

Předešlí, Barena s děvčaty.

(Přináší kytici z rozmaryje a květu muškátu, ověšenou barevnými stužkami.)

33 Poco mosso. (♪= 144.)

Barena.

f Gu - ten Tag, ihr Hoch - zeits - leut'!
Pán Bůh rač dát dob - rý den!

Rn.
Ra.

Eh - ren wert!
mu - sí dát!

Mädchen.
Děvčata.

Sopran.

f Wir sind nicht ge - la - den, kei - ne Angst, wir
Ne - po - zva - li jste nás, my vás dlou - ho

Alt.

f Gu - ten Tag, ihr Hoch - zeits - leut'!
Pán Bůh rač dát dob - rý den!

33 Poco mosso. (♪= 144.)

f

hal - ten euch nicht lan - ge auf, nicht zu lang, nicht zu
za - ba - vo - vat ne - bu - dem, ne - bu - dem, ne - bu -

kei - ne Angst, wir hal - ten euch nicht lan - ge auf, nicht zu lang,
my vás dlou - ho za - ba - vo - vat ne - bu - dem, ne - bu - dem,

p

Barena.
f
Wohl habt ihr kein Hoch-zelts-fest aus-ge-rich-tet, den-noch hätt's uns
Bar žád-né-ho ve-se-lí ne-stro-jí-te, pře-ce jsme se
lang, nicht zu lang, nicht zu lang,
dem, ne-bu-dem, ne-bu-dem,
nicht zu lang, nicht zu lang,
ne-bu-dem, ne-bu-dem,
mf
Ba.
arg ver-dros-sen, hät-ten wir uns'-rer
zdr-žet ne-moh-ly, a by chom ne šly
cresc.
nicht zu lang, wir hal-ten euch nicht lan-ge auf, wir hal-ten
my vás dlou-ho za-ba-vo-vat, my vás dlou-ho za-ba-
cresc.
nicht zu lang, wir hal-ten euch nicht lan-ge auf, wir hal-ten euch nicht
my vás dlou-ho za-ba-vo-vat, my vás dlou-ho za-ba-vo-vat
cresc.
Ba.
Je-nu-fa kei-nen Glückwunsch auf-ge-sagt!
Je-nů-fě vin-šo-vat a za-zpí-vat!
Un poco mosso.
ff
euch nicht lan-ge auf, nein, wir hal-ten euch nicht
vo-vat ne-bu-dem, za-ba-vo-vat ne-bu-
ff
lan-ge auf, nein, wir hal-ten euch nicht auf!
ne-bu-dem, za-ba-vo-vat ne-bu-dem!
Un poco mosso.
f

34
Ba.
f
Al - so wün-schen wir so viel Glück in al - len Din-gen, als im Re-gen
Tož vám o - bě - ma vin-šu - je - me to - lik ště - stí, co je ka-pek
auf!
dem!
34
p
Ba.
Trop-fen sprin-gen.
v hu stém de - šti,
f
Al - so wün-schen wir so viel Glück in al - len Din-gen, als im Re-gen
Tož vám o - bě - ma vin - šu - je - me to - tik ště - stí, co je ka - pek
mf
cresc.
Ba.
f
Jetzt a - ber sin-get eins!
A teď si za - zpí - vá - me!
accel.
Trop-fen sprin-gen,
v hu-stém de - šti,
jetzt a - ber sin-get eins!
a teď si za - zpí - vá - me,
f
Sin-get eins!
za - zpí - vá - me!
f
Sin-get eins!
za - zpí - vá - me!
accel.
f

35 Allegro. (♩= 116.)

Die Mädchen.
Děvčata.

f

1. Ei, Mut-ter, Mut - - ter, lie - bes Müt - ter - lein!
1. Ej, mam-ko, mam - - ko, ma - měn - ko mo - ja!

Ei, Mut - ter, Mut - - ter, lie - bes Müt - ter - lein!
Ej mam - ko, mam - - ko, ma - měn - ko mo - ja!

35 Allegro. (♩= 116.)

mf

Barena.

f

Laßt mir neu - e Klei - der nä - hen,
Zjed - nej - te mi no - vé ša - ty,

Laßt mir neu - e Klei - der nä - hen,
Zjed - nej - te mi no - vé ša - ty,

Ba.

sf

denn ich will zum — Trau - al - tar gehn. Hei!
já se bu - du — vy - dá - va - ti. Ej!

sf

denn ich will zum — Trau - al - tar gehn. Hei!
já se bu - du — vy - dá - va - ti. Ej!

sf

sf

mf

f

2. Ei, Toch - ter, Toch - ter, lie - bes Töch - ter - lein!
2. Ej, dcer - ko, dcer - ko, dce - ruś - ko mo - ja!

f

Ei, Toch - ter, Toch - ter, lie - bes Töch - ter - lein!
Ej dcer - ko, dcer - ko, dce - ruš - ko mo - ja!

Barena.
Denk noch nicht an sol - che Sa - chen,
Ne - chaj to - ho vy - da - vá - ňa,
Denk noch nicht an sol - che Sa - chen,
Ne - chaj to - ho vy - da - vá - ňa,
Ba.
bist zu jung zum Hoch - zeit - ma - chen. Hei!
však si cš - če hru - bě mla - dá. Ej!
bist zu jung zum Hoch - zeit - ma - chen. Hei!
však si cš - čc hru - bč mla - dá. Ej!
3. Ei, Mut - ter, Mut - ter, lie - bes Müt - ter-
3. Ej, mam - ko, mam - ko, ma - měn - ko mo -

lein! Ei, Mut-ter, Mut - - ter, lie - bes Müt-ter - lein!
ja! Ej, mam - ko, mam - - ko, ma - mén - ko mo - ja!

Barena.

f

Seid kaum zu Ver - stand ge - kom - men,
Ta - - ké jste vy mla - dá by - ly,

Seid kaum zu Ver - stand ge - kom - men,
Ta - - ké jste vy mla - dá by - ly,

Ba.

sf

habt Ihr gleich 'nen Mann ge - nom - men. Hei!
rá - da jste se vy - dá - va - ly. Ej!

sf

habt Ihr gleich 'nen Mann ge - nom - men. Hei!
rá - da jste se vy - dá - va - ly. Ej!

sf

sf

36 Richter. Rychtář.

f Gut habt ihr das / *Dob-ře jste to*

p Cor.

Meno mosso.

Jenufa. Jenůfa. *mf dolce*

Dan-ke schön, Ba-re-na, ich
Dě-ku-ju, dě-ku-ju vám

(reicht ihr den Strauß)
(Podává Jenůfě kytici.)

Barena.
Und nimm von uns die Blu-men, Je-nu-fa!
A to si od nás vez-mi, Je-nůf-ko!

R.
Lied ge-sun-gen, treff-lich, treff-lich, treff - lich!
za-zpí-va-ly, dob-ře, dob-ře, dob - ře!

Meno mosso.

Jf.
dan - ke euch herz - lich! Das Lied - chen hat mir wohl-ge-tan!
z ce - lé-ho srd - ce! Tak mi - le mne to do-ja-lo!

Laca.
Der Pfar-rer, der Pfar-rer
Pan fa-rář pan fa-rář

pp

L.
wartet in der Kirche, pünktlich um neun Uhr in der Kirche!
nakázali přijít do kostela zrovna v devět!

Richter.
Rychtář.
f
Nun, so beeilt euch denn, gebt den Segen
Tož si jen popilte s požehnáním,

rit.

R.
daß wir weiterkommen.
aby už to šlo!

(Laca und Jenufa knien vor der alten Buryja nieder.)
(Laca a Jenůfa pokleknou před stařenkou.)

37 Larghetto. (♩= 60.)

pp
sempre con Ped.

Laca.
mf
Ehrfurchtsvoll bitt' ich, ehrfurchtsvoll bitt' ich Euch um Euren Segen.
Úctivo vás prosím, úctivo vás prosím o požehnání.

rit.

m. s.

38 Moderato. (♪= 92.)

ppp

Die Alte.
mf Stařenka.

Nehmt mei - nen Se - - - gen im
Tož já vám že - - - hnám,

A. Sř.

Na - men des Va - ters_ und des_ Soh-nes und des heil-gen Gei-stes.
ve jmé - nu Ot - ce,__ Sy - na aj Du - cha sva - té - ho.__

(Das Brautpaar küßt die Hände der alten Buryja.)
(Snoubenci líbají stařence ruce.)

A. Sř.

La - ca, denk' mei - ner nicht im Bö - sen!
Ty, La - co, mne zle ne-vzpo-mí - nej!

Richter.
Rychtář.

f

Jetzt Ihr, Kü - ste - rin,
A věil, Ko - stel - nič - ko,

trem.

sfp

Cor.

(Das Brautpaar kniet vor der **Küsterin** nieder; sie hebt die Hände. Draußen Lärm. Die **Küsterin** weicht entsetzt zurück. Man unterscheidet zwei Stimmen draußen.)

(Snoubenci pokleknou před Kostelničkou: ona zvedne ruce. Venku hluk. Kostelnička couvne poděšena. Zvenčí je rozeznati z hluku dva hlasy.)

R.: wer-det's wie der Pfar-rer sel-ber und bes-ser ma-chen!
vy to a-si do-ká-že-te, jak ve-leb-ní-ček!

1. Stimme. Sopran. (draußen)
1. Hlas. Soprán. *(zvenčí)*

Sop.: Das Ärm - - - - - - - - ste! So ei-ne Be-sti-e hat es er-mor - - - - - - det!
Chu - ďát - - - - - - - ko! Ně-ja-ká be-sty-ja u-ni-či-la dí - - - - - - té!

2. Stimme. Bariton. (draußen)
2. Hlas. Bariton. *(zvenčí)*

Ei-ne Be-sti-e, die das Kind er-mor-det!
Ke-rá bez-bož-ni-ca to u-ro-bi-la?

Küsterin.
Kostelnička.

Was
Co

7. Szene.
Der Hirtenjunge Jano, die Vorigen.

Výstup VII.
Pasák Jano, ostatní.

40

Ja.

lein!
tě!

Sopr.
Alt.

ff sfp

Ent - setz - - lich! Ent -
O hrů - - za! O

Tenor.

ff sfp

Ent - setz - - lich! Ent -
O hrů - - za! O

Baß.

ff sfp sfp

Ent - setz - - lich! Ent - setz - - lich!
O hrů - - za! O hrů - - za!

40

f

Cor.

sfp sf

setz - - lich! Ent - setz - - - - lich!
hrů - - za! O hrů - - - - za!

sfp sf

setz - - lich! Ent - setz - - - - lich!
hrů - - za! O hrů - - - - za!

sfp sf

Ent - setz - - lich, schreck - - - - lich!
O hrů - - za, hrů - - - - za!

f Jano.
Wie sie es tru - gen, war's ganz wie le - ben - dig,
Ne - sou ho na des - ce, je ja - ko ži - vé
p
Ja.
im Kis-sen drin, im Wickel-ban-de, hat noch die ro - te Hau-be auf.
v peřin-ce, v po-vi-já-ku, na hla-vě čer-ve-nou pu-pi-nu.
3
3
Ja.
Ach, wie ent-setz - lich, ach, wie ent-setz - lich.
To je na hrů - zu, to je na hrů - zu;
Ja.
Hört ihr nicht den Jam - mer drau - ßen, wie die Leu - te jam-mern
li - dé nad tím na - ří - ka - jí, nad tím na - ří - ka - jí

8. Szene.
Küsterin, die Alte, Stewa.

Výstup VIII.
Kostelnička, stařenka, Števa.

41 Küsterin. Kostelnička.

Je - nu - - - -
Je - nů - - - -

Jano.

Da kom - men sie, da kom - men sie!
O po - běž - te, o, po - běž - te!

41

fp

(Jano läuft hinaus; hinter ihm Richter und Richterin, die Gäste, die Magd, Laca, Jenufa und Karolka. Nur Stewa bleibt wie erstarrt stehen, ebenso die Küsterin beim Bett, neben ihr die alte Buryja.)
(Jano odbíhá; za ním rychtářka, rychtář, lid, pastuchyňa, Laca, Jenůfa a Karolka. Jen Števa ztrnule stojí a u postele Kostelnička se stařenkou.)

K.

fa,
fa

ff

K.

bleib' im Zim - mer, geh nicht mit ih - nen!
ne - od - bí - haj, o, ne - od - bí - haj!

ff

42

Ehr.

mf

dim.

f

sfp

f

sfp

Küsterin.
Kostelnička.

Hal - tet mich, ret - tet mich_
*Drž - te mne, braň - te mne_*

Die Alte.
Stařenka.

f

Ach, was sprichst du,
A - le dce - - - ro

sfp

sfp

K.
A. Sř.
hal - tet mich, ret - tet mich
drž - te mne, braň - te mne
Toch - ter!
mo - je!
Ach, was
A - le
sfp
3
hal - tet mich, ret - tet mich
drž - te mne, braňte mne
accel.
sprichst du, Toch - ter!
dce - ro mo - je!
Toch - ter, ach du
Dce - ro, za - se
sfp cresc. ed accel.
(Stewa läuft weg und stößt in der Türe mit Karolka zusammen, die ihn beim Arm packt.)
(Števa odbíhá a u dveří vrazí do něho Karolka.) (Karolka chopí Števu za ruku.)
rf
Weh, man holt mich, man holt mich!
To jdou pro mne, pro mne!
träumst ja, Toch - ter!
blouz - níš, blouz - níš!
sfp

9. Szene.

Die Vorigen, Karolka, später **Jenufa** und **Laca.**

Výstup IX.

Předešlí, Karolka, (později) **Jenůfa a Laca.**

43

Karolka.

Ste-wa, das ist ent-setz-lich... das gan-ze Fest ver-dor-ben... Wenn ich Braut wär,
Šte-vo, to je ti strašné... Svat-ba po-ka-že-na... Já být ne-vě-stou,

Cor.

Jenufa. (draußen)
Jenůfa. *(z venčí)*

O Gott im Him-mel dro-ben,
O Bo - - - že můj — Bo - že,

Ka. wei-nen müßt' ich.
pla - ka - la bych.

Jf. 's ist ja mein Kind, mein — Knäb-lein!
to je můj chlap-čok, můj — chlap-čok!

Stewa.
Števa.

s'geht mir in die Kno-chen,
Jak by mi ten křik

(Laca führt Jenufa herein. Sie reißt sich von ihm los.)
(Jenůfa se Lacovi vytrhuje. Laca táhne Jenůfu dovnitř.)

St.
Št.

al - les zit - tert, wie ab - ge - hackt die Fü - ße
no - hy pod - ťal, A úz - ko je mi včil

sf mf

44 Poco mosso.

Jenufa.
Jenůfa.

sf

Laß mich!
Pusť mne

Laca. ff

Je - nu - fa, Je - nu - fa!
Je - nů - fa, Je - nů - fa!

44 Poco mosso.

f

Laca.

Fas - se dich, o faß dich end - lich! Sprich doch so gräß - li - che
vzpa - ma - tuj se, vzpa - ma - tuj se! Co tě to hroz - né - ho

Jenufa.
Jenůfa.

sf

Laß mich!
Pusť mne!

L.

Wor - te nicht! Je - dermann hört es! O fas - se dich, o
na - pad - lo! Li - dé to sly - šil! O vzpa - ma - tuj se,

Jf. sf Laß mich, das ist Ste - wa, ist mein
Pust' mne to je Šte - vu - ška, můj

L. faß dich end - lich!
vzpa - ma - tuj se!

Jf. Söhn - chen, Ach, ach!
chlap - čok, můj, můj!

(Der Richter tritt ein, in der Hand Wickelband und rotes Häubchen. Hinter ihm die andern.)
(Vstoupí Rychtář, v ruce povijan a červený čepeček. Za ním ostatní.)

10. Szene.

Richter, Richterin, Magd, Gäste, die Vorigen.

(Die Türe bleibt offen, Volk lugt herein.)

Výstup X.

Rychtář, ostatní.

(Dvéře ostanou dokořán. Nazírá sem lid.)

45

Jf. Ha seht ihr's,
Ha vi - dí - te,

p

Jf. das ist sein Wik - kel - band, das sein Häub - chen!
je - ho po - vi - ják, je - ho čep - čá - ček!

Jf.

Selbst hab' ich's aus Bän - dern für mein
Sa - ma jsem ho ze svých pan - tlí

sf p

Jf.

Kind ge - näht! Richterin. Was
po - pra - vi - la! **Rychtářka.** *Ej*

mf

Mann, da hörst du es, daß sie da - von wis - sen!
Sly - šíš, rych - tá - ři! O - ni o tom vě - dí!

46

Jf.

tut ihr, wollt ihr's wirk lich so be - gra - ben?
li - dé, kte - rak jste ho do - pra - vi - li,

p

Jf.

Tante. Oh - ne Sarg und oh - ne Blu - men?
Tetka. *bez tru - hél - ky, bez vě - ne - čku!*

sf *sf*

Je - sus Ma - ri - a, Je - sus Ma - ri - a,
Je - ží - ši Kri - ste, Je - ží - ši Kri - ste,

Jf.

5

Wollt ihr ihm kei - ne Ruh' ge - ben? Drau - ßen, ir - gend - wo da
Co mu po - ko - ja ne - dá - te? Kde - si ve sně - hu a

T.

Hat sie denn selbst das Kind er - mor - det?
Tak u - tra - ti - la svo - je dí - tě!

cresc.

Jf.

ziehn sie es in Eis und Schnee! Ste - wa,
le - du s ním gú - la - li! Ště - vo,

47

ff

Richter.
Rychtář.

f

Oh - ne die ge - lehr - ten Her - ren
To už jsem snad bar bez pá - nů

47

Sopran.

Alt.

Tenor.

f

3

So ei - ne Schand - tat!
Ka - me - ním po ní!

Bass.

47

f

f

Jf.
hörst du nicht? lauf, lauf schnell und
mly - ná - ři, běž za ni - ma

R.
seh' ich da!
na sto - pě!

Alt.
So ei - ne Schand - tat!
Ka - me - ním po ní!

So ei - ne Schand - tat! So ei - ne Schand - tat!
Ka - me - ním po ní! Ka - me - ním po ní!

So ei - ne Schand - tat!
Ka - me - ním po ní!

Jf.
hal - te sie_ es ist dein Kind,
ho - nem běž_ to je tvo - - je

R.
Lei - der bin ja ich In - stanz hier_
*Já mu - sím být prv - ní ou - řad_*

Werft sie mit Stei' - nen! So ei - ne Schand - tat!
Ka - me - ním po ní! Ka - me - ním po ní!

Werft sie mit Stei - nen! So ei - ne Schand - tat!
Ka - me - ním po ní! Ka - me - ním po ní!

Werft sie mit Stei - nen! So ei - ne Schand - tat! So ei - ne
Ka - me - ním po ní! Ka - me - ním po ní! Ka - me - ním

Jf.

dei - - - - - nes!
dí - - - - - tě!

Laca (drohend).
(hrozivě).

ff

Wer ihr zu na - he kommt,
Je - nom se od - važ - te

(wischt sich den Schweiß von der Stirne)
(utírá si pot s čela)

R.

gern, gern duckt' ich mich in ein Mau - se - loch!
a_ a ra - děj bych se ne - vi - děl!

So ei - ne schreckli - che Schand - tat!
Ka-me-ním, ka - me - ním po ní!

Sopran. *ff*

So ei - ne Schand-tat! So ei - ne! Werft sie mit Stei - nen!
Ka-me-ním po ní! Ka-me-ním! Ka - me - ním po ní!

ff

So ei - ne Schand-tat! Werft sie mit Stei - nen!
Ka-me-ním po ní! Ka - me - ním po ní!

ff

Schand - tat! So ei - ne Schand-tat! So ei - ne schreckli - che Schand - tat! Werft sie mit Stei - nen!
po ní! Ka-me-ním po ní! Ka-me-ním, ka - me - ním po ní! Ka - me - ním po ní!

Trbe.

ff

L.
kriegt's mit mir zu schaf - fen!
ně - kdo se jí do - tknout!
Werft sie mit Stei - nen! So ei - ne Schand - tat!
Ka - me - ním po - ní! Ka - me - ním po - ní!
So ei - ne Schand - tat!
Ka - me - ním po - ní!
Werft sie mit Stei - nen! So ei - ne Schand - tat!
Ka - me - ním po - ní! Ka - me - ním po - ní!
L.
Wer ihr jetzt zu na - he kommt,
Żi - vot vás to bu - de stát!
Werft sie mit Stei - nen! So ei - ne Schand - tat!
Ka - me - ním po - ní! Ka - me - ním po - ní!
mf
Werft sie mit Stei - nen! So ei - ne
Ka - me - ním po - ní! Ka - me - ním

48

L.

ff

dem schlag'
Pě -

rf *rf*

So ei - ne Schand - tat! Stei - ne her - bei!
Ka - me - ním po - ní! Ka - me - ním!

Schand - tat!
po - ní!

48

Cor.

Quasi Recit.

Küsterin (rafft sich mit Anstrengung auf).
Kostelnička *(namáhavě se vzchopí).*

mf

Und was ist mit mir? Ihr wißt ja von gar nichts!
Je-ště jsem tu já! Vy ni-če-ho ne-ví-te!

L.

— ich den Schädel ein!
- stí vás do-bi-ju!

Quasi Recit.

Vla.

f

49 Adagio. (♩= 54.)

Küsterin.
Kostelnička.

Ich selbst tat es, sühn's auch sel - ber!
To můj sku - tek_ můj trest bo - ží!

Tenor.

Un - ge - heu - er!
Ko - stel - nič - ka!

Bass.

49 Adagio. (♩= 54.)

K.

Ich al - lein hab' Je - nu - fas Kind um-gebracht,
Já jsem dí - tě Je - nůf - či - no u - mı - či - la,

Un - ge - heu - er!
Ko - stel - nič - ka!

Un - ge - heu - er!
Ko - stel - nič - ka!

K.
kein and-rer sonst. Wollt' ihr hel-fen wollt' sie
já - sa-mot-ná. Je - jí ži-vot je - jí
Fag. Vlc. pizz.
sf f p f

K.
ret-ten, wollte ih-re Eh-re ret-ten. Fühl - te es auf mir sit - zen,
ště-stí chtě - la jsem zachrá-nit. Tisk - la se na mne han - ba,

(Sinkt auf die Knie.)
(Klesne na kolena.)
K.
daß ich Je - nu - fa zur Schan-de er - zo - gen hät - te!
že jsem pas-tor - ky - ni do zká - zy do - cho - va - la!
p rinf. f

K.
dolce
Gott, du hast selbst es ge - sehn, daß es nicht mehr zu tra-gen war,
Tys Bo - že, to vě-děl, že to ne - by - lo ksne - se - ní,
Trbni. pp Timp. p Klar. mf

K.

statt die-ses Kin-des hät-ten wir zwei-e un-ser
že by se mís-to dí-tě-te u-tra-ti-ly

50

K.

Le-ben ver-tan... Je-nu-fa war nicht bei Sin-nen,
ži-vo-ty dva... Je-nů-fa ne-by-la ve Víd-ni,

Cor. Fl. *p* *mf* *p*

K.

hab' sie mit Mohn be-täubt. Als sie dann schlief
já jsem ji scho-vá-va-la, o-má-mi-la,

cresc.

K.

nahm ich das Kind, und trug's zum Ba-che hin,
dí-tě vza-la, k ře-ce za-nes-la,

K.

dort hab' ich's un - ters Eis hin -

a v pro - se - ka - ný ot - vor

(tr) (tr) (tr) (tr)

6

K.

ein-gesteckt. Finster und kalt war's. Ach, das Kind wehrte sich nicht..

vstr-či-la. By-lo to ve-čer. O-no se ne-brá-ni-lo...

Sopran. Alt.

f

Je-sus Ma-ri - a!

Je-ží-ši Kri-ste!

Tenor.

f

Je-sus Ma-ri - a!

Je-ží-ši Kri-ste!

Bass.

f

Je-sus Ma-ri - a!

Je-ží-ši Kri-ste!

Ob.

f

p

p

Trbni.

Fag.

K.

accel.

kei - nen Muckser macht' es.__ Nur brann-te es wie Feu-er auf den Hän - den__

a - ni ne-za-píp - lo... Jen ja - ko-by mne na ru - kou pá - li - lo__

pp

cresc.

accel.

51

ff

K.

Da fühl-te ich von Stund an, daß ich ei-ne Mör-de - rin bin

a od té chvi-le cí - ti-la jsem, že jsem vra-žed - ni - ce

Jesus Ma-ri - a,
Je-ží-ši Kri-ste,

Sopran. f

Alt. f

Jesus Ma-ri - a,
Je-ží-ši Kri-ste,

Tenor. f

Jesus Ma-ri - a,
Je-ží-ši Kri-ste,

Bass. f

Jesus Ma-ri - a, uns're
Je-ží-ši Kri-ste, to že

51

f

Trbni.

K.

accel.

Als dann Je-nu-fa er-wach-te, da sagt' ich ihr, daß das Kind in-des ge-
Je-nů-fě jsem po-tom řek-ta, že je-jí dí - tě v bez-vě-do-mí

uns're Kü-ste-rin!
to že Ko-stel-nič-ka!

Kü-ste - rin!
Ko-stel - nič-ka!

accel.

p

trem.

52 Con moto. (♩= 92.)

Jenufa.
Jenůfa.

(wütend)
(Zuřivě.)

Wie, unter das Eis gar hin-
Ej, ma-mi-čko pod led och!

K.: stor-ben sei! Ach, laßt sie's nicht ent-gel-ten, straft sie nicht!
u-mřelo! Och sli-tuj-te se nad ní ne-haň-te ji

52 Con moto. (♩= 92.)

Jf.: weg von mir!
Ne-chtemne!

K.: sie ist ja un-schuldig... Nur mich straft, nur ich hab' hier ge-sün-digt!
O-na je nevinná... Mne sud'-te mne ka-me-nuj-te bíd-nou!

Karolka (zu Stewa der sich bestürzt ans Fenster lehnt).
(k Števovi, jenž se zdrcen podpírá o okno).

Ste-wa, nur du bist
Ště-vo, to ty máš

53

Ka.: schuld da-ran! (fällt der Mutter um den Hals) Mut-ter es wird mir zum Er-stik-ken da.
na svě-do-mí? (Vrhajíc se matce kolem šíje.) Ma-mi-čko, mně je tak těž-ko k zam-dle-ní.

Ka.

Führt mich schnell nach Haus. Ste-wa ist kein Mann für mich,

Richterin.
Rychtářka.

Vy ved'-te mne ven já za Šte-va ne-půjdu

Ka-rol-ka, wein' nicht! Ka-rol-ka, wein' nicht!
Ka-rol-ka mo-ja! Ka-rol-ka mo-ja!

Laca.

Ach, gü-ti-ger Gott im Him-mel, ich bin ja an al-lem schuld!
Och Bo-žemůj Bo-že můj já jsem to-ho pří-či-na,

54

Ka.

lie-ber spring' ich heut' noch ins Was-ser. Kommt nur schon! Kommt nur schon!

Magd.
Pastuchyňa.

ra-dě-ji bych do vo-dy sko-či-la. Po-jďme dom! Po-jďme dom!

Das ist für ihn ganz
To je na ně-ho

L.

Hätt' ich dich nicht verwun-det, hät-te dich Ste-wa doch ge-
já ti to lí-co zo-ha-vil, a by tě Šte-va ne-chal

54

m. s.

(Karolka läuft hinaus, ihre Mutter ihr nach.)
(Karolka dere se ven, za ni matka.)

(Stewa verbirgt sein Gesicht in den Händen und geht weg. Die Magd führt die Alte hinaus, die ganz gebrochen ist.)
(Števa zakrývage si rukama tvář dere se ven. Zdrcenou stařenku vyvádí pastuchyňa.)

M.
P.

recht! Er wird nir-gend-wo hier ei-ne Braut fin-den, bei den Zi-geu-nern nur muß er sie su-chen!
trest! Žád-ná dév-či-ca za ně-ho ne-pů-jde, chot' by jen po-cti-vá ci-kán-ka by-la!

L.

nom-men, und das al-les hät-te dann nicht sein müs-sen!
a tak po-tom vše-chno do-šlo na to ne-ště-stí!

m. s.

pp

11. Szene.

Jenufa, Laca, Küsterin, Richter, die Vorigen (ohne die Richterin, Karolka, Stewa, die alte Buryja und die Magd.)

Výstup XI.

Jenůfa, Laca, Kostelnička, Rychtář, ostatní (bez rychtářky, Karolky, Števa, stařenky a pastuchyně.)

56 Jenufa. Jenůfa.

O — mei - ne Er - zie - - he - rin,
A — ta mo - je pě - - stoun-ka

K.
- - fa!
- - fo!

56
Arpa.
pp
con Ped.

Jf.
jetzt versteh' ich's, jetzt versteh' ich's, sie ist
už to chá - pu, už to chá - pu ne - ní

Jf.
nicht — so zu verdam - - men. Laßt sie nur Bu - ße tun!
pro - - kli - ná - ni hod - - na. Ne - za - ra cuj - te jí!

Laca.
Je - nu - fa, du bist wie von
Je - nůf - ka, ne - u - šel ti

Jf. Gön-net ihr ein we - nig Zeit da - zu! Der Er - lö - ser
Do-přej - te ji ča - su k po - ká - ni! A - - ji na ni

L. Sin - nen, Lieb - ste!
roz - um s ces - ty?

mf *pp* *pp*

Jf. blickt auch auf sie her - ab!
Spa - si - tel po - hlé d - ne!

cresc.

57

Grave. (♪ = 63.)

Küsterin.
Kostelnička.

mf

Ach, wenn nur du ver - zeihst, ach, wenn nur du ver -
Od-pusť mi je - nom ty, od-pusť mi je - nom

mf Fag. *p* *simile* Bkl.

K.

zeihst. Kannst du denn nicht füh-len, daß ich mich weit mehr als dich ge-liebt hab'!
ty, včil už vi-dím, že jsem se-be mi-lo-va-la víc než te-be,

K.

Mich hab' ich weit mehr als dich ge-liebt, o Toch-ter.
že jsem se-be mi-lo-va-la víc než te-be.

p

K.

Ja, nun wirst du nicht mehr sa-gen: „Müt-ter-lein, ach
Včil už ne-můžeš vo-lat: „Ma-mi-čko, aj

pp

58

K.

Müt-ter-lein!“ Du hast mei-nen
ma-mi-čko!“ Tys ne-moh-la

f

mf

p *p*

K.

Hoch-mut, mei-ne Störrigkeit nicht geerbt; und dich will ich zum Bei - spiel neh - men...

dě - dit mo - ji po - va - hu, mo - ji krev a já z te - be včil be - ru sí - lu...

cresc.

K.

will lei - den, lei - den!

chci tr - pět, tr - pět!

59

Der Er - lö - - - - - - - - ser

A - ji na mne

f

p

blickt auch auf mich her - ab!

Spa - si - tel po - hléd - ne!

Jenufa.

Jenůfa.

Tröst euch der Him-mel!

Pán - bůh vás po - těš!

p

cresc.

Küsterin.
Kostelnička.

Richter, geh'n wir nun! Führt mich fort!
Pojdte, rychtáři! Veďte mne!...

Jenufa.
Jenůfa.

Tröst euch der Himmel!
Pánbůh vás potěš!

60

(Der Richter stützt die Küsterin und führt sie weg, die Menge drängt sich hinter ihnen hinaus.)
(Rychtář podepře Kostelničku v rameni a odchází. Za nimi se hrnou všichni.)

p

ff

(Jenufa und Laca bleiben.)
(Zůstanou jen Jenůfa a Laca.)

longa

12. Szene.
Jenufa, Laca.

Výstup XII.
Jenůfa, Laca.

61 Moderato. (♪. = 58.)

Arpa.

pp

sempre con Ped.

Jenufa.
Jenůfa.

mf

Gin-gen sie? Geh auch du!
O - de - šli... Jdi ta - ké!

espress.

Vl.

pp

Jf.

Ach, du siehst ja, siehst ja, daß mein trau-ri-ges Le - ben ein - sam en-den soll!
Však včil vi - diš, že s mým běd - ným ži - vo - tem svůj spo - jit ne - mů - žeš!

dim.

62

Jf.

Leb
Bud'

p

wohl denn... und merk dir eins noch,
s Bo - - hem... a pa - ma - tuj si

und merk dir eins noch, daß du von al - len der be - ste, daß du der be - ste
a pa - ma - tuj si, žes byl nej - lep - ší člo - věk, nej - lep - ší člo - věk

mf

Mensch warst, der je mir be - geg - net ist!
je - hož jsem po - tka - la na svě - tě!

espress.

mf

dim.

p

63

Jf.
Daß du mir die Wan - ge so zer-schnitten hast, das
Žes mi zů-my-sl - ně po-ra-nil to lí - - co,

Jf.
hab ich dir längst schon, längst ver-ge - ben. Ach, du sündig-test aus
to jsem ti dáv - no od - pu-sti - la. To jsi hře-šil je - nom

Ob.

Jf.
Lie - - be, sün-dig-test aus Lie - - be,
z lás - - ky, hře-šil je - nom z lás - - ky,

Jf.
so wie ich einst ge - sün - digt hab'
ja - ko já kdy - - si.

dim.

Laca.

64 *dolce*

Du gehst in die Welt hin - aus,
Ty o - de - jdeš do svě - ta

pp

L.

fängst wie - der ein Le - ben an und mich willst du nicht mit - neh - men,
za hod - něj - ším ži - vo - tem a mne ne - vez - meš s se - bou,

Ob.

Jenufa.
Jenůfa.

La - ca, man ruft mich vor den Rich - ter, ver -
Víš, že mne bu-dou vo - lat k sou - du, že

L.

Je - nu - fa?
Je - nůf - ka?

Jf.

ach - tungs - voll wird sich je-dermann von mir ab - wen - den.
kaž - dý se na mne s o - po - vr - že - ním po - dí - vá?

65 **Laca** (bewegt). *(živěji)*
dolce accel.

Je - nu - - - -
Je - nů - - -

dolce accel.

pp

L.

fa, das will ich ger - ne für dich, für
ko, já i to pro te - be sne - su,

poco cresc.

L.

dich will ich's ger - ne er - tra - gen. Uns kann kein
já i to pro te - be sne - su. Co nám

p

L.
Leid ge - schehn, sind wir end-lich ein -
do svě - ta, když si bu - de - me
poco cresc.

Jenufa (überwältigt).
Jenůfa (překonána) *f*
O La - - - - - - ca,
O La - - - - - - co,

L.
mał ver - eint.
na ú - tě - chu!
mf

Jf.
lieb - ste See - le! O komm, o komm! Jetzt
du - ša mo - ja! O pojd', o pojd'! Včil

Jf.
fühl' ich im Her-zen die Lie - be, die größ'-re, die
kto - bě mne do - ved - la lá - ska ta vět - ší, co

ff

Jf.

Gott selbst, der
Pán bůh

cresc.

Jf.

Herr, ger - ne hat!
sní spo - ko - jen!

Maestoso con moto.

66

espress.

f

(Der Vorhang fällt.)
(Opona padá.)

f

accel.

cresc.

Allegro.

ff

sfz

Ende der Oper.
Konec Opery.

Waldheim-Eberle, Wien VII.